

Vahit Kemal Kısa

- şiirler -

Yayın Tarihi:

02.07.2023

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

))) :Kara:((((

Geceyi damarlarına çekmiş gonca...
Üzerinde yaşanmışlıkların korkusu.
Birazda keyf-i çakır.
Tutturmuş bir sevda şiiri,
Konuşur kendi kendine.
'ben sevdim hep sevda şiirlerini'
Barut atılmış,
Tinerli üslübü dolu caddelerden birine,
Birkaç zenci beyazını az bulmuş İstanbul'un.
Haritada zor bulunan topraklarından,
Kara ellerinde ak hayaller doldurmuşlar.
Biraz arkada üçbeş fukara,
Ateş yakmış vita tenekesine.
Harleme benzetmişler Çobançeşmeyi,
Gazete kâğıdına sarılı şişelerle.
Gonca hala aynı dertte.
Tutturmuş bir sevda şiiri
'ben sevdim hep sevda şiirlerini'
Leş kokusu sararken geceyi,
Metrisin duvarından,
Tam yaslandığın duvarın
İki kırık tuğlasının arasından,
Bir papatya uzatmış başını
Bahar gelmiş olmalı...
Daktilo sesleri bölerken,
Nöbetinde uyanan asker korkusu
Alır başımı.
Dörtbaşı mağrur bir sevda...
Dört başı mağrur bir gece...
Ne yapsın gonca,
Şehir ayrı,
Gece ayrı bir bela...

Vahit Kemal Kısa

1 Mayıs

Biz annelerine aşık bir nesildik...
Defter kaplarından uçurtma...
Kızılıcak dallarından cigaralar içerdik...
Aşık olmak için boğaz körüsü manzaralı
Gün batımınlarına ihtiyaç duymazdık...
Arkasında basılan hayatlardı bizimki
Pratik ve de rahat
Kasmazdık...
Asmazdık,yarin de ve den halini sarar sarmalarda
Saklardık..
Geçenlerde simit yerken rastladım sana
Gazete kağıdı rengi gözlerin vardı
Mısıra çalan saçların
Doğduğum topraklar gibi aydın vede kararlıydı salınışı...
Uzunca bir Yunan hikayesinin en heyecanlı yeriydi...
beklediğin durak...
Dik bir yokuştan men olmuş bir ciğer ne kadar sevebilirse
O kadar sevdim seni..
Dedimya biz annelerine aşık bir nesildik
öyleya ilk sevdiğimiz kadınıda
Anne gibi bildik...
Bundandır bunaldıkça ağlamamız
Düşmesi bundandır
Çenemizin bayram sabahları...
Dik yokuşların mısır rengi saçlı kızı...

Ankara /İŞÇİ BAYRAMI GECESİ:::

Vahit Kemal Kısa

Acı benim adım

Vurma yüzüme,
Benim adım acı.
Habil'le Kabil arasında,
Başladı yeryüzüne yolculuğum.
Bende istemedim böyle olmasını,
Kırılmasını tek bisikletinin selesinin.
Ferhat'la Şirine mezar olmasın dedim başım.
Ak bir güvercin olup havalandım.
Bolu beyinin atıyla,
Karacoğlanı ağlattım sebepsiz...
Fatihe duvar oldum,
Konstantine utanç...
Lanetlendim yüzyıllarca durmadan,
Mecnunun çarığını yırtan diken,
Leyla'nın gözüne çekilen mil,
Kim isterdeki;
Adı hep kötü, hep zelil...
Kaç sevdalının elinde buruşan gül,
Günlerce irin kusan, bülbül...
Ah kader.
Ah vuslatım.
Ben acıyım;
Ne bensiz yaptın ey âdem...
Ne elmasız...
Nede Havvasız...
Hep ikinci oldu adım,
Hep anlamsız...
Azrail'le anıldım.
Mezar başında yakıldım ağıt ağıt.
Bir ben kimseden hesap soramadım...
Nasır oldum ezildim.
Bıçak oldum çekildim.
Sorulmadan fikrim...
Zindanlara itildim...
Vurma yüzüme
Benim adım acı...
Suçum yok aslında
Aslı astarı
İşimi yaptım...

Vahit Kemal Kısa

Açma diyemem sana

Bir gün sürsede
Saltanatı ömrünün
Açma diyemem
Sana mum çiçeğim.
Hakkım yok
Ardından bırakmaya
Aklımdaki bütün sitemleri
En çok bunu bilmek
Mahvediyor
Gümüş yüzlü
Zamanında beni...

Ufkun çizgisini
Tamamladım dün gece
Son yağmur damlasını
Ellerimle yerleştirdim
Doğduğun şehrin üzerine
Ne varsa bu kızıl yaşanmışlıktan kalan
Başucu mumlarında yaktım
Kağıttan kayıklar saldım
İçlerinde dualar
Günle yıkanmış nehirlere...

Üzerime çektim
Dünyanın tüm yorganlarını
Öylece kalakaldım
Saatlerce sürsede yalnızlığım
Nakaratında efkar bassada
İstanbul'un
Doğmamışları terketsemde
Taş avlulara
Tükenmez kalemler arasamda
Tükenen hal-e yaren
Bir an'ın varsa saklı kalmış
Büyükanne sandıklarında
İnanıyorsan
Yaşayacağına
Dur diyemem...

Dedimya;
'Bir gün sürsede saltanatı ömrünün
Açma diyemem sana mum çiçeğim.'

Vahit Kemal Kısa

Ağlıyor Sultanahmet - Lalenin gözyaşları

Ekmek kokuyor İstanbul,
Yamacında balık tuttuğum rıhtım sallanıyor,
Şalı sabahı.
Üsküdar efkâr oluyor durup dururken
Cigara yakıyor ardı ardına,
Kavuşamamanın anlamını
O biliyor yüzyıllardır,
Sevdalısı kız kulesine.
Uçurtma mevsimi geliyor metrisin üzerine,
Umudun adı görüş günü oluyor.
Tel örgülerin ardından sarılıyor eller,
Kana bulanıyor o an, zaman duruyor.
Taksimde cam siliyor bir çift yeşil göz,
Kazım ağa kokoreç sarıyor Erzurum tadında, Beyoğlu gecelerine
Kahpe yürekler pusu kuruyor üniforma hayallerine
Durmaksızın sıkıyor tetiğini acının.
İstanbul durmuyor
Galata dan kanatlanıyor genç kız hayalleri,
Karaköy ün batağına saplanıyor 6.filolar.
Eminönü'nde yutuyor iki ayaklı büyük balıklar,
Küçük balıkları.
Ağlıyor Sultanahmet,
Kimliğini bulamayan Ayasofya'ya
Fatih, minareleri semada dua ediyor
Beyazıt vaaz ediyor kalem erbabına
İstanbul çırpınıyor.
Hacıhüsrev tozdan düşler satıyor yeni yetmelere
Göbeklere delikler açılıyor kollara ejderhalar kazınıyor
Eyüp ah çekiyor içten içe bu hale,
Laleden gözleri kuruyor.
Fraklar bitpazarında satılıyor ilkokul müsamereleri için
Sesi kısılmış gramofonlar çok para ediyor pavyonlarda
Orhan veli tanınmıyor artık, gözleri kapalı
Faytonlar kahırlı taşıyor sarhoş keyifleri adalarda
Lokumsuz kahvelerin hatırı sayılmıyor Piereloti de
Mendillere isimler kazınmıyor, altın iplerle
Aşklar satın alınıyor bedenleri ile birlikte
Dadılar buna engel olamıyor
İstanbul bir daha doğmamak üzere ölüyor...

Vahit Kemal Kısa

Aile denemesi

Bir aileden daha önemli şey senin o aile içindeki rolündür ister yaban ordeklerinin basında bir mihmandar ister surunun sonundaki güvenli limanda bir yolcu olursun Ankara atkı dusleri aralık.

Vahit Kemal Kısa

Ajans/seccade/ihtilal/Yusuf

Tütün sarıyor Yusuf ağa...
Parmakları yaz sığağı kadar sarı.
Ajanstan postal sesleri yankılanıyor kerpiç dama.
Sevmez postal seslerini, dört koca yıl sürmüştür
Harçlıksız geçen askerliği
Ne Mahiri bilir ne Yusuf'u nede Denizi...
Avluda odun ateşinin kavurduğu çivit mavisini bir demlik.
Kaynar, yorgun yüreği gibi.
Alamandan yollamış
Oğlu, sırtındaki kırk yamalı ceketi.
Gözleri görmez tam on yıldır.
Sırtı iki büklüm.
Duvara yaslı tek halısı,
Bekler onunla geleni gideni.
Kıyamaz altına sermeye
Nasıl olsa çalar kapıyı
Evlatlarından birisi.
Tütün sarar Yusuf ağa...
Ağa dedimse, hürmetten gayri
Son varlığıdır,
Duvardaki çakaralmaz filintayla
Kırmızı seccadesi.
Gönül koymaz kimseye,
Kır atını, üç şinik buđđaya satmalı beri.
Tütün sarıyor Yusuf ağa...
Anasının sırtında,
Bir yaşında, tanışır bahtı gibi 'kara'sabanla.
Bir daha bırakamaz nasırlı elleri.
Traktörü kahvedeki Ata resminden bilir.
Ne çok istemiştir, bir kez binmeyi
Doktor ne güzel anlatır;
'Görmez bu göz beş yıl sonra,
Çok para lazım tedavi için
Yokmu tarlan takkan senin'
Başı önde çıkarken muayenehaneden.
Anlatamaz garibim, derdini
Bir ah çeksem karşiki dağlar yıkılır der, içinden.
Korkar, ya çıkıp gelirse sahibi.
Öyle ya ne kalmıştır sahibi olmayan
Kaç özgür hayat, kaç karış arazi.
Otlaklar bina dolmuş.
Kurumuş Acemin tek deresi
Karanlığı seçen gözlerine.
Küsmez Yusuf ağa.
Hem küslük şımartır fakiri.
Eve gelir karınca adımlarıyla,
Baştonu iğde dalı,
Ciğarası bingöl harmanından.
Yıllara Meydan okur sanki,
Yeşil kadifeden dikilmiş
Tek içliği.
Üç yiğit evlat vermiştir de.

Yokluğuna inat.
Yılda bir uğrar belki biri, belki de hiç birisi
Torunlar hep yüksek mektep okumuş der
Övünür,
Sucukçuların Süleyman'a.
Nerden bilsin fukara, kerpiç damın adresini,
Bilmez bir teki
Tütün sarar Yusuf ağa...
Nazlı nazlı bir yel eser Hasan dağından.
Gün ovada kaybolur türkü tadında
Güneşi unutmuş gözlerinden
Bir damla yaş süzülür toprağa.
En çok geceleri koyar, koyar ya doksan yıllık çınara
Nerde bir çocuk sesi işitse
Kanar, kanarda dinmez hasreti
Yetimliğin acısını unutmaz yıllardır,
Söküp atmak nafile,
Çanakkale'den dönmeyen
Abdullah çavuşun özlemine.
Çıksa rüyalarından, gelse önüne
Ayaklarına kapanacaktır bedeni.
Gâvuru sevmez bu yüzden,
Tiksinir, şeytandan tiksindiği gibi.
Soğuğu unutulı yıllar geçse de aradan.
Bir tezek daha atar kuzineye.
Şırf hatırlamak için kış günlerini.
Öyle ya o kış gecelerinde,
Büyütmüştür dizinin dibinde
Vefasız babayığitlerini.
Kahramanlık türküleri çalar ajans
Meradan dönen çingiraklar
Şenlendirir köyü,
Şümüklü çocuklar aşık oynar tozlu yolun kenarında.
Yanakları al kızlar desti, taşır abı hayattan
Yeni Yusuf'lara gebedir analar.
Kil satar Mersinli Arap Şakir deve sırtında.
Kirini yıkamak için ezilmişliğin.
Ajansta idam mangaları...
Yusuf ağa tütün sarar...
Sararmış elleri titrek.
Çağlar ötesinde,
Kuyudaki, zindandaki
Adaşını düşünür...

Vahit Kemal Kısa

Ak

Mahmur sabahlarımın
Loş ışığı yaşamak...
Nefes almak,
Çocuk yarışlarında
Bir kaldırımdan diğerine...
Sebepsizce
Kalbin yerinden çıkacakmışçasına,
Koşmak...
Kahve tepsileri taşımak yaşamak
Versen de gönlünü bir ömür
Adettendir deyip
Bir köpüklük
Hürmette bulunmak...
Biriktirmek yaşamak
İlk öpüşlerini sevgilinin...
Her sevgiyi
İlk tadında
Yaşamak...

Vahit Kemal Kısa

Allı yazma,beş metre pazen...

Höyükte eser yel
İçim kana bulanır düşündükçe...
İcar dan payına düşen
Elli şinik buğdayı,
Verince çerçiye
Atlar kır atına
Sürer Süleyman emmi şehire
Keyfi mi? hayli yerinde...
Şişmanın hanına duraladı, yağızı
Aklında bir kaç hediye
Çoban armağanı çam sakızı
Gülhazım sever kara zeytini;
'ver hele ikiyüzelli gram'
Bebeler bayılır halka şekere;
'ver bakem, yüzelli gram'
Allısından bir yazma beş metre pazen di
Onun için her harmanın tadı...
Abdest aldı Eğri minarenin şadırvanında,
İkindiyi kıldı...
Höyükte yel eser
İçim kana bulanır düşündükçe...
Bir başka geldi dönüş yolunda
Höyük'ün havası
Düşündü 'bu kadar kara mıydı köyün edası'
Neden solmuş gelincikler?
Kelebekler ölmüş dere kenarında?
Erken batmış güneş, hiç doğmamışçasına...
Dam, dam olmaktan çıkmış
Çocuk çocuk olmaktan, ağlamaktan
Gözleri yerinden fırlamış.
Kara lastik dolmuş çöpten süpürge izli avlu,
Süleyman emmi telaşlı, yüreğine düşen,
Ölüm değil, zulümde, yalnızlığın korkusu...
Höyükte yel eser
İçim kana bulanır düşündükçe...
Cebinde halka şeker,
Elinde kara zeytin
Yün döşekte Gülhazım...
Süpürge izli avluda onlarca kara lastik,
Yedi yıl önce hastalanır Gülhazım'ı
Bilemezler ilkin, görünür Ankara yolu
Bir bohçayla taşınır başkente fakirin umudu
Çocuklar Ayşe halaya kendileri hakka emanet
Varırlar senataroyuma
Kanser der doktor
Tedavisi çok zor
Anlamaz iki garip
Hele hiç anlam veremez Süleyman emmi
Kağ'dan hastalıklımı olur...
Öğrenirler ki para lazım
Gülünü soldurmamak için
Soldurmamak için ayakları yarık,

Bağrı dağlanmış Gülnazını
Döner Süleyman emmi höyüğe
Önce bostanı sonra yeşil tarlayı
Yetmeyince de kerpiç damı...
Birde Gülnaz'ın çeyizi Acem halısını
Gözyaşlarını siler nasırlı avuçlarıyla
Bir ahır kalır elinde bir yalak, bir oda...
Koca yıl sürer tedavi
Kınalı saçlar dökülür
Kalem kaşlar yok olurda
Vazgeçmez Süleyman emmi
Gülnaz Gülnazım der tutturur
Birinci içer Süleyman emmi
Hayatındaki tek birinciliği budur
Senataryom meskeni
Birincisi ekmeği
Ankara umudu
Bekler Süleyman emmi
Hemde ne bekleyiş
Dört mevsim geçer sırtı yırtık ceketinden
Seller girer altı delik potininden
Bir simitle bir günü
Bir günün hayaliyle bir ömrü geçirir
Zaman gelir topuz saçlı hemşireler
Teslim eder gül nazını
İyi bak der doktor
Köylüsün sen eksik etme
Sütünü yağını...
Kafası önde Süleyman ağa
Anlatamaz yokluğun adını.
Otobüs biletini alacak lirası
İnlemenin sırası yoktur.
Kösteği gümüş demiryolu saati
Bulur Kayserili kuyumcuyu
Babasının hatırası
Köyüne ulaştırır onları
Evleri olur şimdi
Elde kalan ahır damı
Kerpiçle boyarlar dört bir yanı
Bilmez garipler kerpiç
Kanser eder adamı...
Höyükte yel eser
İçim kana bulanır düşündükçe
Ortakçı olur Süleyman emmi
Bir zamanlar kendinin olan toprağa
Ektiği umudu biçer harman zamanı
Yılmaz bir an bile
İyi etmiştir ya Gül naz'ı
Bir hasat dönüşü
Çöpten Süpürge izli avluda
Kara lastikler dolu
Gülnaz yün döşekte

İnler çocuk ağlamasından ahır damı
Süleyman emmi
Elinde kara zeytin cebinde halka şeker
Korkar yalnızlıktan
Bilir ölüm değil
Bitirir yalnızlık adamı...

Vahit Kemal Kısa

Amasra

Iyi ol üzerine Amasra Düşleri doğsun
Gecesi seni anlatsın Cenova Limanı'nın
Martısı seni şakısın
Rüzgar ol
Zeytin gözlerin bana baksın
Ben aşık olayım sana
Rüzgar olayım
Annen olup
Üzerini örteyim Kirpiklerimle
Bozuk yollar seni bana getirsin
Öylece bakıp
Kalakalayım
Amasra da
Ada olayım
Amasra da
Su olsun
Acıların
Yosun koksun
Saçların
Sana takılayım
— Amasra Kalesi'de.

Vahit Kemal Kısa

Ana

Uçarsın indirmezler seni...
Bilirlerki en çok sana yakışır kanat çırpma
En çok çocukların sevinir bakışlarına
Uzağında bir yerlerde nefes alıyorum
Şehir konuşuyor
Ben dinliyorum
Unuttuğum bir masumiyetler
Sırf seni düşünüp
Sırf sana efkarlanıyorum
Bilsen neler değişti sen büyüdükçe Anne
Bilsen bu şehir o eski şehir değil...
Saçıma yaktığın kına bile
Rengini yitirdi...
Dedimya uçarsan indmezler seni
Kör bir alıcı kuş gelip çalar
aklımda kalan
son resmini
Uçma sakın anne
Anlamazlar bendeki seni...

Vahit Kemal Kısa

Anne

Gece üsütüme geliyor...korkuyorum anne sınıksıkı sarılıyorum gençliğime...Elimden kayıp gidiyor her gün biraz daha yorgun her saat biraz daha canı..öldürüyor içimdeki çocuğu...Saçlarını düşünüyorum anne kül rengi saçlarını...Bir an kayıp gidiyor sigaram puslu otel odasında her yer yanıyor ben yanıyorum şehir yanıyor...İnkâr etmek imkansız sağanak yağmurlarda kanat çırpıyorum...Korkuyorum anne tüm yaşamışlıklardan

Vahit Kemal Kısa

Anne 2

Bir sabah daha
Uyananacağım
Şırmarmaya hazır
Olacak yüreğim
En çok seni seveceğim
Kır saçlarını
Boyayacağım düşlerimde
Dizlerine yaslayacağım geçmişimi
O uyurken
Ben kokuna aşık
Çöller aşacağım
Dua etmek için
Daha çok yaşaman
Daha çok şımartman için beni..

Takvim tersini söylesede
Ben hala dediğin yaştayım
Sen eteğinden tuttuğum
Sımsıcak bir sevdasın
Anne....

Vahit Kemal Kısa

Anne dokunuşları

Gelmez bir daha ömrün ilkbaharı
Ne çiğ düşer gece düşlerine
Ne üzerini örter anne dokunuşları

Vahit Kemal Kısa

Annem

Bir sabah daha
Uynanacağım
Şırmarmaya hazır
Ölacak yüreğim
En çok seni seveceğim
Kır saçlarını
Boyayacağım düşlerimde
Dizlerine yaslayacağım geçmişimi
O uyurken
Ben kokuna aşık...
Çöller aşacağım
Dua etmek için
Daha çok yaşaman
Daha çok şımartman için beni..

Takvim tersini söylesede
Ben hala dediğin yaştayım
Sen eteğinden tuttuğum
Sımsıcak bir sevdasın
Anne....

Vahit Kemal Kısa

Annen

Ve yaşanacaksa aşk o yanında olmalı
Ölecekse kelebek
Dalında olmalı senin
Açsam ben
Yanında doymalıyım
Sen Ortaköy'de olmalısın
Ben bir balıkçı barınağında
File olmalıyım
Takılmalısın bana
Üzerinde kış güneşi ile
Çekip çıkarmalıyım seni
Yedi kule sularından
Nefes vermeliyim bakışlarımla

Yanında yaşanmalı aşk
En çok sen hakke diyorsun beni
Senden sonra...
En çok ben hakke diyorum seni
Annenden sonra

Vahit Kemal Kısa

Annen ve Baban

Bırakmadın
Seveyim kimsenin sevmediği kadar seni
Annenden...
Babandan... Çok...
Eksiğimi sorsan
Sen! ! ! derim
Dolduramazsın
İçin yanar
Ağlayamazsın

Vahit Kemal Kısa

Arnavut Kaldırımları

Ben seni boğaz rüzğarlarına bıraktım
Yedi tepeli şehrin ıslak gecelerinde yürürken
Son izmaritimde dudağının kokusunu,
Arnavut kaldırımlarına fırlattım.
Bir tek gözlerinin grisi kaldı yüzümde
Onu da İstanbul hatırası saydım

Yüzyıllar geçmiş gibi aradan
Her yerde seni aradım
Kaç kervan geçti bu handan
Ne o arnavut kaldırımlarını
Nede saçlarının kızılını bulamadım.

Artık yaşamıyorum biliyormusun
Bu aldığım nefes değil
Gökyüzü gri mi olur bahar mevsiminde?
Karamı yağar nisan yağmurları?
Kan mı akar ey yar,
İnsanının gözlerinden
Şu yerine nefret mi içilir avuç avuç.
İnan ya bu yaşamak değil
İnsan seni yaşarken nasıl unuttur.

Vahit Kemal Kısa

Assos

Nerdesin desem ses verirmisin?
Assosun, zeytin yüzlü kızı
Taş duvarlı yaşlı Rum hanında...
Terlik tıkırtılarını duyarmıyım yine
Beklemeden baharı
Papatyalar taç olurmu saçlarına
Kalbim havanında döğölüyor
Konstantin şehrinin..
Ardımda bırakmak
Gözlerinin adatepede doğuşunu
Mehtabını izleyememek Zeus salınışlarının
Ve en önemlisi
Seni Ege mavisi kadar sevememek...
Kahrediyor insanı...
Truva limanında kalmış rengi yüzünün
Hünnaplar arasında saklanmış kalbinin atışları
Hangi mite sığdılır
Yada hangi mit saklayabilir ki bu aşkı
Yazı bitmeyen diyarların kızı
Bir seni unutamaz gözlerim
Birde şarap tadındaki bakışlarını
İda dan bir yel eser,
Aşiyanda yüreğimi bulur
Uzanmak için bakir düşlerine
Bir kaç zeytin dalı
Ak kanatlı bir güvercinle
Geceyi bekler ellerim

Vahit Kemal Kısa

Aşıyan

Sen hilal severdin
Ben ay...

Demir döverdi bakışların...
Çelik olurdu çocuk yüzüm...

Koluna damlardım sessiz sedasızda
Bir hemşire aralığı bozardı büyünü...

Acemin buğday yanığı tenin
Gideli gelmez olur sam yelleri

Oğlum var beş yaşını bildiğin
Oğlunum kendimi bilemediğim

Dört başı mağrur sevdammışsın
Duyamayacağım kadar sesiz
Doyamayacağım kadar açmışsım sana

Pervaneler dolanır baş ucumda
Lüks ışığında yanan bezir yağı gibi
İçine içine döker ya acı gözyaşını

Bir perşeme daha sensiz
Bir perşembe daha dönüş yolu
Sensiz vede kıymetsiz

Demiri döverdi bakışların
Çelik olurdu çocuk çocuk yüzüm...

Bir resmin vardı
Bıyıkların kaytan
Hafiften aşağı bakar uçları
Üzerinde bağı açık
Bembeyaz bir mintan...
Ben deyim otuz
Sende otuz beş
Sıkmışım ellerini
Çarpık bacaklarım
Koca ayaklarının üzerinde
Öyleyce bakakalmışım
Kimbilir ne almışsın banaki
Dudağımı yalamışım...
Emekli ettim

Düşlerimi
Tadı yok sensiz
Turfanda yazların
Gittin dağıldık
Gittin dağılandık

Katre-i matemindeyim

Bir garip Orhan veli misali
Garibin en dibindeyim

Fasıla verdim güftar-ı halime
Aşiyân bekler beni...

İSTANBUL/18.04.2013

Vahit Kemal Kısa

Aşkı unut hayalini sil.

Aşkı unut
Köşebaşında bekleyişlerimi de
Mendil satan çocuğa acıyıp
Direksiyonu şıkan ellerimin arasındaki
Manevrasızlığımı...
Heyecanlanmamı unut
Kuruyan damağıma değen dil yaralarımı
Peki de git
Giderken bir kaç papatya ez
Ez ki kızsın sana toprak ana...
Dedikodunu yapalım biz
Hayalini sil her nereye çizdiysen...
Ufka veya
Duvarına Ayasofya'nın...
İn arabadan
Bir kez olsun çarp kapıyı
Bitti de bitsin
Aşkı unut
Kökün asfalta sinsin...
Haremde bir şarapçı dilensin
Gri sakallı hani
En büyük banknotu uzatayım
Gülsün pis dişlerini cama dayayıp
Abimmm desin...
Sen hoşçakal demeden git...
Hayalin o camda kalsın...
Basayım düğmeye
Kaportaya kaysın...
Git....hayalini sil yarından
Yarın dinleneyim....
Ev yemekleri geride kalsın...

Vahit Kemal Kısa

Aşk-ihtilal-sapan-çığlık

Aldanma kan çanağı gözlerime
Yaşanmışlıkların tozu kaçmıştır.
Terliyor mu ayuğlarım?
Temmuz sıcağındandır.
Severim ben bu şarkıyı
Arım balım peteğim...
Ağlayışım bundandır.
Buhar kokusu çeker,çocukluğumdan beri
Terk edemeyişim bu yüzdendir Haydarpaşa'yı.
Sevmem bekçi düdüklerini,
Ayırdığına değil beni senden,
İhtilal sabahlarını hatırlattığındandır.
Olgunluğuma ver, ak saçlarımı.
Yüzümün mermer rengi ayazdandır.
Susmam elemden değil,
Korktuğum yarındandır.
Bak, kalkıyor tren
Kadın gözlerinden acı damlıyor
İnsanlar bize bakıyor
Utanmam bu yüzden değil
Son bir kez öpememek saçlarını
Nefesini nefesime katamamaktadır.
Mazeretim hep vardı
Geç kaldığım sınavların
Bütlerine,
Kaçırdığım tramvayın
Ek seferine,
Koklamadığım çiçeklerin
Tohumlarına,
Boyun eğmediğim düzenin
Yıkılacağına inadım
Kurumuş bir kaç damla yaş,
Ateşin olmadığı savaşlar kadar uzak sana günlerim
Uzak olmak, ama uzaklarda hayat hakkı bulamamak
Sözlüğünde gerçeğin...
Kör bir İstanbul sabahında kaybettim
Aldığın yeşil atkıyı, arkama bakmadım.
Arkada kalanlara bakmamayı babamdan aldım.
İlk pişmanlık;
'Sapanla vurduğum kuşların çığlıkları'
Beynimde,
Yürüdüm Haydarpaşa'dan
Telafisi yok bu aşkın,
Bildiğim halde.
Tan yeli esiyor tam sevdiğin kıvamda
Hüzün lokma lokma iniyor gecekondulara
Şimdiden özlüyorum seni,
Ama özlemek bile kafi gelmiyor

Vahit Kemal Kısa

Ay

Dolunay var bu gece.
ışıkları şehrin.
muştusu vuslatın.
yerlerde ağlıyorum.
yerlerde son nefesini veriyor, gençliğim...Ay dolu gözlerim ondan da dolu

Vahit Kemal Kısa

Küstü
Küstü
Bir
Bir

Aya

ayasında çiziliydi yüzüm...
alyazmalı bir serüvenin
yitik adamıydı babam
yarın doğmuş olacağım...
oysa çoktan öldü
yaşayan bir yanım....
adam gibi adamdı
muhafazakar bir gülüşün
anadolu kokusuydu...
önceleri tütünekokeran elleri
sonraları ilaç koktu...
bu yüzden sevmem acilleri...
Gece nöbetlerim bu yüzden
Bu yüzden titrer senle olan düşlerim...
Ulustan hacettepe giden yolların
hepsini bilirim
nerde satılır sabo terlik
terletmeyen pijama...
on altısında bir adam,
ağlamak için
hangi duvarın
hani köşebaşını
seçmeli...
Ucuz gazetelerin
ucuz gündemlerinin üzerinde
hangi simit
hangi bayat kantin çayına banılır
bilirim...

yarın doğmuş olacağım oysa çoktan ölmüş yaşayan yanım
kehribar bir tespih tanesi acın
çektikçe parlayan....

çok özledimmm

Vahit Kemal Kısa

Ayağımı bastđım yerde bir y¼rek kanıyor

Bir adım attı kedi.
Çıplaktı ayaklarım.
Akşamdan kalmışın teki
Kırmıştı yüreğini
Kaldırıma.
Tuz buz her yer.
Bastđım yerde,
Akşamdan kalmanın
Yüreği kanıyordu.
Gecenin nefesi kokuyordu.
Son tahamm¼l¼m¼ harcadđđım
Aşkın üzerine,
Hiç te çekilmiyordu
Bu enstantane...
Bilirmisin ne zordur
Takılacak bir yeri olmamasının
Göz¼n
Çalınacak bir ses
Yoksa kulağında,
Ne zor geçer an...
İşte böyle bir gecenin sabahında
Bıraktım insan olmayı.
Sebebi çok basit.
Sebep, insan yapar
Adamı...

Vahit Kemal Kısa

Ayna

Avuç avuç toprak taşıdım dün
Üzerine bastığın son yoldan.
Bıraktığın izmariti bir kez daha yaktım
Aylar var atmamıştım kül tabağımdan
Aynanın önüne düşmüş,
Bir iki tel saçına bağladım yalnızlığımı.
Bulaşıkları yıkadım
Bardağına dokunamadan
Teryüz ettim yastığını
Yüzünün izini bozmadan
Kavanozdaki kırık ekmeklerle
Güvercinleri besledim
Yemeğin altını yaktım bile bile
Mahçup yüzünü hatırlamak için,
Yanık tencerelerin gölgesinde
Düş görmek için uzandım
İlk ve son kanepemize
Uymamamak için direnir gözlerim
Gözlerin hep gözümün önünde
Ayağı kırık sandalyede,
Beklemek kadar idamını,
Zormuş alışmak gerçeğine.
Özenle hazırladım getirdiğim buketi
Hepzi taze, en az bana 'evet' deyişin gibi
Beyazlar giydirdim bugün dünyaya
Su beyaz, torak beyaz, ateş beyaz...
Senin rengin...
Şekere buladım yürüdüğüm sokakları
Arkama tüm dünyanın çocuklarını taktım...
Seni tanıyan tanımayan tüm insanlara
En derinden bi selam çaktım
Biliyorum gece yine gelecek
Alacak elimden kızıl saçlarını
Yalnız kalcaksın tek dostun ağustos böcekleri,
Belki biraz korkacaksın
Yıkıyor bu çaresizlik beni,
Elimi kolumu bağlayan ne
Son vuslatında ömrümün
Faydası yok hezeyanın
Beklemekten başka çaremde.
Umut fakirin ekmeği...
Taşına bir çentik daha attım
Ebedi mekanının
Uyuyorsan eğer
Geldiğimi, uyanınca anlarsın...
Ölüm sana,
Hiç yakışmadı,
Ardında kalmakta bana..

Vahit Kemal Kısa

Babam 1

Sensizliğe uyuyacağım yine
Şaymadım kaçınıcı olacak
Üzerimden yorgan kayacak
Düşerken bir kaç saniyede yere
Üşüyecek göz bebeğim....
Ellerim arayacak
Kimbilir kaçınıcı kez serum tutmuş ellerini....
Tik tak diyecek ya saat
Hani seramik olan Konya işi
Hemen yanıt verecek tetikte kulak
Ayak milyon kez bastığı eşige
Bir kez daha basacak...
Paketi kıvırmış olacak Ömer
'baba sigara sağlığa zararlı'diye...
Gülümseyeceğim....
Omzumla açacağım lambayı
Annem de uysanmasın diye
Çakmak bulunmayacak
Tabla lükse kaçacak
Duman dan düşlere boğacağım seni
Dumandan silüetler yapacağım
Sünger cızırtısına kadar...
Dünyanın en kısa metrajlı düşünüyü kuracağım...
Adını babam ve sigaram koyacağım...

Vahit Kemal KISA
Ankara /2012 Eylül/Ekim arası

Vahit Kemal Kısa

Babam ve Elma

Biz bir elmaydık
Dolu vurdu önce sen düştün toğrağa...
Kızıl gün batımında ayrı kaldık
Arsız sabah güneşine,
Boynu bükük bakakaldık...
Sessiz saatler geçirdik baba,...
Karınca sessizi saatler
Acılar tattık yeşil erik renginde
Zamansız ve de turfanda...
Beyaz mermerden şimdilerde evin
Üzerinde çatın olmuş annemin gülleri
Her güne bir isim verir beşer...
Bugün senin günün
"Nurdan" haleler gönderiyoruz baş taşına
Somuncu baba duları...
Hasan dağının " Dumanı" kadar
Seviyoruz seni...
Ben oğullarım ve kızıl Tuna...

Vahit Kemal Kısa

Baban

Solhandayım. Ömer yok yanımda...Solhandayım düşlerim yanımda..Ağlıyor gece, sesi
içli mi içli ağlamasın ömer beklerim ben sabaha kadar. Dұalar ederim
yaradana... Üzerini örtsün bebeğim
gece melekleri...Bir kuş olsam uçarım yanına, faniyim, naçar...
Şimdi derin uykudasın, uyku benden ben uykudan kaçar.... Beşerde
babanda şaşar...

Vahit Kemal Kısa

Bade

Ben badeyim
Fırtına kokarken Ankara
Bilmem yolumu
Biçareyim
Gamı gazel okur dudak
Soğuk mu soğuk
Mermer hane
Gülü boşverde
Dikeni neyleyeyim
Gittin ardından bahar geldi
... İlk bahar bu sensiz
Neylesinki kemal
Bahar sensiz
Ben sensiz
Tutarmı bir daha dikiş
Kalbimin yırtığı
Bir kez daha kesermi makas
Kefen denen pırtıyı
Of çeksem
Yıklırmı karşı dağlar
Mil çekili gözlerim
Ekimiden bu yana
Lale soğanıyım baba
Az açar
Çok solar

Vahit Kemal Kısa

Balık olsan...

Sen balık olmalısın
Gözleri yeşile çalan
Boynunda bir yakut olmalı
Pulu tek taştan
Bir sarhoş balıkçı
Çekmeli seni
Küflü kayığına
Mavi bir kovada
Bir avuç suda
Beklemelisin Üsküdar'ı
Ben bir ekmek olmalıyım
Dünden kalma
Hani ucuza satılan
Köfteye konu olan içi
Aşkın Karasaplı bir bıçak olmalı
Yarmalı tam ortasını kalbimin
En derininden bir gedik açmalı
Soğan halkaları
Marul yaprakları
Süslemeli gerdanını
Sabah ezanlarıyla
Kavuşturmalı kayıkçının eli bizi...
Meşe kömürü isi
Kız kulesi sisi
Martı rengi...
Anlatmaya yeter mi....
Hangi sahrada saklar ki seni
deniz dibi cinleri....
Üsküdar...

Vahit Kemal Kısa

Balıkçı

çok zaman oldu
Troyanın sahilinde bir çocuktu sevdam
elinde ateşten bir top taşıyan
yandıkça derisi
için için ağlayan
bir balıkçı barınağına sakladım
gözlerinin elasını
kapısında nöbetçi zaman
asla dönemesende geri
bir daha bakmasanda yüzüme
Hasan dağı kadar yanık başım
hep eğilir önünde...
kes başımı
at ayaklarının önüne...
çok zaman oldu unutulı
gururu
yokluğun acı
varlığın bir o kadar

Ankara sürececek acın....

Vahit Kemal Kısa

Basit

Basit yaşadım bugün
Düşünmedim.
Sadece insan olmakla yetindim
Küsmedim

Vahit Kemal Kısa

Baş Ucu Kitabım Nergis

Başucumdaki kitabımsın
Uykumu kaçırın en derin rüyam
Kızılına âşıkken gözlerim,
İki sevdalısı asla buluşamayan
Korsan bir roman

Nasıl başlar öykü bilmezsin
Kaldırım soğuklarında ayakkabı boyayan,
Çocuk gibi ağlar adam.
Adam çaresiz adam naçar
Kaçar kent henüz uyanmadan
Simit kokuları arasında
Geçmişini bulamadan.

İlk vapurla karşıya geçerken,
Hep o kadını düşünür
Elleri Nergis kokan.
Martılara attığı her ekmekte
Bulutlara bıraktığı her dalgada
Bir şey vardır içini derinden yakan

Ne o Piere lotide içilen orta şekerli kahve tadı kalmıştır damağında
Nede çamlıca da tuttuğu serçe ellerin sıcaklığı
Yakamozlar rıhtımı parlatır ancak, Rumeli feneri de sadece kendini
Çoban yıldızını bir başka sevdalıya satarak,
Son parası ile biraz umut alır adam

Vahit Kemal Kısa

Batuğ ayrılık zamanı...

Oğlum;
Ne çok
Yaşlandım yokluğunda
Bir gurub batımı kadar uzak
Birkaç kare kadar yakınsın bana...

Üşüyorum
Ömrümün sona yaklaştıran
Orta çağında
Üşümem havadan değil
Tutamadığın başını
Ellerimle saramamamdan
İş dönüşleri...

Yanıyor içimde bi yer
Binlerce ışık yanarken
Yaşadığım şehirde
Titrek nefesini
Özlüyor iliklerim...

Patiklerin elimde
Sabahlıyorum yokluğundan beri
Hüzzamlar karışıyor hicazkâra
Ne garip değilmi hayat
Bir o kadarda acı...
Yıllardan beri ilk defa
Tabut oluyor
Yatağımın odası...

Annemi daha iyi anlıyorum
Gecelerime inmeler düşüyor
Ayağıma batarken
Hüznün dikenleri
Ben sana ağlıyorum
Açım bilsen kaç saattir
Lokma girmiyor boğazımdan
Hani diyorum
Nasıl ederim bu haramzadeligi
Ağlarken sen karanlığa inat
Babalıkmiş bu oğlum
Ustasız öğrenilen sanat...

Gün gelir
Rüzgâr üşütür
Minik burnunu
İçine çeke çeke
Duyarım hıçkırıklarını
Yeniden kavuşuruz değilmi
Sarılar ellerimle minik bedenini
Bastırırım göğsüme
Titrer zaman
Kiskanır melekler

An durur
Sen olursun attığım her adım
Üzerine bastığımız çimenler
Eğer başını saygısından
Çit bile çıkmaz ya hani
Yemyeşil olur
Taş binalar
Göçmen kuşlar dolanır başımızda
Güller açar namlusunda silahların
Her gün bir masal olur
Ve her günümüz destan olur
Oğlum Batuğum
Zaman yetmez
Sevgine...

Vahit Kemal Kısa

Ben

Ben bir şiir yazdım durdu dönüşü dünyanın.
gülüşleri söndü gerçeğinde karanlığın. Fransız
yazdım bebekler kocaman oldu,birden ayaklandı karınca sürüleri Ben bir şiir
Ben bir şiir yazdım rüyamda seni gördüm....içim geçti daldım....
Ben bir şiir yazdım konuştu eller,donakaldı gözbebeklerim....
Ben bir şiir yazdım ağardı saçları Helenin....
Ben bir şiir yazdım bir paket sigara bitirdim, munzur çayının kenarında...
Özgürlükmüş nefes almak hatırladım....ben sana bir şiir yazdım ya sen? kaçmaktan
başka ne yaptın?
Üzerinde güneş doğmayan topraklarda, nisan yağmurlarında geçişini yıkadın.....
Çöl topraklarında son insan kalıntısıymış meğer gözyaşları...
Nereye koştuğunu bilmeyen deli taylor gibi alıp başını gitmiş zaman...
Cam buğuları arıyorum
İşaret parmağımla yazmak için adını... silip baştan en baştan çizmek için alinyazımı...
Taze ekmek kokusu var düşlerimde senden kalan final zamanlarının şevki çocuksu bir
hezeyan...
En acısı ne biliyormusun?
Her kapanan kapının ardından yakalamak için gün ışığını,
Öpmek zorundasın bastığın her adımı...

Vahit Kemal Kısa

Ben hep sevdim sevda şiiirleriini

Sevda şiiirlerini hep sevdim,
Hep sevdim şiiirlerini sevdalılarının...

Zor mu 'sensin' kolay mı yaşamışım bunca sene
Anlamadım...

Saadetinmi vuslatın
Vuslatında mı saadetindeyim
Bilmiyorum...

Kelamın yakar içimi
Kelamına yakarım dilleri

İssız bir nisan yağmurunda
Sapan taşları ile
Yaralanmış yüreğim...

Tutmuşum geçmişini sımsıkı
Zamanın kuytu bir köşesinde
Saklanmışım sessiz
Derince...

Ey sevda
Hangi naçarın elinde
Bir nefes hayata muhtaç
Delisin
Divanesin...
Kıymetin bilmez diye mi?
Göklerde gezersin...

Şesinde buğu var bu gece
Üşümüş dudakların
Buz tutmuşçasına soğuk bakışların
Yere düşse kırılır
Hoşça kalışların...

Vahit Kemal Kısa

Berat 1

Berat-ı efkarım
Bir gece daha doğmak için
Bekliyor vakt-i ilmi
İçimde buruk bir nağme
Dilimde tütün
Nereye gittiğimi bilmeden
Yürüyorum
Beyminmin kılcalında
Bir kez daha olmuştu böyle
Hani bükük dudak kıvamında
Olur ya hayat bazen
Babam ölmüştü o zaman
Son şımardığım günden
Bir gün önceydi
Öyle kalakalmıştım
Öyle bir başına
Öylesine bir halde....
Bir salın ucunda otuz altı yılımda gitmişti...
Derviş sakalı gibi
Darmadağın olmuşum...
Ve bir kez daha oldu
Berat-ı efkarım
Mah-ı şahım
Hani aslan kafeste
Hani kartal kanadı kırık ya
Hani Yunus vururya kıyıya....
Vurasım var kendimi
Zekai Tahire
Tam alınımın ortasıyla
Yıkmaq için tüm duvarlarını
Kırmak için tüm küvezlerin cam kapaklarını...
Görmediğin evinin
Bilmediğin odasında
Bildiğin bir eylemdeyim
Senin için ağlar
Senin için inlerim...

Vahit Kemal Kısa

Berat 2

Neydi derdin be çocuk...
Sesin gelmeden geldi katre-i matemini...
Neydi İsyanın be oğul..
Koymadan adın cenge tutuştun
Otağın olsun diyar-ı Ankara...
Yurdun olsun dizi sultan-ı mahın...

Ben tende bir can idim.
İndim düze bircan idim.
Ol dedi yaradan oldum.
Zor dedi kul yıldım.
Sabahını bekledi gece.
Yıldızını bekledi hilal...
Ben seni bekledim Kaan...
Yıllarca sürdü hasretim.
Yedi iklim yüz sürdüm, doğmadın toprağa...
Yedi düvele duyurdum adını...

Bir Ötüken türküsü sesin
Her duyuşunda
Yeniden doğar senle bedenim....

Vahit Kemal Kısa

Berat 3

Yaban arım
Rayiham
Ayrı düştüm senden
Tenine değmeden sevdim seni
Konuna amber diyemedim...

Yaban arım
Bir vakt-i zorda geldin
Ne iyi ettin
Bir elime verdiler sanki ayı
Diğerinde tütün...
Öylece kalakaldım
Beratım,
Aldığın her nefeste
Eklerim candan can.....
Şimdi dört kişiyiz
Rahmet ayında
Şoframızda tabağın
Öylece başucumda....
İçine dua koyduk yaban arım
Birazda gözyaşı
İnsan bazen erken öğrenir
Yaşarken ağlamayı....

Yaban arım...
Gramına versem kolumu..
Kalmaz gözüm ardımda
Yüzbinlerce papatya koydum başucuna bu gece..
Her biri dört bir yanından evrenin...
Hepsinde seviyor çıkacak
Servet-i bedenim....

Vahit Kemal Kısa

Berat 4

Hal-i narım....
Yaban gülleri nasıl geçerse steplerden
Öyle geçmekte mah-ı hayalin...
Penceremden...
Dante cehennemi yokluğun...
Tütüne alıştığım kadar
Yada demli çaya
Kolay alışılmıyor be çocuk...
Şükrüne kainatın...

Canım atmaz...
Çoktan öldü isyankar yanım...
Ézelden ebede
Bir nöbet benimkisi
Mevlevi Derğahından kopya
Döner durur başım
Sığmaz da bu aleme
Gider gelir birden üçe
Zeynep Kamile naaşım...
Ne yaptın be çocuk...
Kavruk kaldım avuçlarım kapalı...
Ne içime
Ne dışıma
Değmez rahmet
Kurur gözlerim...
Fer dediğin neşeyle olurmuş
Bunu şimdi öğrendim...

Vahit Kemal Kısa

Berata

kalmasın ardımda kimse
sahildeki iz kadar bile
ekmek kokan saatlerde gideceğim Berat...
uyandanmadan da döneceğim.
içimdeki çocuk sana emanet....

Vahit Kemal Kısa

Berat-ı efkar 1

Berat-ı efkarıma...

Bu gece bizim olsun...
Bağlasınlar benide bir hortumun ucuna...
Sen nefes al ben esrar-ı gam...
Bir cam odada bana versinler...
Yusuf'un balıkları gibi,
Serumla beslesinler...
Bu gece bizim olsun...
Elli ikigün sonra
Gram gram ölçsünler ikimizi
Damar yolları açsınlar,
Bağrımın orta yerinden...
Oyun oynayalım seninle
Mesala şiringadan kuleler...
Boyayım maviye
Bütün şifahaneyi...
Ben hasta olayım
Hastası olayım ya senin
Sen kes tüm bağını göbeğimin
Can al sonra canımdan
Kat içine kifayetsiz halinin...

Bu gece bizim olsun
Büyüdükçe büyüsün
O sert doktorun
Bambusu...
Şalincaklar kurayım sana
Üzerinde...
Yokluğun kan uykusu...

Ah Berat
Ah babam...
Tadını bilmediğin tüm şekerleri,
Dudağına leke olmayan tüm çikolotaları,
Ne bileyim en yeni oyunları
Hepsini ama hepsini
Taşısam odana...
Bitmese bu gece
İkimizin olsa...
Anlatsam sizi nasıl sevdiğimi...
Nurdan haleler koysam başına...
Uzun uzun konuşsak
Racaları Hint masallarını...
Dahası Alaaddin'in sihirli masalını...
Anka kuşunu Kaf dağının...
Ninovasını Yunus'un...

"Zülfü kaküllerin amber misali
Kokun erguvandan güzelmi güzel "

Vahit Kemal Kısa

Berat-ı efkar 2

Bayram ve sen bahçemde ki hazan gülü...

Bugün bayram...
Olmadığın ilk...
Simit sabahları sensiz....
Şekerlikten sen olamadan seçildi
Bademler....

Sen olmadan öpüldü
Ak ve pak eller...
Özünü hangi madenden aldı
Kolundaki iğneler....
Öyle ya...
Bayramdı bugün...
Kahve rengiydi yaşitlarına dünya...
Kutladı mı bayramını
Beyaz başörtülü hemşire....

Biz attık kendimizi
Deniz bildiğimiz toprağa
Kulaç yerine tırnaklarımızı geçirdik
Küsmemek için hayata...
Yaktıkça tenimizi güneş
Döküldükçe kekremsi gözyaşımız
Senin için fidanlar diktik
Dikenlerini som altından
Goncasını kokun bildik...

Berat-ı ferahım
Rahmanın hediyesi
Rahimin emaneti
Köprüler kurduk sana
Duadan...
Bentler çektik ağıtlarımıza
Efkardan...
Güvercin gözlüm...
Bir küvez gününde
İyi bayramlar sana...

Varsın dönsün dünya
Kovalasın gece gündüzü
Bizim için doğduğunda
Durdu zaman
Kırdık kum saatini
Saçtık ummanlara...
Dayan Ruhim
Biz seniz
Sen biz

Vahit Kemal Kısa

Beyaz tuğ...benim olamayan kelebek

Beyaz tuğ...
Benim olmayan beyaz kelebek;
Üzerine kar yağsa
Üşür ellerim...
Yağmur dolsa göz çukurlarına
Ağlar yüreğim...
Ayağın takılsa bir taş
Toprağa küserim...
Diken batsa eline
Gül bahçesinden vazgeçerim...
Güneş yaksa tenini
Gözlerine mil çekerim...
Korkutan karanlığımı seni
Bu yüzdenmi hıçkırıkların
Titreyen beden,
Konuşmayan dudak,
Ve en önemlisi
Sensiz yaşlanmam,
Duraksız yolculuğumda...
Üç gün derdin hep ömrüm
Oysa neler sığmazdı o üç güne gülüm...
Doğmadığım şehre yolculuğum, beyaz kelebek
Ağlama beni de ağlatırsın
Islanır gözyaşımdan kanatların
Bir daha uçamazsın....

Vahit Kemal Kısa

Bilmezsin

Nedenini bilmezsin
Ağır ağır eğilirken başım önünde
Bakışlarım kayarken
Parmak uçlarına
Titreyen iki dudak arasında
Nefes almak zor gelsede
Binbir gecelere
Bölünsede
Yutkunuşlarım
Nedenini bilmezsin
Çırpınır hırçın suyu boğazın
Her gören başka bir şey düşünür
Silerken ellerim içinde olduğun her kareyi
Kollarımı takatinden düşürür
Yağarım soluğunu duyduğum
Boğazın rüzgarında
Nedenini bilmezsin
Sarılır asmalar
Kerpiç duvarlı evlerin
Ahşap camlarına
İncir ağaçları
Meyve verir mevsiminde
Üzerinde gezdiğim
Kırlar gelinciklere gebe
Ağlarım kumru düşleriyle
Nedenini bilmezsin
Islık çalar ağustos böceleri
Gece bilinmez hikayeler yazar
Ağır bir uyku sarar geceyi
Uykunda bile tutamaz ellerim ellerini
Sığınacak kaçak nöbetçi düşler arar yüreğim
Nedenini bilmezsin
Kanım çekilir yavaş yavaş
Büyür atışları kalbimin
Küçüldükçe kalan zaman
Acele eder selasına kavuşmak için bedenim
Dostlar ağıt yakar
Sular ısınır odun ateşinde
Neyim varsa içinde sen olmayan
Dağılır üş beş fukaraya
Tanyeri ağarmadan
Son bir bardak suyla
Giderim bu diyardan
Nedenini bilmezsin

Vahit Kemal Kısa

Bir ayazını sevdim bu şehrin...

Bir ayazını sevdim bu şehrin
Birde yağmurdan sonraki kokusunu...

Izdırabım oldu
Saçlarını kurutan alev
Akşamında temmuzun
Akrep yürüyüşleri sardı her yanımı
Vakti geldiğinde ayrılığın
Cebimde sustalı gülüşler
Façası bozulmuş bir günün
Delikanlı bağrıışlarıyla
Volta attım
Yalnızlığa...

Kan damladı, buza...
Mevsime aldirmeden
Sıktım yüreğime takılı
Tel tokanı
Avuçlarımda...

Balık kokuları
Işık huzmelerini sararken
Sahipsiz sarmaşıkları,
Evlatlık alırken
Bitap konaklar,
Yüzyıllık şarapları
Tadarken yeniyetme dudaklar.
Demir aldım
Rıhtımdan...
Deniz...

Bir ayazını sevdim bu şehrin
Birde yağmurdan sonraki kokusunu...

Vefasız...
Nasıl attın ardı ardına o adımları
Hangi takat dermanı oldu
Can rengi gözlerinin
Ve hangi zamanın
Çesareti vardı
İçine almaya seni
Asla,
Anlayamadım...

Vahit Kemal Kısa

Bir kaç saat

Birkaç saat ver bana
Çarpılırken metrisin kapıları
Ardı ardına,
Dışarıda bırakmışken
Gün yüzünü sevdiceğinin.
Elma kokuları yayılırken anayurdun dört bir yanına,
Bazlamalar yeni konmuşken
Narı vicdan yakan
Tezek ocaklarına...
Ah güneş,
Ah İstanbul,
Budar kader olmamalı,
Haykırmalı dudaklar.
Yaşlanmamalı
Yolunda bir yürüdüğümüz
Sokaklar...
Rahatsın sen içeride
Ben dışarıda rahatsızsız...
En çok hatırlamak koyuyor
Kardeşim seni, şu görüş gününde
Birdenbire, apansız...
Bir tutam toprak,
Bir tohum çimen,
Birde papatya,
Doğum günü
Armağanım olsun sana...
Düşünme buraları
Yolunu gözlüyor
Özlem,
Fabrikada iğne tutan elleri
Nakışlara işliyor
Geceleri seni...
Belli etmese de ağlıyor
06.00 minibüsünde...
Bir elinde simit
Diğerinde yanağı
Görüş günlerine geliyor...
Birkaç saat ver bana...
Çarpılırken metrisin kapıları
Tüyü bitmemiş suratlara...
Doyamadıklarına
Doyayım
Hiç acıkmamışçasına...
Biter mahkemen bir gün
Bir yürek sorar sana suçunu
Kader der geçersin
Tespahler işlersin
Binlerce boncuktan
An olur
İnsanlığından bezersin
Almaz içini, içeri de
Pervazına konan ak güvercinle

Bu ellerden göçersin...

Vahit Kemal Kısa

Bir omuz gerekecek

bilmezdim avuçlarında su taşırken
seni nasıl bekler
son nefesini vermek
üzere olan adam
nasıl bakar yalvaran gözler
kar taneleri arasında
dumanına simidin
bir bardak çaya
canınıımı verir nöbetinde asker
özgürlükümüymüş kuş kanadı sesinde
hayaller kurmak mahpus için...
bu kadarmı değerliymiş yüzün
gittin anladım...
gittin hayatın gri renkleri düştü önüme,
gittin herşeyi, insanları,açı, fakiri mazlumu..
kısacası
insanlığımı aladım...
şimdi çok işim var
alfabeyi sökmek gerekecek baştan
birde pastel boya,
içinde dünyanın tüm renkleri olan
arkadaşlar bulmam gerekecek,
dostlar,yüzleri kadife kumaştan....
sonra bunaldığım zamanlarda
hani ağlamak değilde
kurtulmak için gözüme kaçan tozlardan,
bir omzu gerekecek
ana gibi kokan....

Vahit Kemal Kısa

Bir Sana Yazarım Baba

Mermerin kadar beyazım bu gece
Korkmadım inan ey sevgili
Yıldandan bile
Gidişin kadar
Gidiş demek
Dönüşe nispet edermiş
Öğrendim
Giptasındayım seni alan toprağın
Pejmürdeyim kemalim yangınımdan
Bir garip evladınım
... Babam
kutsalım
Üfürsen kalkar ayağa
Kötürüm bacaklarım

Vahit Kemal Kısa

Bir varmış...

Bir varmış bir yokmuş.....seninle nefes almakmış hayat.karaymış uçurtma günleri ay deniz ve yakomoz hepsi birer fonmuş...ne beyoğlu kemancısı ne hiç olmayan evimizin yorgun kapıcısı....bahçemde açmaya niyetli hercailer,kelebek büyüsünde gelincikler tek tek kaybolmuş...voslata eğme boyun gel kır zincirini hasretin yapma ey yar bir daha doğmaz üzerine gün, diyen şiirler yok olmuş..sen yokmuşsun aşk yokmuş

Vahit Kemal Kısa

Bu istanbul hiç çekilmiyor Rasim abi...

Kan tutmuş gözlerin
Sararışı yüzünün
Ayazından değil buraların
Belli var bir telaşın
Adını koyamamışsın
Yüreğine mahkûm ettiğin
Bir kaç kelimenin
Gündüzlerini kaybetmişsin
Sevmelerini yitirdiğinden beri
Uzatma ellerini
Sıradan rüyalarım
Uzanamam tutamam
Utanır gururu erkek bedenimin
Adını duymadığım
Şarkılar söylüyor dudakların
Zor işitiyorum nefesini
Sıktığım yumruklarımın arasından boşalıyor
Katmer katmer acı
Yapma dur be
Beklet biraz
Yutkunduğun son anını
Biraz daha doyayım sana
Biraz daha
Çiçekler açsın
Çay demlediğimiz
Emaye çaydanlığın
Tombul gövdesinde
Düşler kuralım
Kaldırırken hasadını
Yıllar süren
Kuşak çatışmasız arkadaşlığımızın
Sen eski aşklarını
İlk arabanı
Sarı düğmeli
Ceketlerini
Saçının briyantınli halini
Ben ilk ve son aşkı
Anlatayım kampus bahçelerinde
Hem gelmedi daha
En sevdiğin gömlek renginden
Beyazdan... Örtüsü rüyalarının
Çocuklar kapıda
Aralarında toplamışlar
Ağlayarak üç beş...
Dua istemişsin bizimkilerden
İyide etmişsin
Keşke elimde olsa
Rasim abi,
Elimde olsa da
Çevirsem yolunu zamanın
Yalvarsam yakarsam da
Şu hasırı yırtık iskemleye

Bir kaç saat oturtsam
Sonra bir yolunu bulup
Günlerce seni
Ne kıyak ne harbi adam olduğunu anlatsam
İnsanları bu kadar seven bir
Yüreğin
Bu dünyada yapacak çok işi olduğuna inandırsam
Hem sen ölürsen
Dünyanın bütün cadillacları yalnız kalır be
Dünyanın tüm terzileri
Kime ceket diker sarı düğmeli
Sonra
Kim içer lokumlu kahveyi
Kim çocuklara mendil dağıtır
Bayramlarda
Kim vay be böyle insanlarda varmış dedirtir.
Büyük adanın yazı gelmeden,
Düşmeden cemre toprağa
Düşmek için kara toprağa
Neden bu telaş...
Şimdi bir bastona muhtaç bedenine
Kaç sevda yaslandı
Durmak için ayakta
Yarım kalan işler var koca çınar
Bulamadık ki daha altın işlemeli mendilin sahibini
Son bir şişe beyaz gazozla
Biraz da beyaz leblebi bulmalıyım sana
Son karelerini izletmeliyim
Işık'lı filmlerin
Kız kulesinin önünde
Salep içmeliyiz
Gelincik sigaranla
Sonra bir berber bulup
İnce bıyıklarını
Toplatmalıyız...
Ben çıkıyorum Rasim abi
Oda bana dar geliyor
Cenazende de olmam belki
Bak dışarıda kar yağıyor
Sen de gittin ya
Bu İstanbul
Hiç çekilmiyor...

Vahit Kemal Kısa

Büyü-me

Asla vazgeçme çocuk olmaktan
Erik düşleri kur yandaki bahçeden
Üzerine dondurma dök,yeni pantolonunun
Ayakkabılarının arkasına bas
Arka sokakta top oyna
Acı çek,en büyük acın dizindeki bere olsun
Bayram sabahları erken kalk
Şeker heyecanları hisset
Öpebildiğin kadar öp uzatılan elleri
Asla vazgeçme çocuk olmaktan
Yemek yeme bir öğlen
Çaya batır bisküviyi ofiste
Ütanma bir gün harçlık iste babandan
Vermezse çal annenin kumbarasından
Serum lastiklerinden sapanlar yap
Adaleti sağla kedi ile kuş arasında
İlk günüymüş gibi okulun
Annenin eteklerine yapış, ağla
Asla vazgeçme çocuk olmaktan
Safça düşün
Bırak borsayı,kuru
Savaş sadece bir oyun,
Ölüm kötü adamın rolü olsun
İn arabadan bisiklet kirala bir kaç saat
Vur kendini sahile
Martı çığlıklarına besteler yap ıslık notalarıyla
Bir de gelirse eğer elinden
Büyemede ne yaparsan yap

Vahit Kemal Kısa

Cemre

Yazılmamış hayalsin
Suya düşen cemre....
Mahşer günü
Ankara...
Soğukmu soğuk
Selanın sesi
Ne ettim ben?
Nasıl yıkadı ellerim gidişini
Kova kova nasıl döktüm
Gözyaşımla doldurduğum maşrapayı
Sıcacık göğsüne...
Ah ulan ah
Tam zamanıydı Acemin
Destiler dolacaktı daha
İç kesen sularla
Kuzular meleşecekti
Elim elinde
Gezecektik Höyüğü...
Ben sarhoş olacaktım
Oksijenden
Sen Güneşi içecektin avuş avuç...
Pancar tarlalarına özenecektik...
Şam yeline savurcaktık
İzlerini geçmişin
Harman zamanlarında....

Bir zaman gelir özler seni unutanlar
Bir zaman gelir unuttur seni özleneneler
Benmi?
Asla...

Ankara / 15.03./201

Vahit Kemal Kısa

Cilalı ayna...

Sıkma dişlerini çocuk.
Hayat, dişlerinin arasında
Can vermeyecek kadar çetin.
Ellerinin terlemesin,
Taşırken yükünü.
Gayretini harcama boşa,
Gözyaşların değerli,
Siyah inciler kadar.
Ağlama çocuk...
Dayanamaz yorgun yüreğim.
Kaç kez geçtik bu yoldan,
Bir kaç metre ilerisinde durup yaşamının,
Ahkamı kesmek değil meramımız.
Anla beni,
Anla ki kolay aşasın,
Nasırlı bir elin,
Odun sobası sıcaklığındaki yokluğunu.
Ağır gelir biliyorum
Eğilirken, üç beş
Zibidinin ayaklarına,
Attığın her fırçada
Kan kusar sandığın.
Her cilada ayna gibi
Görürsün melake yüzünü.
Potinler,
Aynandır çocuk.
Bunu en iyi ben bilirim.
İnsanlar var çocuk
Eldiven takar.
Kimi deri, kimi beyaz
Fark etmez çocuk.
Onlar,
tırnaklarının arasında,
İnsan kanı saklar.
Kızmaz hocan korkma
Karaymış tırnakların,
En az gözlerin kadar.
Korkma dedimya,
O da halden anlar...
Yarışır şimdilerde zaman,
Ardına bakmadan geçer
Boyalı çocukluğun.
Binlerce çift potin boyar ellerin.
Binlerce ayak taç olur başına,
Gün gelir
Bir başka el,
Bir başka bahtı kara göz,
Yine saklayarak kirli tırnaklarını,
Yine saklayarak ezilmişliğin boya sandıklarını,
Alır nöbeti senden.
Arkana baktığında
Ne potini kalır insanlığın

Nede yüzünü gördüğün
Cilalı aynaların...

Vahit Kemal Kısa

Cudi Gabar

Cudi; Hırçınım senin kadar nefes almaksa bu, hiç yaşamamışım...kilometre taşım,
sigaram ataşım....hem oğlum hem gardaşım..... Gabar; 'yak
gönlümü'ak kanatlı güverin uykusunda Ömerim. Bensiz büyüdükçe parmakların toprağı
sıkar ellerim...Yaren'im, oğlum,kaderim... Bir gece daha var sensiz bin saate bedel
seni çok özledim...

Vahit Kemal Kısa

Çiçek Doğmalıydın Sen

Çiçek doğmalıydın sen.
Tohumların saçılmalıydı,
Göğüslerinden dünyaya...

Troyada kekik,
Nemrutta kehribar kokmalıydın...
El sallamalıydın
Bahar gülüşünde
Harranın...

Sümüklü oğlanların
Afacan bakışlarından fırlamalıydın
Mezopotamyada
Bir elinde yarım elma
Binlerce yıldır kırılan
Gönülleri almalıydın...

Ayakların yalın,
Salınmalıydı kızıl saçların
Şavkında masum ayın...
Üzerinde tüm inceliği Şile'nin
İçimi yakmalıydın...

Adın ne olursa olsun
Farketmez,
Dicle gibi
Kadın kalmalıydın,
Biraz köpüklü
Biraz da kızgın,
Alıp başını gitsende
En asisi
Bu toprakların...

Vahit Kemal Kısa

Çiğ düşmüş dudaklarına

Rengini çaldım
Çiğ düşen dudaklarının
Ne yaşama, ne sonrasına
Ben bir sana yandım...
Koza içindeki kelebek misali
Eğirdim sessizliğin ipini
Ne varsa bu kentte senden kalan
Üzerini fanuslarla kapadım...
Fırtına korkusu şardı her yanımı
Ürperdim yokluğunun ardından
Batalıktaki krizantem misali
Yaşanmışlıklara saplandım...
Küçük bir hikaye şimdi
Kırmızı berenle beyaz atkın
Tek bir kahramanı var
'çiğ düşmüş dudakların'
ışıtılmaz fincanındaki kahve
Üşüyen gerçeğimi
Kelimeler naçar,
Beş para etmezki kifayeti...
Bak takıldım kaldım yine sana
Oysa ne çok işi var aklımın
Ekmek lazım
Susuz olmaz hayatım
Ne olmuş
Gittiysen
Durdumu ki dünya
Avunacak bir şeyler olmalı
Yada kurumsal dimağlar
Yarın, yaşamak için çok erken
Dün, kavuşmak için çok uzak...

Vahit Kemal Kısa

Çimen

Önlük beyazı değil hastane...
Kendine mahpus etmiş günlerdir seni...
Yanında ezilmiş çimenim
Çıkamaz sesim kadere
Bir gün değil bir ay yıl oldu
Koyalı başını yastığa
Dermanın değilim ama,
İçindeki yün,
Yüzündeki kumaşınım derdinin...
Saçını okşayan rüzğar olsam
... Kirli şehrin
Hafif meşrebi bir is
Dokunup kaçsam....
Yok olana dek
Bir yıkık bacada saklansam...
Önlük beyazı değil hastane
Bilirim ne çok ağlar şimdi gözlerin
Yırtsam derinini
Sarsam sarmalسام
Anamın bohçaları gibi
Gömsem babam gibi içime
Tüm kederini...
Teras ılıklığında silüetin
Kaçtım senden Ankara
Emanetim sende
Hıyanetini ödetirim
Ağdımla....
Bir feryad olur erkeğin ağdı
Dindirmez ışıklı tesellilerin..
Sen beni ben seni biliriz Ankara
Bir gidersem
On bin olur gelirim....

Vahit Kemal Kısa

Çingiş

Uzaklarda kaç gün var yaşanmamış
Uzaklarda kalmış yakın yüzün
Nefesin ok soluğun yay
İşlemiş cudinin sert yüzüne
Baktıkça donar gözlerim

Ey Mezopotamya
Asur kervanları
Süryani Manastırları
Ağla Dicle
Kan kus Fırat

Mavi çık mavilikten
Haramsa yaşamak
Ölsün tüm güvercinler
Üzerine örttüğün yorgan kadar
Isıtamadım içini...

Neye yarar nefes almak...
Boğazında takılı kalmışsa son can...

Mertsen çek silahı namertsen vur sırtımdan
Aşk...

Tarifini alamadığım tek lezzet
Sana bu haykırışlar
Latin ezgileri
Macar gelinleri
Roman çingişleri arasında
Sıkışıp kalmış kilim motifleri
Dünya senin be
Gez dur
Evrenin dört bir yerinde...

Vahit Kemal Kısa

Çizgi

Gelmek vardı not defterimde,
Papatya sarısı mevsimin için.
Kalkan ilk trende,
Okumak için hazırды
Sana yazdığım son şiirim
Korkacak kaç neden vardı ki?
Soruları ben sorsam da
Cevabını veremeyeceğim
Kırılmaz mıydı prangaları,
Esareti geçmişinin.
Bir kararı olamaz mıydı?
Yıllar süren vicdan mahkemesinin.
Cevabım hazır, son şiirim ezberimde
Kalkıyor dumanı rayların
Neden yetişmemek için direniyor bedenim
Bahaneler arıyorum,
Geleceğimi çizdiğim şehir
Bırakmıyor yakamı
Bir katar daha kalkıyor,
Bozkırından Anadolulun.
Buruşuyor hincından zaman.
Bir daha gelmemek üzere,
Geçiyor bir papatya mevsimi.
Cüzdanıma,
Diğerlerinin yanına sıkıştırıyorum,
Günlerdir sakladığım bileti.
Arkama bakmadan yürüyorum.
Ağlamak olmuyor,
Utaniyor erkek gözlerim.
Bir o anlıyor beni;
Mermerinde defalarca yürüdüğüm gar
Bir türkü düşüyor dudaklarıma
Adımlarım titriyor
Az ilerde rayların diğer yamacında
Dermanın tükeniyor bacaklarımin
Sarı gözyaşlarım düşüyor toparağa,
Acem kızları papatya topluyor...

Vahit Kemal Kısa

Çürümüşte olsa...

Çırılçıplaktı düşünceler.
Yeni doğmuşlar gibi.
Yanıyordu bozkır bakışı gözlerinin.
İklimin tanınmaz bir halde.
Doğmakla doğmamak arasında güneş...
Bir bu halimi/halini seviyordum,
Birde ağlamaklı öpüşlerini dudaklarınının.

Harman zamanları geldi kente.
Boy atmaya yeni başlamışken özgürlük tohumları,
Bir bir kıydılar hepimize.
Sormadan daha kaç nesil dayanır,
Zindanlarına varoşların.
Vurdular bizi kör zincirlere.

Önce elayı unutturdular.
Sonra kızılını saçlarınının.
Çekip aldılar mor yanaklarını,
Zigana dağlarınının.
Papatyaları taç yaptılar,
Kıymet bilmez başlara da
Dinmedi feryadım...

Ağladım...
Şehit vermişçesine,
Gözyaşında Fadime ananın...
Hiçkırırken...
Yırtarken tırnaklarımla
Bu şehrin tüm yüzlerini
Hiç ama hiç utanmadım...

Gezdim...
Ne Troya bıraktım,
Ne Endülüs sarayları.
Mısırın Nil'inde,
Karun'un hazinesinde.
Seni aradım
Bulamadım...

Ah...
Bilmezsın halimi,
Pususundayım hayatın.
Peçeler attım yalnızlığın yokuşunda
İnsana özgü ne varsa
Darağacında astım.

İnan...
Kalacak yerim yok...
Sessiz atan yüreğinden başka
Al beni, al içine,
Çürümüşte olsa...

Vahit Kemal Kısa

Dalgakıran

Adını koyamadım bir türlü
Sonu, gelmediği için
Tek kahramanıydı oysa
Uçuk grisi gözlerinin
`Kal diyecek gücü,
Gel diyecek cesareti olmalıydı adamın
Titrese de elleri sarmalıydı saçlarının
Son yazını
Martı çığlıkları karışmalıydı
Boğaz rüzgârlarına
Acem diyarlarının bozkırı rengindeydi gökyüzü
Adının ilk harfi yüreğinde, son harfi
Rıhtım kütüğünde kazılı
Kaçmalıydı adam.
Rotası belli olmayan
Bir ülke olmalıydı
Seyrüsefer defterinde
Kızıla çalan gün batımında
Varmalıydı,
İsminin tek harfinin
Gözlerinin tek ışığının
Adımının tek izi olmadığı kente
Islak bir gece karşılamalıydı onu
Tesellişi mehtap
Ekmeği özlem olmalıydı
Dalgakıranlar üstünde ki yosun misali
Kendine yapışan yokluğunu
Yıkamalıydı adam
Ertesi günün pişmanlığını düşünmeden
Kanasa da içi, feryadından ağlasa da deniz melekleri,
İnadına sevmeliydi hayatı
Kelebek öpüşleri kondurmalıydı aynadaki kendine
Koşabildiği kadar koşmalıydı
Parça parça etmeliydi bu romanı
Bir daha buluşmamak için gözlerinin grisiyle,

Vahit Kemal Kısa

Damla düştü suya

Damla düştü suya
Su şavkını aldı ayın
Yakamozlar dans etti müjdene
Papatyalar taç oldu aralarında
Doğacağın gün
Doğduğum gündür
Demek için
Ve alınına kondurmak için
Dünyanın en içten
En tutkulu öpüşünü
Ne çok bekledim...
Pembeyi çektim aldım yeryüzünden
Bir sana ayırdım masal düşlerini
Mavisiz kaldı denizler
Gökyüzünü kırmızıya boyadım
Bildiğim ne kadar dua varsa
Hepsini sana adadım...
Meleklerin kucığında olsun
Yeryüzüne yolculuğun
Rabbim seni ayağına takılacak
En küçük taştan korusun
Susmalı sen ağlarken
Kâinatın tüm sesleri
Aksine, karışmalı şelalerin
Dökülmeli tamamına
En büyün denizlerin
Sesinin masumiyetinde
Kaybolmalı değersiz
Deniz dibi incileri...
Gözlerini her açtığında
Seninle uyanmalı
Mum çiçekleri...
Kardelenler açmalı
En sıcak iklimlerde
Şerefine ötmeli
Ağustos böcekleri...
Bebeğim
Yaşam boyu hediyem,
Attığın her adıma,
Aldığın her nefese,
Bir gülüşüne feda olsun ömrüm...

Vahit Kemal Kısa

Damla su 2

Bir başak tanesinde buldum özgürlüğü...
Islanmış nehir rüzgârları arasında...
Diyar-ı gurbet sarmış dört bir yanı...
Sarı saçlı kadın...
Buğday benizli...
Zor geliyor yaşamak...
Pamuk mu ağır hayattan
Yoksa demir mi?
Öykümü yazmalı
Damlaları arasında Nisanın
Yoksa şiiir mi?
Ufalanmış düşler
Güvercinlerine yem olmuş ahmed-i Sultanın,
Şark Irak
Garb yarı bir bela
Huzmeler geçiyor gözümde
Her biri ayrı bir katar
İnsan bu bazen sever
Bazen üç kuruşa satar...
Üflediğim ne doğum günü pastan
Nede yokluğunun matemini
Akşamdan kalan
Üsküdar'ın sisi...
Sarı saçlı kadın,
Çiz sende artık,
Çiz sende yolunu...

Vahit Kemal Kısa

Deben 2

Kına surer yemen seferinden önce...Ceylan derisinden kagıtımıs varlığın yuzyıllarca saklanması gereken...Nurdan haleler var basında...Kanser hucreсі yoklugun...kromozonun eksik halkası tende ates yanığı... ne dersen de...deki berata eresin kalksın üzerindeki kem gözler masmavı bır gok boncuk taktım yazđına kıymasın sana kendi olusunu bilmeyen yurekler...ay icinde bır melek var yıldızı elinde tutan...birakma sakın
1

Vahit Kemal Kısa

Deneme 1

Dedim ya seni anılmak için açtım bu sayfayı...Hazırladım beynimin en gizli köşelerini...Uzayda yer almam manada yer almam anlamında gelmiyordu önceleri...Seninle kütle olmaktan çıktım...Hamdım yandım yandım...Pişmek için ne kadar acele etsede yürek çığ tanesi kıvamında sende kaldım...Olgunlaşmak biraz da az sevmek anlamına gelecekti...kavrayamadım... Bir şehirde tanıdım seni...yokuşları dik rengi gri....Düğünlerinde türküler okunan bir şehirde...Nasır tutmuşken benliğim sen kesip attın....kızıl bşr kan boşandı topraga altındanda sen yeşerdin ilk baharda....Nasıl koşarsa kötürüm düşler ayağa kalkınca ehl-i alimin dilinde öyel koştum sana...yılların yorgunluğu vardı dizlerimde...Hamamönü dergah-ı taceddin evinde...çikolotadan düşlerdi varlığın bayram sabahları sen orada ben burada dalgalanırken derya, Konstantin şehrinde... Maviyi severdin...Mavi Anka kanatlarında bir safirdi...bazen yeşil bir ayakkabıda bazen rengarenk bir bilezikte bulurdum seni...Kubbe altında karıştırdı nefesler nefeslerede... Han-ı cincide amin derdik Ezan-ı Muhammediyeye...Kuleler vardı yirmiydi sayılarına her biri gelişini müjdelirdi müjganın...o mamur beste çalardı...beklerdi Firuze...toprak kokardı Başkent...Nisanın bereketi yağmur...yürüdün sen öylesine...bakardım ardından...Bilirdim vakti geldiğinde gidecektin...Çekecektim ardından kırmızı bir mendilinden kokunu....Yusufun zindanında kaldım gidişinle...Kıtlık oldu yüreğimde....Can taşı...Vursam bir parçanı diğerine....Çıkarmı bir kıvılcım...Başlarmı nar-ı ateş....

Vahit Kemal Kısa

Deneme 3

Eski gazete boyası gibi hayat
Sildikce karartır yuzunu

Vahit Kemal Kısa

Deneme Ankara

Yazık oldu bu aşka...Oysa yeni giymiştim asker gömleğimi...Yanık mektup uçlarında saçının kokusu...Barut ve tütün geleneğiydi hayalin...Şimşir bir tarak kadar d...a olamadım oyasaki...Hani 100 yıl saklanan yarin koynunda...Yazık oldu bu aşka..Edgar Allan Poe nunda dediği gibi...Deniz dibi cinleri mi kışkandı bizi....Ne büyük bir sevinçmiş varlığın...Arefe günü yastığın üstü,yoragının altına konan kırmızı ayakkabı kokusu gibi... Ey Cahit Ey Nazım...neler yaşattı size bana yaşatan da ne kadar acı bastınız şu saman kağıda...Kolayımı gidişine mor sümbüller kurutmak,kolayımı bir varmış bri yokmuşu yeni hecelerle yazmak...Yeniliği lisanın kifayetsizliğinden... Halin beş durumundan öte derbederliğinden bilinmezliğin...Ekmek arası düşlerin vardı tam orasından paylaştığın...Birden cesur yüreğin...İskoç kızları gibi tepeden örerken saçlarını, meydan okurdun işpirto rengi kaderimize de bakar bakar dalardım...Bir aşık vardı oralardan, doğduğun topraklardanda şöyle derdi " Bu dünyaya gelen garip yolcu,gelip de dünaya meyil verdin mi? " Evet dünyama gelen bir garip yolcuydun...gittin ben bir garip oldum...Verdiğin meyilde son yaşımı buldum... Hala tutarmı melek yıldızı.. Bir ceylan boğazlanırmı gecenin orta yerinde... Ankara'da DENEMELER 1.1.3 ANKARA V.KEMAL KISADevamını Gör.

Vahit Kemal Kısa

Dergah

Dergah arayan bir ruhun hezeyanısın sen
Öyle güzel öyle derin
Su mu kum mu saatin zamanı
Bilinmeden geçen dakikalardasın
Yoldaş olmak için fazla narin
Gardaş olamayacak kadar naif
Hani tıpkı bir elmanın Yarısı dicem ama
Ah şu kurtları olmasa hayatın
Yolum senle başlamadı
Ama sonu senle göreceğim galiba
Ne dersin
Birlikte merhaba diyecekmiyiz
Bilmem Kaç turfanda yaza...

Vahit Kemal Kısa

Dergah 2

Öyle bir zamandı gidişin
Bir yutkunma aralığı
Mevsim yaza hazır
Saat geceye
Fırat'ın suyu
Kadar mavi
Zigana kadar yeşildi an
İşte öyle bir zamandı
Ankara yağız delikanlı
Ben mahmur dayı
Tüm derdini dinledim
Dergahın
Gök ağladı
Ben sustum
Ben Ağladım
Gök sustu
Öyle bir andı gidişin
Kaşığın ucunda kalan
Son damlasıydın
Öksürük şurubumun
Sahrada kalan
Cedit yanlızlığında
Adın efkar
Ve çok farkında

Vahit Kemal Kısa

Dergah ta

Fıratın suyunun sen
İçmeden sönmez kalbin ateşi
Ekmek kokan korsun
Tandır yamacında...
Sulamak için
Lal orkideleri
Koştum tüm gece
Bilmem başkentin hangi sokağı
Hangi yamacı dar geldi...
Harranın terisin sen
Kızınca yakan
Düştümü bereket
Sarisını almışsın
Truvanın
Bir sana yakışır sarı
Birde sonbahara
Kale deyim şimdi
Bir yemen kahvesi keyfinde dün...
Bugün çok zor geldi
Bilmeden geçirdim saatleri
Kalk diyor akrep
Kal diyor yelkovan
Gitsem ağlasam mı
Dergah-ı Taceddinde
Başına sarsam mı yine
Atkımı
Hani cigara kokan
Sonra dua edişini izlesem
Akifin evinde
Huzur bulsam

Ankaranın grisi
Yanında ak olsa
Sen ben olsan
Ben sen olsam
hamamönü
Şahit olsa....

KEMAL
ANKARADA
Az Evvel

Vahit Kemal Kısa

Dikilide

Yazılmış en güzel şiiri sana adadım
Bir kumsalda öylesine mahsun
Bir o kadar puslu
Bir o kadar yalın
Baba
Senin gibi çandarlı esintisi
Ilık ılık okşar başımı
Güneşi senin kadar dost
Balığı senin kadar canlı
Mahsunum baba
Son bakışını
Yakalamak için dikili
Yakomozlarında
Sabahçiyim
Akşamdan kalma bir acısın içimde
Çatana çivisi gibi
Paslandıkça
Değiştirir posedion
Efkardayım baba
Kimse gülmez oldu
Gittiğinden beri
Yosun tuttu yeşil gözler
Körelti
İpini kesen bıçaklar
Gülücük meleklerinin
Çocuklarım oldu
Özlemimle aynı yaşta
Ekin renginde
Gittiğin yerlere
Üflüyorum artık
Pervaneleri
Yakalıyor musun baba
Büyümeye inat
Hep oğlun kalmak istiyorum
Sabahları uyandığında
Terinin tuzunu
İçime çekiyorum
Ege gibi
Ağlıyorum
Dalgamı kıramıyor
Beton
Ben susmuyorum

Vahit Kemal Kısa

Doğdum

Ben seninle doğdum
Yüzyıllardır kuma gömülü başım
Milas ısıklarında duydum ilk kez adını
Adatepe rüzgarları yoldaşım
Seni anlattım yıllar sonra gezeceğimiz yere
Zeus atları üzerinde Hünnap bahçelerinde

Ben seninle doğdum
Deniz dibi cinleri yıkadı beni
Üzerime filyos kumları döktüler
Kemiklerim seninle ısındı
Saçlarını Fıradın suları ile yıkadım
ilk ışıklarında kuruttum Nemrudun

Ben seninle doğdum
Tarsusun portakal çiçekleriydi kokun
Emeklerken ürgüp steplerinde
Üşürken peribacalarında
hep seninle konuştum
Bir kadını seninle tanıdım
Bir kadını seninle sevdim
Tahta kılıçlı bir çocuktum
Seninle adam oldum

Ben seninle doğdum

Vahit Kemal Kısa

Doğdum seninle

Ben seninle doğdum
Yüzyıllardır kuma gömülü başım
Milas ısıklarında duydum ilk kez adını
Adatepe rüzgarları yoldaşım
Seni anlattım yıllar sonra gezeceğimiz yere
Zeus atları üzerinde Hünnap bahçelerinde

Ben seninle doğdum
Deniz dibi cinleri yıkadı beni
Üzerime filyos kumları döktüler
Kemiklerim seninle ısındı
Saçlarını Fıradın suları ile yıkadım
ilk ışıklarında kuruttum Nemrudun

Ben seninle doğdum
Tarsusun portakal çiçekleriydi kokun
Emeklerken ürgüp steplerinde
Üşürken peribacalarında
hep seninle konuştum
Bir kadını seninle tanıdım
Bir kadını seninle sevdim
Tahta kılıçlı bir çocuktum
Seninle adam oldum

Ben seninle doğdum
Truvanın içinde hainler
Çoktan ölmüştü herkül
Yalnızdım yapayanlız
Mum ışığında verecekkken ömrümü
Kandilim oldun
Ateşi bilirdim
Rengini ellerinde buldum

Aşkı çoğu anlattı
Kimi Dinledi İstanbulu
Kimi Hürreme yıktı saltanatı
Yaşadıkça dalında çiçek
doğdukça yerinde gün
okadar yaşasın sevdamız
bir yılı daha tattım seninle
binlerce yıl olsun bahtımız

Vahit Kemal Kısa

Doğum günü

Doğum günündü bugün. Ben Botanın kenarında. İyi ki doğdun dedim, efkarındayım hüznün. Kenarındayım yokluğunun....Asi bir kader bizimki, kızgın bir öğlen güneşi...Kapına dayandım oğlum, melekler fırsat verirse, gireceğim içeri. Bir elimde günler öncesi aldığım hediyen diğerinde hayat telaşesi....Doğum günün kutlu olsun Ömerim. Botanın kenarında, avuçların sımsıkı avucumda, yüzünü binlerce kez öperim...

Vahit Kemal Kısa

Döner ve ekmek

Hatırlarısın Floryada döner ekmek yedik o gün....
Sen çok sonraları öldün...
Biz dağıldık...
O sahildeki kum taneleri gibi
Şimdi ağlasamda
İnlesemde faydasız
Naçarlık bu olsa gerek
Zor vede imksansız
Bazen kokun gelir burnuma
Yaş farketmiyor be baba
Geldimi ağlıyorum
Ne yalan söyleyeyim
Kolay kolay susmuyorum
Birde her döner ekmek yediğimde
Şöyle soğanlı vede bol acılı
Şeni anıyorum....
İnan büyümek istemedim
Zaman yaşlandı
Ben ona uydum
Sakallarım ağardıkça
Çok garip ama seviniyorum
Bekle Ruhi baba
Az kaldı
Geliyorum....

Vahit Kemal Kısa

Ejder

VKırmızı ejder ve sen...
Düşlerinden kalmış yarım bir elma İstanbul
Yesem korkarım uyuya kalırım ey oğul
Yemesem aç kalırım yokluğunda...
Kırmızı ejder ve sen
Tahta kılıç şakırtıların gelir Tuna boyundan...
At yaptığın taburede dalarım Balat'a...
Erguvan zamanı şimdi
Hanımeli kokar Ankara
Bastığın çimene acır
Yüzsürerim koynuna...
Kırmızı ejder ve sen
ne çok yakışsınız
Uzun...Upuzun metrajlı
Rüyalarında...

Vahit Kemal Kısa

Ekmek arası...

Ekmek arası hayat satıyor,
Balıkçı.
Kılçığı takılıyor boğazıma,
Ama ata durmak olmuyor,
Açlık her Őeyi yaptırıyor insana.
Hırsız mıŐ, yosmay mıŐ takma,
Adam olarak kalda...

Vahit Kemal Kısa

Elma

Yaşamak mı?

İşte en çok o acıtır içimi

Kadın;

Yasak elmanın rengi

Dünyada bir toz zerresiyim şimdi.

Yüzünden hep şehvetinin

Düşündün mü buğday renginde saçınla

Kiraz dudağının uyumunu...

Ya o kaşların kalemiyle

Gözlerin grubunu...

Kadın var git işine

Sokma dertsiz başımı belaya

Bitmez senin ne işven ne lakırdın

Cennet de bir tane

Cehennemde bir tane

Vahit Kemal Kısa

Erik ağacı

Papatya zamansız acar
Sen zamansız dogarsın
Sorgulamak düşer nacara
Şafak söker
Tınısı duyulur yusufcugun
Sen erik ağacın altında
Nazımın ceviz ağacının oykusunu anlatırsın bana ben baba sıırlarımden birini okurum
sana dair
Evlatlarımızı konuşur kahve ıcerız
Nefesatından parmaklarımızı yeriz
gönlün aradığı muhabbet...
Senden bende ıyı biliriz
Bir yerlerde varsa ask burada olmalı
Ayağını bastığın yerde

Vahit Kemal Kısa

Evrensel oyun

Tekrarı yok bu oyunun
Anlamak istemesede akıl
Çoktan perde dedi zaman
Tozunu yutmaya vakit kalmadı
Her an değişen sahnelerin
Çalışmak için senaryosuna
Bir saniyem bile olmadı
Yıllarca,binlerce kez oynandı da
Aklımda birtek son bölüm kaldı;

'Nasıl bilirdiniz merhumu'

Ama merhuma dönüpte
'Nasıl buldun bu oyunu'
Diye soran olmadı....

Vahit Kemal Kısa

Fetih

Fetih sonrası talan olur gidişin
Sarar seni zehirli sarmasıklar
Dolanır parmaklarıma deniz dibi cınleri
Tahta masa üzerinde taze kekik kokum
Kargalardan saklarım seni
Ada cayırında gun batar
İçime yaban gülleri
sarı bir düs başlar ardından
Kızıla çalan elmalarımla
Aglarım ardından
Dua ederken
Gitme
Deniz fakiri sehrimden
Simit atmayacamısın martılara
Susuz vapurumdan

Vahit Kemal Kısa

Garson hesap! ! !

Hesabı vermek benzemez çay parası 3demeye,
Düşünür adem ne çok günah sığdırmışım kısacık ömre...

Vahit Kemal Kısa

Gaydalar çalar düğününde

Gaydalar çalıyor düğününde...
Öylesine uzaktasın ki
Öylesine perçinliki
Sana açılan yolların
Yüzyıllardır kapalı kanatları
Çırpınmak boşa
Ağa takılmış hayallerim
Zindanlarındayım Endülüs'ün
Feryadım boşa
Almışım seni bana ait olmayan
Bir coğrafyadan
Geri vermek zor gelse de
Kan olasada İlayda'nın gözyaşları
Altın tepsilerle sunmuşum
Babil masallarına...
Gaydalar çalıyor düğününde...
Bir başıma yürüyorum İstanbul'da
Balık çekti canım
Eminönü'ne gidiyorum
Aklımda kırmızı duvağın
Gözyaşlarımı siliyorum...
Bir uçak geçiyor üstümden
Birde kanadı kırık güvercin
Ayakuçlarımdan
Seni düşünüyorum...
Duydum oralarda
Çok yakınmış yere bulutlar
Başucundaymışçasına
Yağarmış ince ince yağmurlar...
Üşütme sakın
Aldanma havasına o memleketin
Eğer aklından geçerse buralar
Bir bulut yakala ellerinle
Üzerine bir tutam özlem
Birazda kokundan...
Salıver lodos rüzgârlarına
Mehtabı başladı Üsküdar'ın
Birazdan dolar buralar
Sarılır yüreklere
Yürekler
Ağır gelir işte o an
Sandallara atarım efkârı
Kürekleri çeker ellerim...

Vahit Kemal Kısa

Gece

Ben bu gece gittim
Ardımda koskoca bir aşk
Bir kaç yeni filiz
Bir çerek ekmek
Bir çileli kadın bıraktım

Ben bu gece gittim
Giderken bir erkek edası vardı yüzümde
Hafiften kır sakalımı
Sıvazladım kaleye son kez bakarken
Bir yamaç rüzgarına
Sağını bıraktım

Ben bu gece gittim
Hep geceleri giderim ben
Şairim ya
Seni yazamaya gittim
Bu kez farklı ama
Giderken kanadı yüreğim
Mendilime düştü göz yaşım
Kim demiş erkekler ağlamaz diye
En harbiden en derinden
Şümüklü yeni yetme oğlanlar gibi
İçimi çeke çeke ağladım

Ben bu gece gittim
Herkesin bilmediği
Benim bittiğim
Bir kadının
Nem kokusu yanımda
Al bir mendil doğumunda anasından kalma
Ufaktan bir utanç
Kocaman bir yazgıyla
Erik yediğimiz yere
Çorba içtiğimiz yere
Adım attığımız merdivine, aliye veliye...
Birde kapısının önündeki cılız kediye
Son bir kez bakıp gittim

Dedimya şairim
Onu yazmak için
Kendimden bile gittim..

Ben bu gece gittim
Zaten hep geceleri giderim....

Vahit Kemal Kısa

Gergef....

Gergefine bıraktım kendimi
İğne sende iplik sende
Ben önünde baş eğerim
Konuşamam,
İçim kanar deseninde şahmaranın
Öyküsünü dedemden bilirim
Kaf dağına üç beş teğel mesafede
zümrüdüme/seni, işlesen diye beklerim
Derdimi bir ben birde bülbülü bilir
Gül bahçesinin
Dizlerinde yatar saatlerce,
Yinede bakamaz sana gözlerim
ânkam;
beklesem yüzyıllarca seni
yanıma kendinide işlermisin....

Vahit Kemal Kısa

Gidenler

Gidenler dönmez bazen
Erik ağacı çiçeğe döner
Sisi kalkar Üsküdar'ın
Gelibolu şehadete doyar
Cenova sahilinde
Bir Mart'ı Ağlar
Zincir vurulmuştur
Bir kez
Bir kez kalkmıştır el
Tahta tabut misali
Yapışmıştır ayrılığa

İşte bu Yüzden
Gidenler dönmez bazen
El döner yüz döner
Dil döner
Ama gidenler dönmez

Ruhum
Derdim
Makber nedenim
Pek mi kıymetiydi şu son seferin
Elim ciğerimde
Ben nasıl beklerim
Nasıl bakarım bir daha
Ovaya kurda kuşa
Nasıl simiti
Banarım çaya

Vahit Kemal Kısa

Gökçe...

Bir ibrik...
Bir tesbih...
Şirtında,
Alemin tüm kahrı.
Göz nizamda.
İplik iplik akmakta yaş...
İslatmakta kirini,
İstanbul'un...
Gökçe! ! !
Ey koca adam
Bir ibrik
Bunca yakışır bir ele
Bir tesbih ancak
Bu kadar uzanır
Gönülden gönüle...
Kıskanmasa tarih
Hamza derim sana
Bilirim yenersin
Küffarın arslanlarını
Bilirim serersin
Bir duanla
Deccallı yere...
Gökçe
Ey koca adam
Baktıkça aydınlanır yüzüm
Yüzüne
Arar kulaklarım Bilali
Sesinin mescidinde...
Endamındayım Namazının
Şükründeyim
Arkadaşlığının...

Vahit Kemal Kısa

Gri yolculuk

Küçüğüm,
Ne emeklemesine ne düşmesine kıyamadığım
Ekmek ne tatlıymış seninle, çay ne sıcak
Yokluklar ne katlanılır varlıklar ne sonu gelmezmiş
Geceler ne soğuk gündüzler ne uzunmuş
Şimdilerde Anladım sensizlik sonu gelmeyen bir yolculukmuş

Gözlerine bakamazken gözlerim
Kayboluyor bu şehrin ışıklarında
Renkler anlamını yitiriyor yanımda yoksan
Bir başka oluyor pembe hani senin rengin toprağa dönüyor baş ucumda
Kırmızı sadece gözümden düşüyor parfümünün sindiği hırkanda uyurken
Beyaz beyaz olmuyor ellerin yoksa alнімda un oluyor ufak oluyor
Siyahına yandığım büyütmeğe kıyamadığım küçüğüm kadınıм
Arzsıca izlediğim uykuna aşığım

Feryadım sana değil
İsyanda değil bu
Kavuşma günlerine benim andım
Eğer olmayacaksa
Eger görmeyeceksem bir daha,yumuk gözlerini
Saçlarına dokunamayacaksam
Titresede ellerim, son bir kez sarmayacaksam
Küçücük ayaklarını.
Yerine getir son ahdımı
Okuluna giden yolun yanına koy beni
Ve o şalını al yanına, her pazartesi
Hani sana aşık olduğum masumiyetinle
Bir kez dön bak bana, yada adımın yazdığına
Ama sakın, sakın ağlama
Ben nasılsam sana olan sevdama
Dik dur beni senden seni benden ayıran dünyaya

Unutmadan birde her Pazar bir sigara iç, her Pazar başımda
Bulmam İçin dudaklarının tadını küllerinde
Karıştır toprağıma
Gülyüzüne kıyamadığım bir tanem karım
yüreğine dokunmadan geçen her anıma
Bir ömrü,bir dünyayı yakarım.....

Vahit Kemal Kısa

Gül-Kahve-Sarı-Sonbahar

Bir dudak mesafesi aralara bana
Gerisi sende kalsın hayatın...
Ne işime yarar ki baharın çimeni, böceği
Bir tek nisan yağmurları yağsın
Kahve tadında olsun
Okurken iklim iklim seni,
Başka birini ıslatmasın...
Ne parklarını isterim
Nede kurumuş yapraklarını son baharın
Senin olsun melankolisi
Bana bir tek sarısı kalsın
Bir düğme çöz gömleğinden
Ruhuna sapsın kara gözlerim
Bedenin, tenin sende kalsın...
Şarkılar söyle panayır yerlerinde,
Herkes bilsin, anlamasın
Ada sahillerinde gezdirsin beni
Aşyan'da bıraksın
Pencereler aç
Yokluğunun hilkati evime
İçeri girsin güneş,
Bir daha hiç çıkmasın...
Kızıl ırmağın kenarında vazgeçtim sevdandan
Kovarlarken düşlerini, düşlerim.
Yazılan ne varsa bu aşka dair
Söylenmiş kaç kelime...
Hepsini göm mezarına geçmişin
Kırmızı bir gül vardı ya kurumuş,
Çantanın/beynimin en gizli yerinde
Çıkarmak ağır gelmezse yüreğine
Bana bir tek o kalsın...

Vahit Kemal Kısa

Gün

Zamanını özledim,
Dolu dolu akan gözyaşı dakikalalarını
Asfaltında gezdiğimiz kızıl gülüşlerini
Sarı saçlarının ayarsız rengini.
Şafak rengi öpüşlerini,
Serçe ellerinin
Kısaca seninle içinde olduğum
Her nefes anını
Dalga sesi kıvamındaki,
Tanyeli salınışlarını
Lodos esiyor
Yaşadığım kent
Yaşadığını biliyor
Yaşlanıyor adımlarım
Yaşarıyor elası gözlerimin
Deniz kan kusuyor haliç kıyılarına
Ben bekliyorum naçarında sensizliğin
Bir gün çalınır kapı
Ardına kadar açılır
Gün girer evime,
Sen girmesende.

Vahit Kemal Kısa

Hacettepe

En harbisinden çocuk
Namert mi namert Ankara
Yokluk değil rutubet kokan
El alem ne der telaşı
Henüz bitmemiş yetimim
Ne başı ne saçı...
Musallaya düşen ay hüzmeleri gözleri
Ölümün hak
Mirasın helal
Ne bıraktıysan geride
Gel baba gel de al...
Saati kurdum bilmediğim bir zamana
Neye uyanacağım
Nerde duracağım
Namaz kılıp
Adını sayıklayacağım
İçimde bir öfke nöbeti
İlk cam kırdığım anda ki
İlk can yaktığım andaki
Hangisi zor baba
Yaşlanmak mı?
geçtikçe zaman
Sana dönmesi mi burnumun
Annemi mi babanımı sorusuna
Cümleler mi kurduğun...
Yosun rengi gözyaşlarım var
Mermer kadar soğuk ellerim
Vurdukça bağrıma
Bedenimi yarar...

Bana kefen giy diyorsun
Girmeyerek rüyama
Bir daha yaşama
Öpüşme bayram sabahları
Çek elini ateşten
Yanma Müselman! ! !
Yaralansanda Payitaht da
Tuz basma diyorsun
Bir yılbaşı gecesi
Şimal Ayı
Ay şafağı
Çocuk anasını beklerken
Beleme diyorsun
Yani sen
Efkarımın Ata'sı
Yırt ellerinle toprağı
Veysel gibi...
Yırt gir içine
dondur gözünün akını
Ölece bakakal diyorsun
Mezarına taşın...
İsterce canım

Olurum bir
sam yeli
Damla olur düşerim
Üzerine...Yağarım diyorsun

Sen bana ol diyorsun
Ben sana Ne diyorum

Ne olacağım....

Babama /Doğumuna şafağın/İstanbul

Vahit Kemal Kısa

Halet-i cehennem/ab-ı çeşm

Farkında mısın; ?

Heybesini almış gidiyor,
Erenler kıvamında bahar.
İçinde yaşanmışlıkların izi
Bir demette sevda,
Ardında alevsiz yanan iki yürek,
Bir Kerem
Birde aslı var...

Farkında mısın; ?

Gece gündüze çalıyor.
Bozuluyor Ninova'nın büyüü
Kurtlar inlerine
Ben kabuğuma çekiliyorum.
Kurtlar gündüz avına
Ben matemine hazırlanıyorum
Kutlar dumanı seviyor,
Ben sisini
Nemrutun...

Farkında mısın; ?

Rüzgârını alıp götürmüşler bu şehrin
Ne meşk kalmış yüzlerde
Ne yüzden anlayan maşuk...
Mey olmuş mısralar
Dost olmuş ab-ı çeşm...

Farkında mısın; ?

Kervanı yarıladi yolu
Hüznün...
Kuyusu karardıkça karardı
Yusuf'un...
Sorar mı bir kez dudakların,
Kelamını halet-i cehennemimin

'Kaldır başını bak
İşte gidiyor bahar
Mecnu'na dar gelen
bu dünya
Leyla'lara
SAADET-SARAY...'

Vahit Kemal Kısa

Hasan dağı

Ne guzel cocuksun sen ne ozgur bir adam olacaksın kimse ne yapmanı dikte etmeyecek kimsenin adamı olmayacaksın bir gun bir an gelecek nefes almayı bilmeyene nefes sesine kulak vermeyene feryad olacaksın bir şiir bıarakacagım sana yıllar öncesinden okudukça cogalacaksın öyle kocaman olacakkı yüreğin Hasan dağına kardeş kalacaksın Beratım ozlemim

Vahit Kemal Kısa

Hayal Gemisi

Hayat değilmidir?
Gölerek başlayıp ağlayarak ayrılmak
En nadine varlığından.
Hayat değilmidir?
Gözönündekeyken,
Gözlerden irak olmak.

Hayat değilmidir?
Ölümden korkmak,
Uçurumların kenarında,
Yaşamak için bit tutam ottan,
Medet ummmak.

Hayat değilmidir?
Yıldızları yare denk bilmek.
Aynı yıldızlarının yorganın olacağını bile bile
Tıpkı seni sevdiğim gibi
Son anına,son nefesine, son zerresine kadar sevmek.

Fallardan medet ummadım hiç
Hiç uçurtmam olmadı.
Kırmızı bisikletimin selesine,
Sadece hayallerimde oturttum seni
Kız kulesini rüyamda,önünde saçlarını okşadığımı son anımda gördüm
Kısaca kaybedecek bir şeyim yoktu,
İçinde senin olduğun kör rüyalarımından başka.
Elveda bebeğim,elveda sana
Yelken açarken başka rüyalarına...

Vahit Kemal Kısa

Hazan

Hazan mevsimini bilirmisin
Gri kokan kentin ışıklarında,
Pusu korkusu olmadan
Ellerinde kına kokusu
Pavyon ışıkları gözlerini almadan
Yüreğime yürüyebilir misin?

Buğday düşlerini bilirmisin?
Kavrulmuş bir yaz sonrası,
Çatlamış dudaklarının aminlerini
Herşeyini o otel odasında bırakıp
taksi kornalarına aldirmeden
Bana gelebilir misin?

Yağmur kokularını bilirmisin?
Toprakla yağmurun anlamlı dansını,
Yüzyıllardır bitmeyen bitmeyecek reveranslarını
Bir gece yağmuru ile ıslanıp
Gözlerimin güneşinde kurumaya
Toprağın adına söz verirmisin

Vahit Kemal Kısa

Hercaim

Kaybedenler kahvesinde
Bir hercai kokluyorum
En cok seni dusunuyor
Sana aglıyorum
Oylesine yalin oylesine benim iste
Beni biraktigin yerde
Bir kose basında
Kucuk bir mahallenin
Kaldırımında
Bir basına dünya
Annem gibi
Vakitsiz giden
Babam gibi
Fikrine sığınıyorum
Uzduler beni
Orman meyvesi
Duyuyormu
Cinci ruzgarın ugultusuna alısık kulakların
Inkum dalgasında inliyorum
Kahve az ben cok sekersizim bu aksam
Ya sen nerdesin
Kasınların kahvelere alınmadığı bu diyarda

Vahit Kemal Kısa

Hilal

Sen hilal severdin
Ben ay...

Demir döverdi bakışların...
Çelik olurdu çocuk yüzüm...

Koluna damlardım sessiz sedasızda
Bir hemşire aralığı bozardı büyünü...

Acemin buğday yanığı tenin
Gideli gelmez olur sam yelleri

Oğlum var beş yaşını bildiğin
Oğlunum kendimi bilemediğim

Dört başı mağrur sevdammışsın
Duyamayacağım kadar sesiz
Doyamayacağım kadar açmışsım sana

Pervaneler dolanır baş ucumda
Lüks ışığında yanan bezir yağı gibi
İçine içine döker ya acı gözyaşını

Bir perşeme daha sensiz
Bir perşembe daha dönüş yolu
Sensiz vede kıymetsiz

Demiri döverdi bakışların
Çelik olurdu çocuk çocuk yüzüm...

Bir resmin vardı
Bıyıkların kaytan
Hafiften aşağı bakar uçları
Üzerinde bağı açık
Bembeyaz bir mintan...
Ben deyim otuz
Sende otuz beş
Sıkmışım ellerini
Çarpık bacaklarım
Koca ayaklarının üzerinde
Öyleyce bakakalmışım
Kimbilir ne almışsın banaki
Dudağımı yalamışım...
Emekli ettim

Düşlerimi
Tadı yok sensiz
Turfanda yazların
Gittin dağıldık
Gittin dağılandık

Katre-i matemindeyim

Bir garip Orhan veli misali
Garibin en dibindeyim

Fasıla verdim güftar-ı halime
Aşyan bekler beni...

Vahit Kemal Kısa

İhlamur ağacı/gelincik

Kıymet bilmez bahar,
Keser başını gelinciğin.
Oysa âşıktır gelincik,
Bir anlık ömrünü vermek için...
Sebepsiz nefes atışları ile
Gelir koca dünyaya...
Gelincikler doğasında büyür
Yediveren şehrinin.
Alır başını gider
Öksüz zamanlara,
Taki başka bir gelincik
Alana dek yerini...
Ne çok şey sığdırır
Bir haftalık ömrüne
Ne çok hezeyanı,
Ne çok vuslatı,
Göğüsler incecik bedeni...
Elleri kınalı gelincik...
Ben bir ihlamur ağacıyım,
Parkımda yok şartımda.
İçersen ısıtırim için...
Beklersen eğer
Hazan mevsimimi...

Vahit Kemal Kısa

Irakta karınca Lübnan da kelebek

Irakta...

Ben bir karıncayım

Lübnan da...

Sen bir kelebek

Ömrümüz kısa ama
Birbirine denk,

Basmadan üzerimize bir postal,
Şu üç günlük dünyada.

Birkaç saat,
S.....

Vahit Kemal Kısa

İncekte

Şehir düşleri...
Yarım elma dan kalan
Tek çekirdekmiş hayalin...

Yeni yüzyıl şiirleride
Aynı yazılırmış...
Aynı bakarmış buğulu camın ardından arap kızı...
Keşkin türkülerinde
Boğazlanırmış onsekizlik ceylanlar...

Ter kokar yarin zülfü
Teli kırık saz anlatır
Alem-i beşere...
Mah-ı şahaneni...
Kimse bakamaz
Baktığım gibi sana
Keşkin türkülerinde
Boğazlanır ceylan
Bir fren sesi böler geceyi
Boşanır demli çay yere....
Ayyaşın biri gelir
Biri gider dünyaya

Önceki günün gazetelerine...
Dökerim son gününü
Sarıyım al bir mendile...
Gelin bohçan niyetine....

Vahit Kemal Kısa

İnci

Saçları iki örgü
Önlüğü simsiyahtı
Arka sıralarda adı hep
En başta kazılıydı...

Sevmek seilmek için erken
Ama aşk için tam yaşıdaydı
Ne tatlı bakışırdık
Zaman acımasızca akardı.

Hayat bilgisinde ben kadını,
O erkeği öğrendi.
Büyüme için erken
Yaşlanmak çok tehlikeliydi.
Ben öğrendikçe kadını sevdim o,
Kendini istiridye kabuğuna kilitledi

Ne futbolcu Keremi kışkandım,
Nede o uzun boylu Fatih
Ama hiç unutmadım
Arkasını dişlediği kırımızı kalemi...

En güzel takısı,
Boynundaki yeşil silgisi
Bin yıldan daha uzaktı
Defterini gizlice karıştırdığım
O teneffüs saati

Rihtımda başladım sigaraya
Tabii ki seni düşünürken
İçmeyi de bilmezdim ama
'Aşk dumanın da yaşar hayatın'
Abim hep böyle derdi.

O tayin zamanı
Ne çok yaktı içimi
Rihtım düşlerim,
Arka sıram,
Kırmızı kalemin,
Yeşil silgin
Ve sen,
Bir göç yüküyle
Geride kaldı şimdi
İçtiğim her sigaranın
Son dumanındasın
İnci...

Vahit Kemal Kısa

İnci Denemesi

İnciler gece aglar Cekılır okyanusun suyu geceleri Yorganına sarılır melek Ayı tutan elleriyle Sımsıkı kavrar İncek türkelerini İnciler gece aglar Gozyasıdır ha...mmadesi ruhun Adam adam olur geceleri Yarası kanasada Ceylanı savunur İnciler gece aglar Gunduzleri gunes Yakar mahpus damını Feryat olur Ayrılırken kabuk kabuktan Kırılı bır denizci eli Koparır yatagından seni İnci aglar Ben aglarım Ayazında Ankaranın KemalDevamını Gör

Vahit Kemal Kısa

İstanbul/çalınan duygular

Kapısını çalma rüyalarımın,
Dokunma yüreğime soluk ellerinle.

İstanbuldayım...
Efkarı yetiyor bu kentin adama.

Uzanmışken yosun kokan
O eski rıhtıma,
Cesaretimi toplayıp,
Taşlar bağlayıp dört bir yanına,
Bırakacağım adını.
Ayak uclarıma...

Martı sesleri bölüyor,
Sisini gülüşünün.
Bir kaç saniyede,
Onlarca yıl yaşılanıyorum.

Başım öne eğik,
Şusamlarını topluyorum simitçinin.
İçimi bir kahve kokusu sarıyor,
Eminönünde güvercin düşlüyorum.

Galata da takılı düşlerim,
Paslı bir iğnenin ucunda,
Can çekişiyor.
Sümüklü oğlanlara
Eğlence oluyorum
Kuyruğum havada
Öylece kalıyorum...

Balık tutmayı
Öğreten adamı,
'Babamı'özlüyorum

Alıp, vermediğin ne varsa
Sende kalsın İstanbul
Bir tek yeniden
Sevmeyi istiyorum...

Vahit Kemal Kısa

İstiridye

Ezel-im...
Uçurtmamın kanatlarına
Can veren rüzgâr

Ebed-im...
Yediveren çiçeğim
Dalından kopartmaya kıyamadığım
Tomurcuk tanem

Bülbülün güle hezeyanı gibi
Sana olan sevdam
Eylül ayını bu yüzden hiç sevmem
Bu yüzden sana bakışlarım
Serçe titreyişlerin kalır aklımda
Uğultusunda yaşam fırtınasının

Aklım binbir kelime üretirde
Hiçbiri tutmaz bir diğerini
Önceler silinir beynimden
Sonralara kapanır akl-ı beşer

Tarifsiz
Açıklamasız
Yekten...

Okyanus diplerinde
Gezer sevdam
Çalar kapısını
Bütün ıstiridyelerin
İçine koymak için
Gözyaşlarını
Ordan kimsenin bilmediği
Bulutlara koşar
Hiç beklemediğin bir anda
Ürkek bir temmuz yağmuruyla
Düşer nar-ı beyza yüzüne..
Son zulmetini
Hatırlatır
Orta yaşımın...

Ağlama gidişime,
Sıcak bir temmuz akşamı
Sen bir balıkçı ağında,
Ben yaz yağmuru damlalarında
Görüşeceğiz yine...

Vahit Kemal Kısa

İşte

Dört duvar değilmiş haneler oturduğum sandalyenin sırtı
Yokmuş gökyüzü örtmuyormuş pişmanlıkları
Dünyanın bütün şey leri karşılamıyormuş ifadesizlikleri
Babasızlık böyle bir şey işte...

Vahit Kemal Kısa

İşte hepsi o kadar...

Vurgun yedi yüreğim
Aşkının en dibinde...
Karlar yağdı
Sustu şakıyışı
Göç rengi ilkbaharın...
Tabiatından mı kaderin
Ağlamaklı halleri...
Susmak
Matemimi gözbebeklerinin
Yorgunum hiç bilmediğin kadar...
Eski besteler gibi
Birkaç dostun dilinde
Biçare nakaratım şimdi...
Nerdesin?
Nasılsın?
Bilemiyorum,
Soramıyorum ahir adresini...
Vatansız kalmışım,
Bu şehrin bir yerlerinde..
Kırmışım altın kafesleri
Yakmışım ardımdaki
Bütün gemileri...
Düğmesi düştü rüyamda
Beyaz gömleğinin...
Bırak kanasının
Son bir kez
İğne tutmasını bilmeyen
Titrek ellerim...
Yağmur kokuyor,
Utanmaz İstanbul.
Yağmur kokuyor,
Uslanmaz gece.
Üşüyor yalnızlığı,
Bedenimin.
Şavkı vurmuş,
Ay ışığının
Yüzüne...
Uzaktasın yar,
Burası,
Doyduğum kent, bir menem diyar...
İşte hepsi o kadar...

Vahit Kemal Kısa

İzmirmiş

İzmirmiş orası üzerine ayak bastığımız toprak..
Saçlarını alıp götürən kordon rüzgarıymış..
Buğusu gözlerinin nemindenmiş Alsancağın...
Şehitler caddesiymiş meğer o ahengin adı...
Bir güne izmir sığmış farkında değilim...
Ben seni yaşamışım masumca...saklamışım yirmidört saatini avuçlarımda...
izmiri güzel kılan tınısıymış ayak seslerinin...
Uyanınca anlamışım son vagonunda...

Vahit Kemal Kısa

K.Nermin....

Son hamlemi oynadım
Dün gece.
Gözlerinin restini gördüm,
Pas derken buğusuna nefesinin..
Biraz param var,
Birazda cigaram.
Yetecek kadar umut
Ayakta kalacak kadar onur,
On yılı var daha
küf tutmuş nefesimin...
Alır giderdim seni,
Aklının batakhanesinden.
Annemin dualarıyla kırklardım
İrmağında kızılının...
Üzerine mor çiçekli boydan bir entari
Saçına papatya taşlar takardım
Silerdim beyinlerini,
Yanındaki paçoz bitirimlerin
Yalvarırdım bin yıl Allaha
Beyaz olsun bundan sonra kaderin.
Kim söylerdi?
Olmaz kumarı hayatın
Şimdi olmadı da,
Ya kazansaydı nasırı sert ellerim...
Çekip gidemiyorum,
Taksimın ışıklarında ağlayamıyor
Yuvasına dar gelen gözlerim...
Geride kalıyor her adımda
Bir saatliğine,
Bir amale yevmiyesine
Seninle dolan,
Sensiz boşlan,
Kadeh ile
Mavi çiçekli
Hayal bedeninin.
Arkamdan gülüyor
Pavyon ışıkları
Yüzüme dökülüyor
Perde perde ar...
Olsun be yarın da
Yozgatlı Hasan'dan
Borç alır yine gelirim
Dedim ya Nermin
Ne bu kumar biter
Nede ben senden vazgeçerim...

Vahit Kemal Kısa

Kaan...

Kaan;
Dizlerindeki
Bisiklet yaralarına
Merhem olsun gözyaşlarım.
İlk aşkına çektiğin acı,
Son nefesim kadar yaksın içimi...
Dünyan karanlık,
Tek duyduğum
Tekmelerin şimdilerde.
Çok özledik seni.
Bilsen ne renk bulabildik,
Sana layık.
Ne bir mevsim...
Laleler ektik,
Gönlümün payitahtına...
Tılsımındayım gecenin.
Bir elimde özlemin,
Diğerinde geleceğin.
Aklımda bin bir soru...
Münkerle nekir karşısında
Terlemekteyim...
Kaan...
Doğmamış hünkârım,
Saten tenlim,
Buğday benizlim.
Bir bakışına feda cihan.
Bir gülüşüne yansın
Kir tutmuş Konstantin...
Saraylarım yok gelişine.
Dağıtacak cüluslarım.
Ummanlar dolusu,
Sevecek yüreğim seni,
Kartal bakışlım.
Yüzü mahım.
Şehr-i mutlu eyle,
Şan-ı kusursuz.
Sultan-ı ana,
Serdar-ı sonsuz...

Vahit Kemal Kısa

Kadın

Kaybedenler kahvesinde
Bir hercai kokluyorum
En çok seni düşünüyor
Sana ağlıyorum
Oylesine yalın oylesine benim iste
Beni bıraktığın yerde
Bir kose basında
Kucuk bir mahallenin
Kaldırımında
Bir basına dünya
Annem gibi
Vakitsiz giden
Babam gibi
Fikrine sığınıyorum
Uzduler beni
Orman meyvesi
Duyuyormu
Cinci ruzgarın ugultusuna alısık kulakların
Inkum dalgasında inliyorum
Kahve az ben çok sekersizim bu aksam
Ya sen nerdesin
Kasınların kahvelere alınmadığı bu diyarda

Vahit Kemal Kısa

Kahkaha

Bir bebek gelir alıp götürür seni en mahpusuna gecenin zincirler seni deniz dibi cınleri
kavusamazsın pervane gibi bir hayalin etrafında yanar da yanarsın saat sayan lokomotif
bacası gibi tuter dumanın bazen efkar bazen kahkaha atarsın şehri İstanbul

Vahit Kemal Kısa

Kahve

Kaybedenler kahvesinde
Bir hercai kokluyorum
En cok seni dusunuyor
Sana aglıyorum
Oylesine yalin oylesine benim iste
Beni biraktigin yerde
Bir kose basında
Kucuk bir mahallenin
Kaldırımında
Bir basına dünya...
Annem gibi
Vakitsiz giden
Babam gibi
Fikrine sığınıyorum
Uzduler beni
Orman meyvesi
Duyuyormu
Cinci ruzgarın ugultusuna alısık kulakların
Inkum dalgasında inliyorum
Kahve az ben cok sekersizim bu aksam
Ya sen nerdesin
Kasınların kahvelere alınmadığı bu diyarda

Vahit Kemal Kısa

Kalede bile felsefe yapan adama

Zor anlara yasarız bazen
Zor adamlar peydah olur bir an
Sehir zor gelir
Uzerine kurulur butun ekmek dusleri
Sen zor olursun bazen
Imtahan olumunle gelir evren
Ozlemek bile kafi gelmez ebedi
Mekanlar dar gelir
Dar zordur
Ferahlık parayla degil
Bildigini soylemek
Susmak kadar zor olur
Dost dedigin boyledir
Darlari ferah kilar
Zorlari kolay
Kaledeyken bile felsefe yapan adama

Vahit Kemal Kısa

Kasırğa zamanları/kemancı

Kurşun ağırlığında
Matemin...
Taşımak zor pamuktan
Yüreklerde...
Yağmur damlaları dolu
Gözbebeklerimde...
Kaçmak anlamsız,
Kasırğa zamanlarından...
Kumdan kaleleri var günlerimin
Hangi kaçış,
Erteleyebilir son'u.
Ve hangi son
Yıkamaz ki
Kalelerin kumunu...
Avuçlarından akıp giden,
Bir daha gelmeyecekse
Ne anlamı var ki
Elleri taşımanın
Kendini zor taşıyan bedende...
İzleri silinmişse
Ayaklarının,
Öylesine manasız ki gül sokağı
Birde başındaki kör kemancının
On kuruşa çaldığı
'Aşyan yolları'
Lavanta satıyor yine
Mısır çarşısı
Dün uğradım seni sordu
Yok diyemedi,
Naçar dudaklarım...
Anladı anlamasına
Bozuntuya vermedi
Avucuma sıkıştırdı bir demet
Toprağına dikersin dedi...
Kızma ama
Değişmedi hiç bir şey ardından
Sadece anlamını yitirdi yaşam.
Ölene kadar olmadı ama
Sonsuza kadar bekle beni
Lavantam...

Vahit Kemal Kısa

Kaybedenler Kahvesi

Kaybedenler kahvesinde
Bir hercai kokluyorum
En cok seni dusunuyor
Sana aglıyorum
Oylesine yalin oylesine benim iste
Beni biraktigin yerde
Bir kose basında
Kucuk bir mahallenin
Kaldırımında
Bir basına dünya
Annem gibi
Vakitsiz giden
Babam gibi
Fikrine sığınıyorum
Uzduler beni
Orman meyvesi
Duyuyormu
Cinci ruzgarın ugultusuna alısık kulakların
Inkum dalgasında inliyorum
Kahve az ben cok sekersizim bu aksam
Ya sen nerdesin
Kasınların kahvelere alınmadığı bu diyarda

Vahit Kemal Kısa

Kırmız entari

Bacakları titrer adamın,
Beyni geçit vermez,
Tünellerinde kaybettiği cesaretini arar yüreğinin
Rutubet tutmuş dehlizlerinde
Gitme demek, kal demek en zor cümlelerdir onun için.
Gururdan bahsetmek imkansız,
İmkansızı başarmak manasızdır...
Yanlızlığına inat, mutluluk oyunları yazar yüreği
O hep başrolde oynar
İsyan etmez hiç.
Çünkü bilir her isyan bir darbe getirir
Bir darbeye daha gücü yetmez
Neşter görmüş yüreği duruverir...
Bacakları titremez kadının
Aldırmaz geride bıraktığı harabeye
Çekip gitmek için yanından
Son bir kez bakar acıyarak adama
Canına tak etmiştir yokluk
Geç de olsa anlamıştır
Saadetin sefaletten kurtulmak olduğunu
Valizi boş
Gözleri dolu doludur
Yeri olmasada gidecek
Lokması olmasada yiyecek, kurtulacaktır
Gazete kağıdı, perdeli camlardan
Taş basalı yüreğine yıllar geçmiştir aradan
Kaçtığı günden bu yana hiç görmemiştir anasını
Bir iş bulmayı düşünür
Birde anasını.
Af dilemek için geç de olsa
Anadır vazgeçemez diye düşünür...
Başı öndedir adamın
Hesap günündeymişcesine gözünün önünden geçer yaşam
Gazete kağıtlı perdeler gibi
Hep çalışmış, hiç kazanamamıştır
Kırmızı bir entari parası
Oysa her arefe akşamı
Saatlerce arşınlamıştır
Kentin çöplerini
Satacak daha çok kağıt bulamamıştır
Bu yüzdendir bayram namazlarını uzun kılışı
Bu yüzdendir her bayram allaha yakarışı
Anlam verir de kadının gidişine
Hak veremez bir türlü
Ceketini kapar kirli elleri
Fırlar karanlığına gerçeğinin
Allahısmarladık bile demeden
Asılır dört tekerleğe
Yemin etmiştir
Ne kadar gazete varsa duvar diplerinde
Toplayacaktır köhne umutları gibi
Saate,

Trafik ışıklarına,
Hamam böceklerine,
Aldırmadan
Bir bir gezecektir sokakları
Sonra gün doğar doğmaz
Toptancı Niğdeli Ademde alacaktır soluğu
Bir entari parası
Bir umut parçası
Koşacaktır yanına
Belki gönlünü
Belkide
Kırılan gurunu isteyecektir kadından
Gitme diyecektir...
Yüreğine saplanan acı
Yüzünden okunur
Sabahın yedisinde
Yığılırken
Umut sitesinin çöpüne
Bir tek kediler vardır yanında
Ekmek teknesi
Son durağı olur
Avcunda
Yarım bir izmarit
Cebinde imamesiz bir tespih
Herkes uyanırken
O uzanır sessiz sedasız yere
Uykusuna sonsuzluğun
Çöpçüler bulur kaskatı bedenini
Kimlik çıkmaz cebinden
Çıksada bir şey fark etmez zaten
Haber verilecek tek bir yakını
Kalmamıştır dünyada
Kadın çoktan çekip gitmiştir
Başka bir konduya
Savcı gelene kadar
Bir parça gazete örterler üzerine
Kimsesizler mezarlığına
Defnederler kağıtçı İdrisi
Geleni gideni olmaz pek
Bir tek kadın gelir
Bayram sabahları
Üzerinde kırmızı enterasi...

Vahit Kemal Kısa

Kız kulesinde

Bilmezsın halimi
Sen yokken
Gün kadar parlaktı
Gece kadar yalnız
Yakamoz kadar canlıydı
Hayalin
Ateş böcekleri
Saklambaç oynar
Pervaneler meşk ederdi
Huzur makamında
Senki
Yedi düvele inat
Seyahatteydin
Ben şefaatinde
Kervan yolu gözlerdi
Hint dervişleri
Bir kalede
Hapisti
Düş perisi
Rum ateşinde
Paçavraydı
Hasret
Yanan da
Yakanda
Bilmez di
Nasıl söner bu yalım
Senki çiçek
Benki diken
Kıskanmakta
Yüzü mahım
Ruhunu melekler

Vahit Kemal Kısa

Kızıl

iz bir elmaydık
Dolu vurdu önce sen düştün toğrağa...
Kızıl gün batımında ayrı kaldık
Arsız sabah güneşine,
Boynu bükük bakakaldık...
Sessiz saatler geçirdik baba,
Karınca sessizi saatler
Acılar tattık yeşil erik renginde
Zamansız ve de turfanda...
Beyaz mermerden şimdilerde evin
Üzerinde çatın olmuş annemin gülleri
Her güne bir isim verir beşer...
Bugün senin günün
"Nurdan" haleler gönderiyoruz baş taşına
Somuncu baba duları...
Hasan dağının " Dumanı" kadar
Seviyoruz seni...
Ben oğullarım ve kızıl Tuna..

Vahit Kemal Kısa

Kilit Taşları

Sana aşık değilim içimin küskün matemi bu...ah ederim alır başımı giderim bir salı sabahı...durur düşünürüm kilit taşlarının dar mesafesinde... bakar kalırım...karayım sevdalıyım sadece...çektikçe üsküdar sabahını içime...ilmek ilmek ağlarım...çocuğum büyü bensiz,ben sensiz kaldıkça yaşlanmaktayım...

Vahit Kemal Kısa

Kum saati

Kiraladım ruhuna bedenimi,
Kapora almadım ama
incitme dedim yüreğimi.
Atmak için bedenimden
Kime şikayet edeyim seni...

Zamanı bilmiyorum artık.
Kum grisi gözlerinden sonra,
Yaş'la dolduramadım kum saatimi
Kağıttan gemiler yaptım ardından
Şehrin tek ırmağında.
Sakin sorma neden niçin,
içlerine birer mum yaktım
Dönersen yolunu bulman için...

Vahit Kemal Kısa

Kurşunla iftar/ölmeyenler/çeçen/çanakkale

Son bir lokma ekmek kaldı
Boğazında Kenan'ın,
Eli kabzasında beylik silahının,
Ayaz mı eksi bilmem kaç santim
Ramazandı ayın adı
Beklenen ezanı Muhammedi
Elli nc minibüste,
Bir otobüs aynasız şimdi.
Pusuyu ne bilir,
Sahurdan beri aç
Bedenleri.
Rehavete kapılmamak en zor eğitimleri...
Evde bekler yunus
Anası ıslamış köfteyi
Köfte dedimse yüz gramı kıyma, geriside ekmektir hani
Soğan vazgeçilmez mezesi...
Beş çocuklu bir ailenin en küçüğü çevik Kenan,
İstemedi hiç hayatında ne hayvan nede tarla tapan.
Zaten istese de fayda yok
Bir göz oda,
Yedi insan.
Yıllarca koştu çeşme başından meraya kadar
Kazanmak için sınavı
Polis olacaktı ya,
Köyün en büyük adamı...
Bir de dua etti durmadan
Hem sabah hem yatsı namazı...
Horoz sesleri arasına,
Geldi postacı recep.
Soğuk bir ayran vakti
Kadar ancak kaldı..
Dünyalar onun oldu
Kenan polis okulunu kazandı
Film şeridi gibi geçti zaman
İlk tayin İstanbul
İlk görev çevik
Nerden bir bilsin
Daha yeni kavuşmuşken
Nazlıya
Düğün çorbasının dumanı
Yeni sönmüşken
Muhammet'inin kokusuna doyamamışken
Bir ramazan günü,
Bir kutlu günde
Rus yapımı bir keleş,
Hain damgalı bir kalleşin,
Yağlı kurşunu olacaktı iftarlığı
Elinde susamı bol bir pide
Cebinde Muhammet'inin çikolatası.
Yığıldı elli nc nin koltuğuna Kenan
Kahpe bir kurşunla,
Ölüme iftar açtı.

Kelime yi şahadet getirirken dudakları
Bir eli silahında
Diğeri kızıl kana bulanmış pidede
Şerbetler içti
Musaplar, Hamzalar, halid bin Velidler gibi
Hakkın çeşmesinden
Ak kanatlı bir güvercin havalandı
Pusulanan çevik otobüsünden
Çırttı kanatlarını
Ölüpte yaşayanların diyarına
Kenan illerine
Çanakkale'den Çeçen'e..
O günden sonra
Bir daha susamlı pide yemedi Nazlı
Muhammet'ini daha bir sıkı bastı göğsüne
Daha çok dua etti
Öldü sanılan ama
İnadına yaşayan şehidine
Sırtından yaralı bir üniforma
Sayfaları kanlı bir Kuran-ı Kerim
Kaldı Nazlıya
Kurşunla iftar eden Kenan'dan
Birde bu şiir,
'Yıllarca seni,
Sizleri,
Bütün öldü bilinenleri
Kıyamete kadar
Unutamayacaklardan...'

Vahit Kemal Kısa

Kuzguncuk

ir hazine varlığın
içinde atlas kumaşlar saklı
açtıkça daha bir parlıyor yüzün konuştuğça şerbet oluyor sözlerin
kana kana içiyorum
içtikçe daha bir susuyorum
iyiki benlesin iyiki yunusun dervişiyim dedirtiyor çilen
Diyar diyar dolaşırken
Asam oluyor varlığın
Kalın kitaplarda
İnce bir mısrasın
İlk akılda kalan hece gibi
Algımda tamamlanan
İstanbul kadar naif
Üsküdar kadar dingin..,

Vahit Kemal Kısa

Küçük balık

Ellerim nasırlı,
Düşlerim yorgun...
Fırtınalarda bıraktım
Çocukluğumu...
Ortasında başladı macerası,
Hırçın bir kasım sonu...
Yırtıldı yelkenleri gençliğimin...
İzin verir misin düşlerime,
Çizsem yüzünü...
Sonra alıp başımı gitsem,
Adasına ruhunun da
Yaksam gemileri...
Alev alev...
Sen küçük balık,
Ben kör bir balıkçı...
Solungaçlarındaki hayata hasret,
Kör bakışlarım...
Pelikanlar kondu Marmaris'e
Kızıla çalmakta gün
Nerdesin küçük balık
Yaklaşmakta fırtına,
Kabarmakta deniz,
Kurtlar indi sahile
Kaçmalıyız
Sen ben birde deniz...

Vahit Kemal Kısa

Kül

gece üsütüme geliyor...korkuyorum anne sımsıkı sarılıyorum gençliğime...elimden kayıp gidiyor her gün biraz daha yorgun her saat biraz daha cani..öldürüyor içimdeki çocuğu...saçlarını düşünüyorum anne kül rengi saçlarını...bir an kayıp gidiyor sigaram puslu otel odasında her yer yanıyor ben yanıyorum şehir yanıyor...inkar etmek imkansız sağanak yağmurlarda kanat çırpıyorum...korkuyorum anne tüm yaşanmışlıklardan

Vahit Kemal Kısa

Lacivert şarkılar

Avuçlarında büyüyen
Papaty misali
Yırttım hüznünü efkârın...
Nerdeysen? Kiminleysin?
Hangi lodosun rüzgârı
Çalışıyorsa gözyaşlarını
Umurumda değil...
Lacivert şarkılar besteledim sana
Sararmış eylül düşlerimin arasında...
Kelimeler naçar
Öylesine derin ki bıraktığın yara
Öylesine çığlık çığığa...
İfadesiz bakmışım dün
Farkında değilim sormasa dostlar
Hani olur ya bazen
Elinde tuttuğun halde
Ararsın kaybettiğini
İşte öyle
Sana olan sevdam! ! !
Tuttuğum halde gerçeğini
Bulamamak ardındaki silüetini...
Lacivert şarkılar besteledim sana
Sararmış eylül düşlerimin arasında...
Nakaratlar arası yaşıyorum
Son günlerde
Nerede duracağımı
Nerede nefes alacağımı
Mısralarda arıyorum
Bitmesin senden kalan ne varsa
Yetecek kadar harcıyorum...

Özetini çıkarttım hayatın
Temasını ararken

Vahit Kemal Kısa

Lal

ağlar göz kalp mahzun...kalp atar ten mahsun...içindeyken ruh adem-i fani...ruh kalkar
gider kalan mahsun....

göl meşk ile hayat bulur bülbülde...bülbül mahsun..derd-i fiğan eder kalbi...can-ı
kıymeti mahsun...şerbet akar gülden...toprak mahsun...

lale mahzun...korkar sabahından payitahtın...üzerinde sarı bir renk...güneş
sarı...papatya sarı...lale mahsun..ömrü bir bahar kadar...oysa ne çok ister....bir ömür
yaşlanmayı...lale mahsun.. payitat mahsun...aşk mahsun...

eyzen güle yanık....
ateş masum
zaman hain mahzun
döner semah..
bilir mahzundur aşk....bir ona yakışır

Vahit Kemal Kısa

Liderler kazanır

an gelir kaldırır başını gün.
şafak söker geceyi pençeleriyle.
orda bir yürek vardır,
orda bir nizam.
ey ecdat;
bu yaşta nasıl bir hırs bu
nasıl bir intizam...

fatihin şehri istanbul.
kaleleri hem çelikten hem tunçtan
çeker filikaları leventler,
en sarp yamaçlardan.
kazanır liderler zaferi,
askeridir yâdını koruyan.
ey ecdat;
bu yaşta nasıl bir hırs bu,
nasıl bir intizam...

sadakati kendinden meshul,
yürekler konur ortaya.
geceler gündüz olur,
gündüzler fiğan.
uyumaz gözler
tutar nöbetini mirasının,
yeter mi buna beden,
yeter mi yirimi dört dilim zaman,
ey ecdat bu yaşta;
nasıl bir hırs bu
nasıl bir intizam...

derya şair;
kahrında hoş
lütfunda
lütfuna mazhar olduğmu bilinmez ama
sitemimiz kahırdan...
nihayetinde ömrün,
adımız âdem,
soyadımız insan...
ey ecdat bu yaşta;
nasıl bir hırs bu
nasıl bir intizam...

V.kemal kısa
Adana 16.08.2008

Vahit Kemal Kısa

lila

Her Şey lila;
Kum, güneş ay ve yakamoz
Sevdiğim her ne varsa
Simit ayran,
Çay ve poğaçā
Deli kızın kızıl saçları bile
Lila...
Özlemez oldu gözler
Ne toprak ne ana nede sıla
Yeşile dönerken can,
Canını unutmuşken canan,
Umurumda mı ey hayat,
Ey heyhat! ! !
Bu gün bir başka
Bir başkalıklarda dünya
Her Şey lila...
Bir adımlık mesafe kalmış gibi
Kumsala
Yakarken ateşi yazın
Dumanlar tüterken ömrümün asfaltında
Kendini bilmezler konuşurken manasız etrafımda
Lalelerden taçlar yapmışım yârin saçlarına
Yırtmışım dünyanın bütün renksiz fotoğraflarını
Ellerimi sokmuşum deniz meleklerinin ceplerine
Etrafıma almışım çocukları
Pamuk helvalar sarmışım sevgiden
Gülücüklerini çalmışım
Süt kokulu bebeklerin
Bugünü lila bandırdım...
Dünü unutmak için
Yarın mı?
Vaktim var daha yaşamadım...

Vahit Kemal Kısa

Linda...

Kınına yakışır bıçak
Sevdana sevdam....
Sarkıtlardan damlayacak gözyaşın.
An ve an oturup kenarına
Nemrutun,
Hayalini kursam...
Puslu bir Ağrı akşamı,
Özgür bıraksam düşleri...
Uzansa tanımadığım çocukluğuna
ellerinin....
Ah linda,
Yaban mersinim
Gönül neler çeker bilsen,
Hiç çekip gidermiydin?
İçseydin bir yudum
Ab-ı hayatından
Doğduğum kurak yerlerin...
Kuytusundayım bu gece
Yaşamak için tutduğum şehrin.
Yalnızım Linda.
Yalnızlığın fakirliğindeyim...
Bırak saçlarını Linda.
Bırakta dans etsin yıldızlar
Değmesin adımların yere,
Kıskansın seni bütün bulutlar...
Geçmiyor vakit..
Berduş kahrına inat,
Vurur başını dalgalar
Zengin kotralarına.
Ayaklarım çıplak,
Ellerim kavruk.
Seni dünümekteyiz Linda,
Bir dalga bir kotra birde hayat...
Linda...
Yaban mersinim
Mayhoşum bu gece
Görsen sende gülersin...

Vahit Kemal Kısa

Lirik

angi sahildesin bilmem
Hangi lirik yunan bestesi
Çalınır kulağına
Kızıl bir günbatımında
Bıraktığın yerdeyim
Benzer yosunu gözüne üsküdarın
Hepmi giden efkarlıdır
Bazen derde gark olur kalanda
Turfanda bir sevdanın
Esiri olmuşmussun neye yarar
Neye yarar papatya sevişin
Veysel gelir aklıma
Beş para etmez
Zülfün
Bu bendeki aşk olmasa
Kal diyemedin
Git deyişime
Elma kurdu kadarda
Yaşamak istemedin
Gönül bahçesinde
Masumsan dön
Suçluysanda
Derviş kazanı gibidir
Ahdim
Kaynar hepsi aynı anda
Hangi sahildesin bilmem
Hangi lirik yunan bestesi
Çalar kulağına
Deniz sevmem bilirsin
Alışsaydın keşke
Doğduğum bozkırlara....

Vahit Kemal Kısa

Mahrem geceler...

Mahrem gecelerde..
Utanır gözlerim...

Ay ışıyor...
Silinmez hayalin an ve an
Yaşayan her krizantem yaprağında
Can bulur gece damlaları gözyaşımın...
Kara kumlu kumsallarda

Yalnızlığa susamışcasına
Seni bekledi gözlerim dün gece
Bir haber alabilmek için yaşadığın anlardan
Yada bir dilim zamanından orta gençliğinin
Ne çok dua etti yüreğim
Titreyen alevinde
Mahrem gecenin

Lodos esiyor...
Henüz gelmemiş vaktine aldırmadan
Kavuruyor aşına efkarımı,
Damarlarımdaki kan gel git oluyor
Sığmıyor gözlerime Karadeniz
Dalgalar üzerime üzerime geliyor
Ay küstü...
Çiçekler boynunu büktü
Yapraklar döküldü de
Uyuduğun yastığa bir bir
Zaman hala neden geçmiyor?

Günaydın...
Açtığında tan yerinde gözlerini
Mahmurluğuna şahit ayna
Ayağına geçirdiğin terlik
Dudağına değen
Bardak
Benden
Daha şanlı olacak...
bir güne daha
Bir sıfır başlıyorum

Dumanı tütüyor....
Balıkçı barınakları ava hazırlanırken
Ağına takılışımı düşünüyorum
Rasgeleler yankılanıyor rıhtımda
Bir eşleri kiskanıyorum
Birde burnu sümüklü oğlanlarını
Şu Karadeniz kasabasının...

Vahit Kemal Kısa

Mahşer

Mahşerin üç kuralı var...

Ateşsen yakacaksın acımadan...Suysan boğacaksın...

Sevdaysan çekeceksin katmer katmer...Üzerine düşen aklara bakmadan yolacaksın saçlarını...

Bir çiçek alıp topraktan konuşacaksın dertleşeceksin alayına bakmadan hayatın...

Birde ağlayacaksın insan gibi...Çekmeden yardan elini eteğini...

Ağlayacaksınki bilsin kainat bilsin derdin de ağladıkça bittiğini...

Dedimya üç kuralı var mahşerin sende öğrendim...

Vahit Kemal Kısa

Martı

bugün öyleyim öylesilerden bir halde...vapuru kaçırmak için geç indim
otobüsten...martı düşlerindeyim...bir simit parçasını kapmak için hayattan deli divane
dönmekteyim...

Vahit Kemal Kısa

Masal

zamana boyun eğdim bir başıma kaldım.çırpınırken ak kanatlı düşler gece kokarken gün...eğilmedim bükemedim yokluğunda...pervasızdı senfoni,sigarada köz gibiydi acın....bir tek gül için denkleştirdim bin yıllık rüyamı.yetmedi.bir ben kaldım birde buğusu dudağının..ağladım.. üç beş sokak ötede kokoreç kokuyordu taksim..,ben ağladım..ah içindeki çocuk ne çabuk yaşladın,bir sevda masalı kadardamı dayanamadın...sana...

Vahit Kemal Kısa

Maya

Ben doğmadan
Güneş doğdu
Aşk doğdu çimen kokan
Maya doğdu
Süt doğmadan
Kaynayıp karışmak adına
Ben doğmadan
Balık doğdu
Yakamoz oldu
Pırıltıdan
Bahar kış yaz
Ben doğmadan...
Kardeş katlide
İlk çılgılığında
Dinazorun
Ben doğmadan oldu
Birileri takvimi
Birileri elektiriği buldu
Sen doğmadan
Ben doğmuştum
Pusunu elime sildiğim
Otobüs camlarına
Çizmiştim yüzünü
Bir klima düğmesinin
Acımasız sicağıyla
Geldi hüznün

Cam sular vardı sen gelmeden
Mintaxlardık canları....
İnanmazsın ama
Kızılaya ayda bir gider
Düzgün faça
Amerikan traş
Limon kolonyası sürerdik
Heykelin altında

Cigara içerdik....

Sen doğmadan da ben doğmadan da aşk vardı
Hala varya.....
Adı da
Tadı da
Aynımı bilmem
Be,Mahpeyker....

Ankara /Macunköy 2013 başları

Vahit Kemal Kısa

Maydonoz bahçeleri

Bana bir bulut al anne,
Ama kara olmasın
Üzerinde gezerken gece melekleri,
Ela gözlerini hatırlatsın.
Birde yıldız koy üstüne
Bilirsin korkarım
Karanlıktan,
Yolumu aydınlatsın...
Sonra bir rüzgâr estir anne
Maydanoz bahçemizin kenarından
Kokusu seni hatırlatsın...
Pusu kurdu bu şehir gündüzlerime
Takatsiz kaldı bebek gülüşlerim
Emekliyorum ilk günkü gibi,
Uzat rüyalarım
Tutayım elini anne...
Sevdiğim ne varsa
Artık sevmiyor beni
Uğruna terk ettiğim beden
Bensiz yaşıyor şimdi
Bir yorgan dik bana anne,
Köydekiler gibi.
Altına girince
Düşünmeyeyim
Ne o bedeni,
Nede deniz dibini cinlerini...
Yağmurlar yağdır anne
Okul dönüşleri,
Saçakların altında
Islanayım numaradan,
Bir dilim kek bir bardak çayla
Isıtsana yüreğimi...

Vahit Kemal Kısa

Meleklerle yakışır beyaz

Meleklerle yakışır beyaz
Ak kalmaya mahkûm etmeli günleri

Kardelenler ekdim
Taş duvarlarına özleminin

Tek suçum yalnızlığındı
Kızıla çalan saçlarında bıraktım anılarımı

Batışını kaybettim gülüşünün
Hayaline dalarken bakışının

Zaman daralmakta
Soluyor gülleri Eyüp'ün

Isınıyor içimde bir yerler
Güvercin mamurluğuna hayranım

Ellerimde buğdaylar
Sultanahmetli resminde ağlıyorum...

Dizlerimde sallıyorum hüznü
Uyusun büyümesin misali

Toplayamıyorum kendimi
Keşmekeş sürüyor

Topuk sesleri yankılanıyor
Balık ekmek kokuları arasında

Nesli tükeniyor tiryakiliğin
Çayda bile şehir kokuyor...

Kaybetmişim aşkı
İlanımı vermeli gazetelere
Bulan teslim eder mi gece yarısı
Katma bir değerimi
Değersiz zamanımın?

Vahit Kemal Kısa

Menekşe renkli bulutlar....

Göçmen kuşların kanadına,
Değerken ellerim,
Ağzımda taşıdığım
Son sevda lokmasını
Ektim maziye...

Sen;

Lütufkar...

Hangi vicdanı parçaladın,
Giderken benden.
Kaç doğmamışa
Kaç son anını yaşayana
Dar ettin
Bir metre yaşamı...

Söyle...

Kurşun yağlıysa,
Boyna geçen urgan kadar.
Önemli mi hangi el tetikte,
Hangi göz ağlar...

Şu an...

Bu gece içim bir başka,
Bir başka geçiyor saat.
Dumanı bile farklı tütüyor
Vuslat sigarasının
Sebebini aramıyorum,
Hiç bir ayrılığın.
Keşkelerin yıkıyor adamı...

Bil...

Bu şehir çok büyük
Altında kaldığım sevda düşleri
Yoruyor beni
Menekşeler düşlüyorum
Giderken öğütlediğin gibi
Hiç biri diğerini hatırlatmıyor
Vede hiç biri
Kokmuyor senin gibi...

Anla...

ince bir yağmur yağıyor.
Toprak kokuyor her yer
İçine çekmek ölümü,
Çekmemek yaşamını
Hatırlatıyor ardından.

Gittin yağmurlar yağdı.
ne olur dön!!!
Dön de al şu bulutları
Başımdan....

Vahit Kemal Kısa

Metrisi tutturdum...

Adını bilmediğim bir duygu var içimde,
Üşüyor elası gözlerimin.
Bıçak kesiyor ayazı Ankaranın
Bu gar bu kadar soğukmuydu Allahım
Adını bilmediğim bir diyara gidiyordun,
Elinde kırmızı bir valiz, içinde içimide götürüyorsun
Farkındamısın ilk kez dokunsan ağlarım
Bu kadar kesin
Asla gelmeyeceğini bile bile
Yolunda son gençliğinin
Pervaneler gibi yanarım
İçimde bir korku var
Gecedden beri süregelen
Taktığın incide takılı gözlerim
Avutmuyor ki bekle deyişin
Taktığın incide gözlerim,
İncinsede anlayamadığı sevincine,
Küsmez asla sana bedenim
Saatimi bıraktım evde
Bakmamak için biliyorsun.
Çocukca ama,
Şende saat kaç demiyorsun
Birazdan dilini öğrenmek için
Hayatın gideceksin bu şehirden
Dostların olacak yeni ülkende
Belki de aşkların
Ama hiç kimse
Metrisi okumayacak benim gibi sana
Salep içerken tramvay durağında....
Bir tek seni sevdim yalan.....
Diyemeyeceksin hiç kimseye
Gözlerinden düşen yaş
ıslatmayacak kurak hayalleri
Bir kibrit yaktım ardından
Sonra bir dua okudum
Son cigaramı
Bir dilenciye verdim
Gelmeyeceğini bile bile
İnadından olmalı efkarın
Kocatepesine çıkarken Angora'nın
Metrisi tutturdum...

Vahit Kemal Kısa

Mum çiçeği

Bir alev kavı uzaktasın
Uyanıyorum,
Uzaniyorum bahar dūşlerine,
Kapanıyorsun,
Mum çiçeği kokulu
Yar...

Suyun can olmuş ekin çöllerine
Kumun nar,
Revamı bu zulüm
Sığar mı bunca efkâr,
Bu küçücük
Kadehe,
Ah yar...

İplikler çalıyorum
Annemin hırkasından
Zifir ağlarından kurtulmak için
Tırmandığım her düşün ardında,
Birde sen, sen olmasan
Yar...

Hazanım bitecek
Bitecek bu acıyan bakışlar
Ardı arkası kesilecek naçar zamansızlığın
Umut ekmek olacak sevda fakirlerine ama
Adın,
Birde olmasa Bahar...

Vahit Kemal Kısa

Mutluluklar...dememe müsade etmedin

Seninim işte,
Kabuk bağlayan zamanına inat
Son kez bakacaksın yüzüme...
Terleyecek saatler,
Ellerimin içi ıslanacak,
Erkekliğime inat
Dolacak gözlerim.
Affedilmeyi bekleyen yalanlar,
Ardı ardına dökülecek yere.
Üzerine basarak gideceksin
Seni ilk gördüğüm yere,
Düşlerime...
Şiir yazma sanatının,
İlhamını da alıp götüreceksin.
Kara saçlarını,
Papatya yazlarını,
Bütün kadınlığını.
Gitme diyebilmek için
Feda etmeyi de bilmeli insan
Çocuk cesareti toplamalı.
Birde yürekler yakmalı
Çıra ateşinde...
İçim acıyor bu gece
Karanlık duvarlar var.
Ustasını tanımadığım.
Sana zarar veren neyse,
Bıraktım hoşça kal deyişinle...
Çok içtim.
Zamanından önce
Kalktın soframdan.
Hesabı ağır ödeyeceğim belli.
Bari bıraksaydın masama
Birkaç saç telini...
Yüküm vardı.
Taşıyamayacağım kadar.
Bir omzumda Ağrı,
Diğerinde Zigana,
Vurmuşum çaresizliğimi
Nemrutun patikalarına...
Beni unutma!
Diyebilmek için,
O iki kelimeye sığdırabilmek için
Nefessizliğime.
Ayaklarının altına atabilmek için
Yalnız kalan sevgimi.
Bir tütün aralığı kadar zaman istedim
Yaratandan...
İçim acıyor bu gece.
Oysa nasıl mutlu oysa insanlar.
İtiraf darağacında kaç ezel var ki
Kaç açıklanması zor an...
Sehpama vur.

Yeşil elbisenle.
Vur ki
Duymanın ahımı
Hiç kimse...

Vahit Kemal Kısa

Nedir

Bir anne çok daha fazlasıdır bildiğinden...
Tonlarca ağırlığını bir busesi ile kaldırır,
Çatlayan her zerresinde
Çocuk denen tohumu yeşertir elleri...
Bir anne bildiğinden çok daha fazlasıdır...
Korur seni deniz dibi cinlerinden...
Yüksüğünde bilmediğin masallar gizlidir
Hep övünür yaşlanmayan beyaz atlı prensinden...
Bir anne bildiğinden çok daha fazlasıdır
geçemediğin sınavların
başarılı notudur
bükemediğin bileklerin
hesap sorucusu...
Sen Habilde olsan Kabilde
Bir anne annedir
Çivisidir çıkan toğunun...
Zorlandığın her rampada
bir nefeslik duruştur....

Vahit Kemal Kısa

Nester ve gül

Neşter değdi güle...
Acıdı içim...
Mavi gözlü bir doktor
Ayırdımı seni dikeninden?
İnledimi seninle müekkel melekleri?

Bahçevan dedi yaralı gül...
Beratı mücevherin kırıldı ne mühim yeri
Arşa yükseldi nöbetim...
Naçar olmadım hiç bu kadar oğul...
Oğullar yazardı babalarına
Canlar...Nazımlar...
Babalar böyle yazar oğullarına...
Kalem olur kanları
Kağıt olur ciğer odaları...

Neşter değdi güle....
Mavi gözlü bir doktor ayırdı seni dikenlerinden....
Aç kurt sürüsü gibi
Üşüştü üzerime beşer....
Ruhü mücerredim evladım...
Doksan günü geçirdin
Cam mahpusunda...
Suçun erken gelmekmiş
Düya denen temaşaya...

Nerden bilir minik yüreğin...
Çeliğin soğuk tınısını...
Değdiği yeri nasıl yarar o bıçak...
Olmasaydı o bakışın
Hani öyle derinden
Bu halim gelirmiydi başa...
Dar geliyor şimdilerde
Bu şehir
Bu Ankara...

Vahit Kemal Kısa

Neşter denemesi

Neşter değdi güle... Acıdı içim... Mavi gözlü bir doktor Ayırdımı seni dikeninden? İnledimi seninle müekkel melekleri? Bahçevan dedi yaralı gül... Beratı m...ücevherin kırıldı ne mühim yeri Arşa yükseldi nöbetim... Naçar olmadım hiç bu kadar oğul... Oğullar yazardı babalarına Canlar...Nazımlar... Babalar böyle yazar oğullarına... Kalem olur kanları Kağıt olur ciğer odaları... Neşter değdi güle.... Mavi gözlü bir doktor ayırdı seni dikenlerinden.... Aç kurt sürüsü gibi Uşüştü üzerime beşer.... Ruhi mücerredim evladım... Doksan günü geçirdin Cam mahpusunda... Suçun erken gelmekmiş Düya denen temaşaya... Nerden bilir minik yüreğin... Çeliğin soğuk tınısını... Değdiği yeri nasıl yarar o bıçak... Olmasaydı o bakışın Hani öyle derinden Bu halim gelirmiydi başa... Dar geliyor şimdilerde Bu şehir Bu Ankara....Devamını Gör

Vahit Kemal Kısa

Ninova

Bazen Martı olursun
Rodos'a inat
Zeytindalı olursun bazen
Sımsıkı alırım avuğlarırma
Savaşlar yaşanır ikliminde Ninova'nın
Asur tabletlerine kazınır adın
Düş görürken yeni yetme Freskler
bir sen sade bir ruhun yalım
Helen Türküsü Aşil ığlığına
Martı sesi
Vuslatına armağan
Diyarsız gülüşler saldım İstanbul'a
Sebepsiz efkârlar
Bir Yılbaşı masalının sen saklasada seni sahrada duvarlar

Vahit Kemal Kısa

Oğuz

Fırat'ın suyudur Oğuz
Bazen mavi çok zaman Asi
Teminatıdır yaşlanan yüreğimin
Al renkli kızıl elmanın
Rayihasıdır
Zaman Geçmez
Saadette
Görmeyince göz
Duymayınca sesini Oğuz
Vakti ilimdir
Kıymettir her gülüşünüz
Dünü biz tükettik
Yarın sizde
Oğuz

Vahit Kemal Kısa

Onbaşı

ocuk olmak için
Çocuk bakmalı hayata
Hele birde
Kırmızı pabucun varsa
Az kalmışsa
Bayrama
Dedem gibi kokuyorsa
Şabahlar
İnanıyorsan ejderhalara
Çocuk olmak için
Çocuk kalmalı
Tüm kirlenmişliğine inat
Dünyanın
Mutlu ol çocuk
Yaz bildiğin tüm
Kahramanları
Seyitleri
Onbaşılari

Vahit Kemal Kısa

Ömere

Kırmızı ejder ve sen...
Düşlerinden kalmış yarım bir elma İstanbul
Yesem korkarım uyuya kalırım ey oğul
Yemesem aç kalırım yokluğunda...
Kırmızı ejder ve sen
Tahta kılıç şakırtıların gelir Tuna boyundan.....
At yaptığın taburede dalarım Balat'a...
Erguvan zamanı şimdi
Hanımeli kokar Ankara
Bastığın çimene acır
Yüzsürerim koynuna...
Kırmızı ejder ve sen
ne çok yakışsınız
Uzun...Upuzun metrajlı
Rüyalarında...

Vahit Kemal Kısa

Öyle ya

Öyle ya
Daha dün gibiydi...
Farlarını yakmış sürerken
Kader virajında
Önce bir tını geldi
Derinden ama keskin
Hani martı çığılı gibi
Hani cigara jelatini
En olmadı gazete kağıdının yırtılış sesi...
Aldırmadım önce
Dedim gelip geçer be yar
Dedim bu sine neleri çekmiş içinede
Senin gidişinden mi korkar...
Babamı gömmüşüm ben ona
Sonra ilk aşkları
Parasızlığı vede sefil yalnızlığı
Adına şarkılar yazmasamda
En sevdiğim organımdır...
Edebiyat yapmayacağım bugün
Biraz matematik olabilir
Bir kadın bir erkek bir sevda
eder üç
biri giderse
kalan adamdır
içindeki sevda kümesinde
deste deste
hayalini yaşatır....

Çarpar durur ardından
İçleri vede dışları

Kemal Ankara
Az önceden biraz sonra
2012 aralığına yakın

Vahit Kemal Kısa

Papatya

Tahammülüm kalmadı,
Yüreğimin en dibine
Demir attı yokluğun.
Tamah etmez bu beden,
Gafletine gönlünün.
Dayanmaz bu elin takati,
Dokunamaz başka bir papatyaya
Senin mevsiminde...
Lütfundayım ben bu aşkın
İkramın saymışım yaşadığım her anı
Azrailin elindeki son su misali
Yudum yudum içmişim,
Son nefesimde bile
İllede papatyam demişim.....

Vahit Kemal Kısa

Pus

pusta kaldım..
korkutmadı yokluğun kadar cudi renkleri...
senden kalan ve varsa çizdim rüzgarına sasonun...
saatlerime mal olsada fıratın sesi yılmadım dinledim..
bir yamacında sen vardın diğerinde kaderim...
senden geçmedim...

Zamana boyun eğdim bir başıma kaldım...
Çırpınırken ak kanatlı düşler gece kokarken gün...
Eğilmedim bükelmedim yokluğunda...
Pervasızdı senfoni, sigarada köz gibiydi acın....
Bir tek gül için denkleştirdim bin yıllık rüyamı.
yetmedi....
Bir ben kaldım birde buğusu dudağının..
ağladım..
üç beş sokak ötede kokoreç kokuyordu taksim..,
ben ağladım..
Ah içindeki çocuk ne çabuk yaşladın, bir sevda masalı kadardamı dayanamadın...

Vahit Kemal Kısa

Puslu

Ben senle doğmuşum
Fark etmeden

Ekmek gibi su gibi
Sımsıkı sarılmışım
Yaşamakmış meğer tek derdim

Bu yüzdenmiş Üsküdar'a olan aşkım
Bu yüzdenmiş ağlamaklı Haliç'in kenarında kalakalmışlığım
Bir sabah erkenden yol alırken
Sultanahmet'e
Bu Yüzden zikredermişim adını

Çocuklarımı bu Yüzden severmişim

Meçhule giden yolumda
En belirgin senmişsin

Kahve sevişim
Çayın en dibini çekişim
Bir simit dairesine sığan
En büyük hayalimmişsin

Bu şehir senle güzelmiş
Yedi de yetmişte olsa tepesi
Manası mutlak bir hikayenin
Baş karakteriymişsin
Sen naif puslu vede derin....

Vahit Kemal Kısa

Pusula

Zamansızım
Buralardayım
Kısalmadı
Hasretim
Bilakis
Büyüdü
Yangınım
ilginç
Şekilde
Devam
Etti
Hayat
İnanmazdım
Mum
Kokusu
Kaldı
Bir
Son
Nefesinle
Söndürdüğün
Burnumda
Birde
Bozkır
Gülüşün
Acemden
Yönümü
Aldın
pusulamdın.....

Vahit Kemal Kısa

Rüya

Üşüyorum çocuk
Çok mu pişman hayat
Yoksa benmi çok yorgunum
Hayat yolculuğunda
Babam gibi kokar saçın
Annem gibi mahsun bakışın
Yüzümde bir çizik çocuk
Hiç geçmeyecek varlığın
Seviyorum seni çocuk
Sanki hiç yaşlanmadım
Az sonra çağıracak beni
Şiir yakarışların
Sen biraz büyüyeceksin
Ben biraz küçüleceğim
Elinden tutup
Uçurtma uçuracağız
Sahilde
Köfte isteyeceğiz annemden
Patatesi sapsarı
Çocuk güzel uyu
Sabah rüyanda olayım

Vahit Kemal Kısa

Sadece isteyen okur

Rengini çaldırılmış bahar,
bu şehirde.
Bulut resimlerde kalmış.
Beyaz toza,
toz beyne karışmış.
Bu şehir
seni
benden,
beni
kendinden çalmış.
Göçmen kuşlar
uğramaz olmuş
direklerine.
O,direklere insanlar
kendini asmış.
Karıncalar çekilmiş yuvalarına
daha aç insanlarını gördükçe.
Ölmemiş bu şehirde yüzyıllarca kimse
yanlız, morarmış.
Kahve yerine
kan kaynamış mahpuslarında.
Tespahler imamesiz sallanmış.
Para olmuş her karışı
Bir zamanlar kutsal ne varsa,
kağıtla tartılmış.
Sıktı beni,
sende yoksun.
Ben de senden yoksun.
Atlasam ilk trene,
gelsem yanına.
Beklersem yutacak,
bu girdap benide.
Beklersem kopacak biliyorum.
Bağlayan ne varsa,
hayata bedenimi.
Zor olsada itirafı,
acıtsada bu kelime içimi.
Geçtikçe zamanı
İstanbul'a alışıyorum...

Vahit Kemal Kısa

Safran

Biz bir haleydik döndük Ateş'in narında...Bazen kor olduk bazen yalım...Ürgüp'te duman olduk Safranbolu'da safran...Bir saat kulesinde beyaz türküler okuduk...düşlerimiz vardı naif içine altı hece koyduk...keskin Yolların kar kokusuydu Varlığın İnkum dalgaları gibi şimdilerde gerçeğe savrulduk...inatçılar kahvesinde Atiye mazi karıştırıp sabah keyfi yapıyor felek....Öylece bakıyorum hamam önü gözlemcisinin duvar dininden.....lügata diken batar konuştuğça kan akar dilden....sarı Mercedes in sarısı kadar parlak düşler..Bayram'ın yolu kadar uzun zaman....her şey var şu Konstantin şehrinde de bir bozlakçı eksik gece vaktinde

Vahit Kemal Kısa

Sakin ağlama...

İlkyazım;
Bitmeyen mevsimim..
Çiçek tenli kadınım
Hasretim, hep sana
Yok, yazılışım hep bu yüzden
Hayat yoklamalarında
Hep bu yüzden martı çığlıklarına bağlanışım
Bilinmez bir şehir almış seni,
Kapamış kilidini kağır kapıların.
Giremiyorum zamanı gelmeden içine...
Kanıyor şimdilerde yürek,
Çocuk dizlerim gibi..
Elimde simit
Cebimde sapan
Düştüğüm yerden annem kaldırmıyor
Çamaşır kokmuyor saçımı okşayan eller
Sevemiyor gözlerim
Sarı kelebekli taçları
Ne beş çaylarının nede
Beyaz gazozların tadı kalmış buralarda
Lavantalar kokmuyor gömleğimde
Hanımeli yetiştirmiyor parklarda bahçıvanlar
İlkyazım;
Bitmeyen mevsimim...
Yaşlanıyor galiba bedenim
Daha az düşünüyorum ölümü
Ve daha çok özlüyorum dünü.
Seninle daha çok konuşuyorum
Yağmur gecelerinde
Sabahları kalkıp, tan yeri ağarmadan
Seni öğretiyorum doğan güneşe
İlkyazım;
Bitmeyen mevsimim..
Karınca adımlarıyla gitseydin ya
Tavan arası düşlerimden.
Acele edişini açıklasaydın,
Yalnız bırakmasaydın beni
Meçhulünde zamanın.
Bir de vasiyet etmeseydin
Sakin 'Ağlama! 'yı...

Vahit Kemal Kısa

Sarı Beyaz Yeşil

Saat kaç diyemedim
Haydarpaşanın buhar kokan banklarında konuşurken
Ne cebimde eriyen beyaz çikolotanı,
Nede paltomun içindeki sarı gülünü veremedim.
Zaman nasıl durdurulur Allahım
Hangi dua edilir?
Bu tren, bu vagonlar
Bunca isyanı nasıl taşır
Nasıl dayanır gündüzler günaydınının olmadan
Bebekler nasıl konuşur adını öğrenmeden
Sarı nasıl sarı olur, beyaz nasıl beyaz?
Üzerinde koşmadan sen, ne anlam taşır baharın yeşili
Anlamakta ikrar etmekte imkansız
Bu buhar kokusu yaktı içimi
Sevmiyorum gittiğinden beri
ne sarıyı ne beyazı ne de yeşili

Vahit Kemal Kısa

Sen okuma...Herkes okusun

Seni izmire gelin verdim...
Bu yüzden sevmiyorum,
Bütün i harflerini....
Z yi atamıyorum,
Yalnızlığımı yazamam
Mektuplarımda...
Seni İzmir'e gelin verdim...
Ellerimle duvakladım,
Kızıl saçlarını.
Taktığım papatyayı,
Bir gece önce,
Bir şiir karşılığında,
İlham perisinden
Satın aldım...
Seni İzmir'e gelin verdim...
İzmir neyi aldığını bilmeden
Benden
Süslemiş kardan beyaz çarşaflarını
Geldikçe hatırıma gülüşlerimiz
Zamanı dövdüm bakır dibeklerde
Ağladım...
Kordon da gezecekmişsin,
Düğünden sonra.
Adetmiş oralarda
Ne olacak peki şimdi
Bize her pazar
Kucak açan
Yaşlı Çamlıca
Kim doyuracak Sultan ahmetin güvercinlerini
Kim sahaflardan Peyami safayı soracak
Gülleğin şekerini
Balığın ekmeğini
Kim ayarlayacak
Aldırma demezsin
Aldırda.....

Vahit Kemal Kısa

Seyhan

Sadakatin mecnun...
Gözlerin Lamia...
An olur içim çeker seni
Evrende bir yerlerdesin
Yada bilmediğim bir evrende ...
Sadakatin naçar
Gözlerin keşmekeş bir camia
Fora verir günler
Nehri Seyhan vira...
Özendiğim ne varsa
Yani suyla yetişmiş her şey
Yani insan, çiçek ve papatya
Tütüne bulanmış düşler
İçimde bir gaz kokusu
Lüks aydınlığında beşer
Bir ben yanarım sana, birde hiç sönmeyen mahşer...

Vahit Kemal Kısa

Sokak kedileri

Bir kibrit kavı kadar
Zaman ver
Donarken yaşları gözümün
Ankara ayazında.
Kristaller kadar değerli bir kaç sözün şimdi..
Kar tanesi;
Senden, benden, içinde bulunduğun coğrafyadan
Dahamı değerli bu bakir hüznün.
Israrın neden
Anlamam imkansız
Ruh bedeni zoraki kullanırken
Takmasan olmazmı beyaz eldivenleri
Tuttuğun çanta
İçinde yüreğimi götürdüğün/ısıttığın cebler...
Alıp götürmesen,
Mobilya düşlerini.
Genzimi yakmasan
Hani bir köşe başında
Sığınacak,
Yada bir gazete parçasının ardında
Kollarıma silecek kadar
Bıraktığın iki damla hatırayı...
Zamanın olmazmı...
Kim kalkarki ardınan
Rafadan yumurta sabahlarına
Ekmeği kim sever
En tazesini olsada...
Hangi tuval fırça,
Hangi fırça boya
Hangi resim yaşam tutar...
Kaç film kalır,
İzlenmeye değer.
Tek başına...
Şehir şehir mi olur
Yüzlerce yıl dayanırmı,
İçime bıraktığın varoşlar.
Çiçekler rengini bulurmu,
Bir sonraki yaza.
Bulutlar benzer mi,
Pamuk tarlalarına.
İnsan olduğunu hissedermi
Bunca silüetin arasında yüzüm
Gittin be kar tanesi
Ben önemli değilim ama
Aç kaldı sokak kedileri

Vahit Kemal Kısa

Son damla

sana kalan son damla bu
sakladığım son an, son lahza
belkide gözlerimden düşürmeye kıyamadığım,
toprağa...

gecelere küstüm senden ayrıldığım o eylül akşamı
ağladım anlamasamda sebebini hiçkıldım çocukca

yedi tepeli şehirde hep seni, bir tek seni
minarelerinde narinliğini, mavisinde tenini
bulutunda ellirini aradım.
martılarına umutlarımı,
simitçilerine sana açlığımı,
gemilerine taşıyamayacaklarından fazla olan sevdami anlattım

denizler olmasada oralarda
yinede fırtınalarını bekledim.
kökümnden koparsın dallarımı,
sensiz olmanın cezasını cansızlığım ödesin dedim
ödetmedin...

hep o eylül, hep o soguk kaldı aklımda
ellerim ceplerimde başım önde balık ekmek yenen o yerde,
ben, kokunu aradım,
denizi olmayan diyarların denizkızıydın sen,
gecelerime doğacak günler kadar özledim
bugday yüzlüm bereketim kadını,

Vahit Kemal Kısa

Su ve çorak

su ve orak

Kekremsi bir zlemmiş gidişin
yavan ekmek gibi,
düğüm boğazımda...
barut kokar
beynimin talimgâhı..
Dikmen soğuk,
iki şehir kâdar yabancı
su ve çorak...
nasıl kavuşursa
step çığlıkları
Kurt kanına
ylesine bir kavuşma bizimki
Hayal-i mecnun
Tertemiz bir
Ankara hikayesi...

Su ve orak
Bozkırda bir gelincik titrer
Yağız kısrağ naraları...
Soluk soluğâ ciğirim
Rampanı tırmanıyorum
Cervantes kıvamında...
İnsanları düşünüyorum
Hamza kudreti ver Rabbim
Beynimle savaşırken
Gözyaşımda yoruluyorum...

Vahit Kemal Kısa

Susuz vapur

Gitme
Fetih sonrası talan olur gidişin
Sarar seni zehirli sarmasıklar
Dolanır parmaklarıma deniz dibi cınleri
Tahta masa üzerinde taze kekik kokum
Kargalardan saklarım seni
Ada cayırında gun batar
İçime yaban gülleri
sarı bir düs başlar ardından
Kızıla çalan elmalarımla...
Aglarım ardından
Dua ederken
Gitme
Deniz fakiri sehrimden
Simit atmayacamısın martılara
Susuz vapurumdan

Vahit Kemal Kısa

Şamdan

Saat durdu

03.00

Yirmi dördünde olmalı,
On dokuzunda aşık
Yirmisinde gelin ettiğim tenin
Nasıl özlüyorum biliyormusun?
Üzerine örttüğüm düşlerimin
Kifayetsiz salınışları var bir tek,
Kireci, kir tutmuş beynimde
Aşık değilim sana! ! !
Aşk bu olmamalı yada
Giyotin önündeki baş gibiyim
Nereye uçacağını bilmeden bekliyor
Günlerim...

saat 04.00

Yanan bir mum koydum baş ucuma
Kavında ısıtıyorum üşüyen maziyi
Gözlerin oluyor her damla,
Kızıl yalımı, saçların.

O eriyor,

Ben tükeniyorum.

Sarıldıkça yanıyor ellerim

Yandığına değil,

Kurtaramayışıma kahredişim

saat 05.00

Çöpten ekmek topluyor istanbul
Karnı doyan sokak lara koşuyor
Başka bir karnı doyurmaya
Bir telaşdır gidiyor bilinmezliğe
Tükeniyorsun kül tablamin,(içimin) orta yerinde

saat 06.00

Bir tebessüm konuyor dudağıma.

Güneşe kadar uzanıyor.

Düşmanım gece bir kez daha mağlup.

Dostum gündüz,

İçime doğuyor.

Şimdi 12 saatim var, içinde sen olmayan.

Teşekkür ederek güne

Sahile iniyor rüyalarım

Bir balıkçı barınağında

Uykuya dalıyorum...

Vahit Kemal Kısa

Şans...

Bir başlangıç olacaksa
O bu gün olmalı...
Bugün olmayacaksa
Hiç başlamamalı...
Küçük bir ihtimali varsa
Yaşamanın
Zamanın her saniyesine
Şans tanınmalı...
Yetmez gücü
Düşlerinin
Değiştirmeye
Sana yazılanı...
Hangi çiçek isterki
Sebebi ne olursa olsun
Dalından kopartılmayı...
Küsecekse sevgili
Küssün
Dedim ya
Bir şans
Tanınmalı
Her çiçeğe
Ve her
insana...
O kendin bile olsa.....

Vahit Kemal Kısa

Şeker düşleri

Yalımıyla yandı
Od'un sardı içimi
Korkuyorum yalnızlığından
Yedikule'nin dehlizlerinden
Korktuğum gibi...
Göç mevsimi başlamış olmalı
Ağzında bir saman çöpü
Bilmem hangi yuvayı yapacak
Islak dudakların...
Hangi kalbe atma hırsı
Hangi maddeye paha kılacak
Bulut gözlerin...
İçimi ısıt...
Elimi ısıt
Sarsın od'un,
Kapladığım her ne varsa âlemde...
Sebebim;
Şimdi bir can daha var
Huzur bulduğum yerlerde
Paylaşmam mı gerekecek
Yoksa daha çok mu sevmek,
Bilemedim...
Rengim;
Şeker düşleri ile başladı her şey
Arından büyük arabalar,
Yanımdayken yaşanan ilkbaharsa;
Nasıl olacak sonbahar...
Sensiz;
Alışmadım hiç sana
Bunu böyle bilesin...

Vahit Kemal Kısa

Şiir

çok uzaktı
yaklaştıkça kaçırdı limon ağacı
mevsim yazdı
zamansız açardı leylak düşleri
ekmek kadar hızlı bayatladı çocukluğum
ve aniden büyüdü türküleri
safranbolunun
düzensiz yazılan şiirleri
sevdim çocuk
düzeni bozuk mısraları
insan gibi ayarsız hallerini edebiyatın
dedim ya çok uzaktı
ve zamansız açardı leylaklar
kimse sormazdı halden
kimse tutmazdı ucundan düşlerimizin
direnirdik yaşlanmaya
yalınımı yalnızımı kalacağımızı
bilmediğimizden
aniden yırtılıverdi çocuk
gökyüzümüz en derinden...
bekle bakalım
bir kervan gelir
geçer
Acem illerinden
Üzeri boş bir saldayım şimdilerde
En baba efkarda....
Çocuk

Vahit Kemal Kısa

Ŗir Yazayım

Ben Ŗir yazayım...
Sen ay demle lodos aleviyle...
Birkaç damla dŖŖŖn
Boğazın en sığ yerinde...
DŖŖlerimiz olsun
Kuzguncuğaya dair...
Bir elinde simit olsun
Diğesinde benim elin...
Gazete kağıdına sarılı kalsın
ŖiŖe dolusu Ŗzelimim
En keyifli anında içelim
YeŖil zeytinle...
GŖzlerinin mehtabında
Batmasın gŖn hiç mi hiç...

Vahit Kemal Kısa

T sindy

Göz bebeğim
Seni severken ağladım
Hırçındım
Marmara'nın dalgalarından
Bıçak yarası aldım...

Gecenin bu saatinde
Al götür beni burarlardan
Sıkıntıya girmede
Aynı şehirde nefes almakta güzel
Söz verme bilirim
Verirsen yaparsın
Tertemiz yüreğinle yaptıklarını
Sebepsiz yıkarsın...

Sana çok ihtiyacım var
Sohbetine canım,
Bende deyişine...
O kadar yalınım ki
Bir alev düşü gibi
Yaşıyorum iki satır resminde
Boş boş bakıyorum
Ardına bakmadıklarına

Revamı sessizlik
Kuyulara hapsolmuşken gün
Bunca dardayken başım
Nidana mı hasret
Çekeceğim acını

En zoru neymiş biliyormuşsun
Kaçmak kendinden
Ardından kovalarken yaşlılık
Yanında olmaması
Çocukluk aşkının
Düşüğünde tutmaması
Çıgıllıklarının...

Bir peri çıksa geceden
Sökse kalbimi yerinden
Yıkasa gözyaşları ile
Sunsa altın tepsileriyle
Bin bir gecenin
Yinede gelmez misin?

Vahit Kemal Kısa

Temenni...

Sen beni özleme
Ben gökyüzündeyim şimdi
Bir bulutla dost oldum
Yağmurlar yağdırdık
Aşkın çöllere
Gülücükler dağıttık
Dünyanın bütün yetimlerine...

Sen beni özleme
Ben denizlerdeyim şimdi
Bir dalgayla dost oldum
Çarptık yıkılmaz kalelerine gururun
Yardı elele hüznün çemberini
İki sevdalı bulduk
Adını bilemediğimiz bir koyda
Onlar bizi biz onları seyre koyulduk...

Sen beni özleme
Ben topraktayım şimdi
Bir fidanın kökleriyle dost,
Büyüdük sonra gül olduk
Koparmasınlar diye dalımızdan
Aşık eyledik bülbülü,
Ne ylersin yaşamak değımlidir aşk
Öldürse de mevcudiyetini...

Sen beni özleme
Ben ateşteyim şimdi
Bir alevin yalımıyla dost oldum
Odundanmış meğerse yüreğim
Çırasımış bir bakışı gözlerinin
Şavur küllerini
Yediveren bahçelerine
Pervaneler misali....

Vahit Kemal Kısa

Tılsım

İstanbul'a sen yağıyorsun
Bozuluyor tılsımı gecenin
Polis sirenleri yankılıyor beynimde
Yürüyorum aldırmadan
Her damlanda eriyen varlığıma
Sokak kedileri kaçışıyor önümde
Eski bir şarkı çalıyor pera'da
Kıvamına getiriyor efkârımı
Canım seni nasıl çekiyor...
İstanbul'a sen yağıyorsun
Duraklara sığınmış insanlar
Yasak koymuşum dokunuşlara
Gece bitene kadar...
Nöbetçi düşler başını bekliyor naçarlığımın
Çiçek satıyor esmer bir kadın
Elimi cebime atıyorum
Bir tek adresin çıkıyor
Kimseye belli etmeden
Ara sokaklarda kayboluyorum
Bir el uzanıyor, ayaklarıma
'Sevdiğin için' diyor
Avucuna adresini sıkıştırıyorum
Yalnızım bunu en iyi
Ben biliyorum....

Vahit Kemal Kısa

Tını

Sildim izlerini ayaklarının başım önde baharı bekliyorum...
tükendi marmaranın..
aşkların, flüt tınısında besteler yapıyorum çocukluktan kalma içine hep seni bir seni
koyuyorum....

Yıldızları
Tükendi zamanı

Vahit Kemal Kısa

Troyanın sahilleri ışıl ışıl

Troyanın sahilleri
Işıl ışıl...
Sen gülerken...
Mehtabı seyredencesine
Aşiyandan,
Öylesine dalmışım gözlerine
Helen türküleriyle...
Krizantemler açmış saçlarında
Işıl ışıl
Bahar ne menem bir belaymış
Yoksan yanı başımda...
Hani olur ya bazen
Kemiklerini ısıtır
Güneş hiç beklemediğin bir anda
Bir serçe kaldırır başını
Çimenlerin arasından...
Anla işte ya
Anla artık...
Tarif edemizsin ya bazen
İnsanlığın i-hallerinden...
Yalvarır ya dudaklar gözlere,
Yazın ortasında tir tir, titrer ya bacakların...
İçinden bir şeyler akar gider
Simsıcak...
Adın olur o an her şey
Troyanın sahilleri gibi

Bir yüze gülmek ancak bu kadar yakışır...
Bir evrene bir renk bu kadar...
Işıl... Işıl... Işıl...

Vahit Kemal Kısa

Truva atı

Yüzünü yırttım gecenin...soğuk bir köşebaşı türküsü dilimde...bir adımlık yol ekledim..ömrümün orta yerinde bir fidansın şimdi..ay düşmesin üzerine...kırık mızrap...kırık kelimeler...kırık düşler..kim dinlerki artık beni..ya sahipsiz şu rıhtım yada kanadı kırık güvercinler...truvada kaldın sen...tahtadan bir atmış kalbin...bir ben olmayan içinde..aşil neye savaştın sen...neye inandın..ölmeden bir bilsem...

Vahit Kemal Kısa

Tuğ

canına yandığım gidiyorum bu gece
paltomun sigara yanığı yakasında kalmış kokun
ne çok içmişim seni
her nefeste ciğerime doldurmuşum.
nereye olduğunu bilmeden gidiyorum

mahmur gözlüm
uyandıramadım
uyandıarıpta gözyaşlarını yerlerden toplayamadım avuçlarıma.
sessiz soluksuz gidiyorum
birakacak bir şey bulamadım
dualarımdan başka rüyalarına,
yastığın altına nefesimi sıkıştırdım
artık pek anlamı yokya
üşürsen diye birazda ısıttım.

kızma ama masanın üstünde aldığın saat
galiba gittiğim yerde ne saate
nede az kalan vakte ihtiyacım olmayacak...
buğday yüzlüm sabahına hayran olduğum
yıllar sonra ilkkez çayın olmadan çıkıyorum bu evden
dönüp bakamıyorum sana
uzanamıyorum ne gündüz düşlerine
ne çocuk gülüşüne
nede sımıcak allahısmarladık öpüşüne...
allahısmarladık ya bitanem
birazdan sıkışacak göğsüm
gözlerim yerinden fırlayacak
kalbim sensiz çarpacak son kez
alışık olmadığı bu duruma
bir anlam veremeyecek
ellerim, çırpınacak boşluğa
ayaklarım bastığın yerleri bulamayacak
gözlerim yokluğuna kapanacak

gidiyorum
yüregimde bir seni birde
birde mahşer gününün hesabını götürüyorum
kent uyanıyor simit kokuları dolduruyor etrafı
salep kokuyor üsküdar
eminönünde ekmek tezgâhları hazırlanıyor yosullara
çamlıca ayrılıyor sevgilisi geceden ağlamaklı belli
buluşmak için sözleşiyor tepelerinde
florya el sallıyor sevdiği gündüze
alabildiğine açıyor kumdan kollarını
gökyüzünden bir damla yaş düşüyor yüzüne
seni uyandırıyorum
çayını bile içmeden
günaydın bile diyemeden ve
ilk defa benimle gelmediğine
dünyalar kadar sevinip
gidiyorum bu kentten

Vahit Kemal Kısa

Tuna ayırdı bizi...

Tuna ayırdı bizi.
Sen gelin oldun,
Ben boşandım hayattan.
Sen anne oldun,
Ben yetim kaldım kokundan.
Ak be tuna!
Geçir sularını cesedimden.
Üzerime doğsun bin bir gece.
Tek bileyim
Ben bir ceset
O bir anne...

Vahit Kemal Kısa

Tütün

Yalnızım
Kelebeğin gece tınısı
Çınlıyor kulâğımda...
Pervaneyim gölgene
Uzun ince yoluş bizimkisi
Sona doğru daralan
Traşlı kalemlerle yazılmış
Biraz ince biraz kaygan...
Çilek koksa gece
Turfanda sevinci taşısam
Yanağıma dokunsa elin
Tütün koksa...

Vahit Kemal Kısa

Uçurtma zamanları

Uçurtma zamanları geldi...
Tütün kokuyor ellerim
parmağıma dolanmış
Naylon sicim...
Defter kabından bir kuşla
Koşuyorum ardından
Gideli beş ay oldu baba.
Çok uzun zaman oldu
Ben kalalı ondan daha çok
İspanyol paçalarına sakladım çocukluğumu
Özledim seni hemde çok....

Vahit Kemal Kısa

Unutulan şiir

Bir başak tanesinde buldum özgürlüğü...
Islanmış nehir rüzgârları arasında...
Diyar-ı gurbet sarmış dört bir yanı...
Kına saçlı kadın...
Buğday benizli...
Zor geliyor yaşamak...
Pamuk mu ağır hayattan
Yoksa demir mi?
Öykümü yazmalı
Damlaları arasında Nisanın
Yoksa şiir mi?
Ufalanmış düşler
Güvercinlerine yem olmuş ahmed-i Sultanın,
Şark Irak
Garb ayrı bir bela
Huzmeler geçiyor gözümden
Her biri ayrı bir katar
İnsan bu bazen sever
Bazen üç kuruşa satar...
Üflediğim ne doğum günü pastan
Nede yokluğunun matemini
Akşamdan kalan
Üsküdar'ın sisi...
Kına saçlı kadın,
Çiz sende artık,
Çiz sende yolunu...

Vahit Kemal Kısa

Uyku

İçimde bir yer acıyor...
Çay bardağı kırığı kadar keskin yokluğun...
Uykuda boşa adım atmak
İlk asker gecem gibi
Biraz ürkek biraz korkak...

Yedi gündüz geçirmedim
Senden sonra üst üste mutlu
yedi türkü dinlemedim seninle dinlediğim kadar
Yanık...

Ah endişem kalp ritmine ömür bağıladığım...
Vuslatındayım şimdi
Gül perişan maşuk derd-İ figan...
Balkon çiçeği oldu ömrüm
Can-ı kıymeti
Haftada bir sulanan

Vahit Kemal Kısa

Uzak kalmak zorunda değilsin...

Uzak kalmak zorunda değilsin
Sen koymadın kilometre taşlarını
Adını bilmediğin kentlerin
Dönemeçsiz yollarına...
Açmadın ki arasını yıldızların
Mahcubiyetin zulmünden mi güneşin
Sevmek için çoban yıldızını
Ellerinle tutamazsın
Yanarsa yansın, deme...
Bir daha dokunmaya
Kıyamazsın...
Gelen yok kıyısına Haliçin bu saatlerde
Bir akşam daha hazırlanıyor batmaya
Akıyor trafik
Kimi gülücük
Kimi öfke saçıyor
İstanbulda....
Ben seni düşünüyorum
Bir yanım Haliç
Bir yanım da
Koca bir kumpanya
Saplanmışım bir kere
Kanadı kırık kuş misali
Çırpındıkça sensiz atan yüreğim
Batıyorum battıkça...
Hep derdim yine diyeceğim
Çekip gitmek varya
Şu kahpe dünyadan
Seni geride bırakmak
Koyuyor be adama....

Vahit Kemal Kısa

Uzatma geceleri

Gündüzler karanlıkken,
Gevşetme düğmelerini hayatın
Uyuyamazken gözlerim
Nefessiz kalırken rüya kelimeleri
Bilincimin altında
Yıldızları saydırma bana tek,tek
Kardelenler yeşertme ömrümün orta yazında
Su seslerine aşık etme beni
Tozunu yıkarken sensizliğin
Sessizliğini bozma beyin çekirgelerimin
Girme rüyalarımaya
Yürüme adım adım.
Meşe duvarlı evimin
Camlarında bırakma hayalini
Ne sigaram kaldı buna katlanacak
Ne de bir lokma ekmeğim
Takatim yok tırnak uçlarımda
Dedim ya bu senden son isteğim
Girme rüyalarımaya uzatma geceleri
o,simit kokan kahvaltı sabahları hatrına

Vahit Kemal Kısa

Üniforma

Kara gecenin kor alevi derdim
Ne şerbet ne zehir
İcimde bi ates var
Ademe, ateşe dair
Yusuf'um zindan çiçeğim...
Al beni yanına yoksa ben gıdeceğim
Canımın içine gir can olalım,
Kısa bir öykü yokluğun
Dönüp dönüp okunan
Hani bir başlayıpta bir daha bırakılmayan
Şahım mat oldum
Sen tahtında seyrederken şühedayı
Kızıl bir günbatımı gibi
Binler izledi beni
Ben kayboldum
Gün gelir
Devran döner
Yanar kentin ışıkları
Yeşil ünüformanla
Çıkıp gelirsin
Arnavut kaldırımlarından
Evde kocaman bir telaş başlar
Sabah karşı açılır sofralar
Yenir içilir
Sen uyrusun nöbet yorgunu
Ben izlerim hayatımın en doyulmaz filmi
Seni...

Vahit Kemal Kısa

ÜşümeK

ÜşümeK nedirki ben yanarken cehenneminde yokluğunun...
Aç kalmak kadar zormu sana doymamak...Uzanamamak düşlerine sıkmak ellerinde
cam kırıklarını...
Alev yalımında yaktım son sigaramı...
Oturdum dizlerimin üzerine...
Hafiften yağan yağmur tadında efkarım,hani dokunsan geçecek gibi,hani bir kaç adımlık
mesafedesin gibi..
Son dolmuş parasısın cebimde...açım, uzaktayım, korkuyorum başkasına vermeye...

Vahit Kemal Kısa

Vasiyet....

Tüyü bitmemiş zamanlar
Hüzünlere gebe...
Korkuyorum demek,
Gerekıyor galiba.
Yada göğüs germek
Bu kör doğuşünde
Üç günlük hayata...
Nefesim neden yakıyor,
Aynadaki resmimi.
Benim mi Allahım,
Titreyen bu el,
Solgun yüz,
Kaçan bakışlar,
gün'den...
Karadan aka devreden
Saçlardamı yalan...
Oysa yaşanacak ne çok şey var,
Adı konulacak kaç şiir,
Bekler karalama kağıdında.
Tel tokanla ayırdığım,
Binlerce sayfa var
Baş ucu kitabımda.
Birde,
Sen varsın.
Yıllarca bakıpta elasına,
Bir gün doyamadığım.
Gözbebeğim,
Tahtsız sultanım...
'Gün batıyor
çizdiğin tabloda.
Kelebekler vadiyi geçiyor,
bir kaç kanat darbesinde.
Rüzgarla, elele çimen
başını toprağa yaslıyor.
Çingirak sesleri
uyandırıyor
yıldızları...
Kavak pamukları
uçuyor dört bir yanda.
Gelincik kırmızısı papatya sarısına karışıyor,
Reyhan kokuyor bütün dünya...'
Sultanım;
iki metrelik bir yer istiyorum senden,
O kavak ağıcının
Altında...

Vahit Kemal Kısa

Ya bu han(dünya) yalan... Yâda sarhoş hancı...

Kanım, al renkli...
Pıhtı olmamak için gözyaşlarında...
Direniyorum...
Bıçak kesiği, damarlarında hayatın...
Üzgünüm ölesiye...
Kuruyan her bir yaprak tanesi,
Benim suçummuşçasına
Ahret ağacında...
Asılmaya razıyım...
Gün saklanırken kente
Evine çekilir yorgun insanlar
Kalırım bir başıma
Otururken çaylar...
Buram buram kokarken
Taze poğaçalar
Canım çeker anamı...
Hemde nasıl...
Yanar ciğerim,
Yağlı kurşun yemiş gibi sırtımdan...
Terk edişin.
Güvenmeyişin.
En mühimi,
İnsan olmaktan gayrı
Geride kalan ne varsa,
İçimde atan.
Ritmini hiçbir zaman anlamadığım,
Trum trakları da aldın ya benden.
Sızladı burnumun kemikleri...
Cebinden misket çaldığım için
Abimden yediğim yumruk gibi...
Kim demiş zaman
Her şeyin en büyük ilacı

Ya bu han(dünya) yalan...
Yâda sarhoş hancı...

Vahit Kemal Kısa

Yalın halim...

Şimşekler çakıyor
Şehri sultanda
Masal düşleri kuruyorum seninle
Saçların kuyruğu olsun burağın
Kim bilir kaç kez sallandığım
Dizlerin
Kayığı oluyor gözyaşlarımın
Kokunu özlüyorum anne
İçime çektikçe
Yanıyor benzim
Ciğerlerim bayram ediyor
Bunca kokuşmuşluğa inat
Sabahları kavurduğun
Soğanı
Hala seviyorum
Suyuna ekmek banmayı
Bakır sahanın.
En çok
En çok da
Yanık diplerini seviyorum
Bazlamalarının
Kesmiyorum tırnaklarımı
Bir an çıkıp gelirsin
Üsküdar'ın sislerinden
Üzerinde beyaz entarin
Pazartesi sabahları
Ellerimi
Ellerine
Alırsında
Kesersin
On parmaklık vakitte
Isıtırsın otuz yıllık geçmiş

Al
Hangi
Koğuşuna
Sokarsan
Sok
Gecenin
Yüreğimi
Bir
Damla
Gözyaşı
Bırak
Bana
Birde
Katık
Edeyim
Parmaklarının
Hayalini
Zifirmi
Zifir

Her yer
Korkuyorum
Anne
Diyeceğim
Geliyor
Çok
Öldü
Annem
Öleli...
Daha
Nasıl
Anlatılır
Yalnızlığın
Yalın hali

Yalınım ilk günkü gibi.
Yalnızım son halim bu,
'Ölmedim biliyorum! ! !'
Bana kalan tek avuntu

Vahit Kemal Kısa

Yan...

İçimde bir yerlerde gözlerin kanıyor...

üşüyorum ağrı dağında,

türküleri yakıyor analar, açıldıkça güneş ben kapanmaktayım...

Kardelen zamanındayım..zamanın bir yerinde elimde senden kalan son buse ağlamaktayım..

Yan,Ateş, nar-ı yürek eylesin feryat, yanki kalmasın arkamda ne bir iz, ne zalim bir hayat....

Ben
Kara kış

Vahit Kemal Kısa

Yanık elma kokuları...

İşte bu benim en iyi halim;
Simit sarar ellerim yokluğunun kavrulmuşluğunda,
Şusamı bekleyen karıncalar misali
Üşüşür hayallerin,
Bilmem kaçınçı kez okunan mecmuaların etrafında...
Islanır yüzüm kokuşmuşluğuna inat hayatın,
Günah şarabın, şarap bir garip mahkûm
Feryatla figanın arasında...
Nereye vursa başını,
Kantar serçe atışı kalbimin
Duvar senin,
Ustası mı?
Erbabı işinin...
Üç ışık sızıyor
Parmaklarımin arasından
Birincisinde anam
İkincisinde babam
Üçüncüsünde sen oluyor ayın şavkı,
Sön iki parmağım mı?
Oda cigaramı tutuyor...
Yalımı vuruyor,
Odun sobasının tavana...
Ejderhalar oluyor,
Elma kasalarının ateşi...
Bir prens saatlerce boğuşuyor,
Tam kurtaracakken
Dumanların prensesini
Başka kasa kalmıyor...
Üşüyorum çaydanlığım soğudukça
Titriyor beynimden geriye kalan ne varsa
Üzerime çekiyorum
Dünyanın tüm yorganlarını
Aldırmadan yanık elma kokularına...

Vahit Kemal Kısa

Yaren; 'Yarin en yeşil hali..'

Ağlama;
Çirpınır düşlerim.
Boğulur arşın tam orta yerinde.
Bir oraya yakışır,
Gözlerinin grisi...

Ak turnalar geziyor üzerimde.
Al, olmuş gelecek gün.
Biçilmiş kaftanlarda umudum.
Biçene karşı boynumuz,
Kıldan ince...
İnanır mısın bilmem,
Bir çift el var ceplerimde.
Tutukça yanar
Ateşböcekleri,
Yüreğimin en ince yerinde...

Zeytin kokuyor
Adatepe.
Canım seni çekiyor.
Yeşil olsun senden kalan ne varsa.
Yaren kalsın adın...
Aşklar yaşamalısın,
Masallardan taşan.
Susma vakti geldi hisarın,
Ayrılık zamanıdır şimdi.
Deniz el sallayacak rıhtıma.
Ben izleyeceğim,
Koklarken seni zeytin dallarında...
Sonra, her gece,
Tam burada,
Seni,
Yeniden
Özleyeceğim...

Vahit Kemal Kısa

Yarım şiir

Susma
Konuşmazken dudakların,
Yetim kalır şiirler.
Dökülmedikçe kelimelerine
Yırtılır atlas kumaşları
Gururumun...
Dökülür incileri gözlerimin,
Anlam vermez kimse bu halime.
Baykuş vakitleri geliyor yine
Birkaç mumluk tesellisi var
Yalnız gecelerin.
Başucunda beklerken rüyalarını
Şamdanı olsun titreyen ellerim
Rengini çaldım gün batımlarının
Kızıla boyadım
Dünyanın dört bir yanını
Faydası yok gökkuşağının
Israr, manasız yeşertmek için baharı.
Kurusu da güller,
Sonunda mevsiminin,
Dikenleri kalır üzerinde
İnadına...
Unutmasın bahçıvan,
Bir sonraki
Kırmızı yaza...
Çekip gitsen yüreğimden
Derdin kalır,
Ve severim dertlerimi,
Senin gibi
Benimle yaşlanır...

Vahit Kemal Kısa

Yasak meyva

Kırmızı mevsimlerin,
Yasak meyvalarıydın sen.
Kaç gömlek yırttım,
Dallarında kiraz bahçelerinin.
Dirseklerim çizik,
Elimde çalıntı bir sevinç,
Kapısına dayandım yüreğinin.
Terleyen ilk bıyığımı göstermek için,
Günlerce volta attım rüyalarına.
Küçük kardeşinden satın aldım
Doğum gününü,
Bir kaç misket tanesine.
İlk maaşımda sen vardın,
İşporta tezgahından çıkma,
gri kaşkol
Sarılmış mavi defter kabına
tek hediyemdi sana.
Askere gitmeden
Hazırdı hatıra defterim
ilk sayfası Nazım'a
Geride kalanları
ithaf edilmiş adına
Asiydi enseden topuzlu başın
Beni de en çok bu halin yaktı
Gidişini anladım ama
Neden hala topuz lu ki saçın
Üzerine toprak atılan ceset gibiyim
Akşamında istanbulun.
Biten gece değil galiba benim
Kemiklerim ağıyor,
Dayanamıyorum kallesliğine
Yalnızlığın
Sırtım aşiyana dayalı,
Elimin altında boğazın tek manzarası
Yudum yudum çekerken
Konstantin rüzgarını
Ağlıyorum
Rumeli fenerine
Ben sana ağlıyorum
O giden gemilere
Ben sana yanıyorum
O,yolunu kaybeden denizcilere
Akbaba gündüz konuyor
Işıl ışıl bedenime
Kayboluyor ışıkları payitahtın
Son noktayı koyuyorum bu şiire
'Yamalıydı bu sevda zaten
Hiç başlamadı,
Çabuk bitti diye yazacak,
Şonunda sınavı olmayan tarihler.
İnsanlar merak etmeyecek Şirini'ni
Aslı,kadar anlatılmayacak asıl yüzün

Anısına türkü yakmayacak yemenili analar
Tpk hayatım/hayatın gibi
Parantezler arasında yaşayacak
nlem olmayacak bu aşkın hiç bir yerinde
Son kelimesi
'Elveda kırmızı mevsimlerimin yasak meyvası' olacak'

Vahit Kemal Kısa

Yaşlanmayan anne

Sıfırındayım hayatın
Arkamda birler beşler
En kötüsü otuz ikiymiş meğer....
Sultan olsam saraylarım olurdu
Yâda muzaffer bir kumandan
Şahlanırdı atım yüz binlerin önünde
Şairim.
Bir kalemlik hükümrânım
Oda senin avuçlarında....
Sıfırındayım hayatın...
Arkamdan itmekte hengâmeler
Bazen bir çocuk tutar elimden sarımı sarı
Bazen de yaşlanmayan anneler
Babamı, o
Karşı kenarda annesini bekler...

Vahit Kemal Kısa

Yelkovan

Yoktun dün
Hayalini kurduğum şehrin
Altın kumsalında
Başka bir hayalde miydi?
Endamı yüzünün
Hangi sofraya bereket
Hangi şarkıya ahenk kattın
Yoktun dün
Üzerine güneş doğarken
Rüyalarımın
Elime kimin tutuşturduğunu bilemediğim
Kırmızı güllerle
Beklerken yolunu
Kim bilir kaçınıcı kez
Direnerek
Kavuşmaya an için göz kapaklarımla
Savaşarak içimdeki şeytanla
Meleklerle dua ederek
Bugünü benzetmemek için düne
Dünyanın tüm yelkovanlarını tuttum ellerimle...

Yoktun dün
Oysa söz vermişti
Çocuk bakışların
Yağmur suları kadar saftı
Söz veren dudakların
Anlamıştım...
Titrerken parmaklarında
Buruşan mendilin
Atarken ömrümün en ağır adımlarını
Bıraktığın havayı çekerken ciğerlerime
Dur dememek için kanatırken dişlerimin arasında dilimi
Bir daha sevmemek için
Parçalarken ellerimle yüreğimin en ince yerini
Oysa yetmezmiş anlamak
Bunu taze bir
İstanbul sabahında
Anlamaz olaydım....

Vahit Kemal Kısa

Yeşil

Bir ben kaldım
Birde yeşil soğan kokusu
sümüklü bir de oğlan
Yeni yetme
Asla küçük kalmamaya yeminli
Bir ben kaldım
Birde yeşil soğan kokusu
Tek tuşla değişen hayatlara inat
küflü kaldım ardından
Göğ rengi rutubetliyim
... Elimde Cigaram
Kanser günlerimin
Biopsisindeyim
Ölmek yakıştı sana
Kalmanın formülünü
arıyorum
Gölge et BABA
başka ihsan istemiyorum

seni çok özledim

Vahit Kemal Kısa

Yeşil...

laç bahanesi derdin
Su gibi imsak vaktinde
Hükmü kesen
Hakîmin gömleği
Sen bahanesinin bu şehrin
Martı sadece neşesi
Üsküdar'ın
Naif bir kış akşamında
Bahanesinin biçareliğin
Cigara yalımı gibiyse
Düş kurmak
İki paket sar vapur büfesi
İzlenecek çok sefer var daha
Yenilecek çok simit
Edilecek çok dua yaradana
Heyhat soğuğa işlemiyor efkar
Sana işlemiyor be sevda Yüzü mahım
İstanbuldan da kalın surların
Kim yapmış bilmem ama
Oluk oluk akıyor sundurmaların
Ağlama dicem e zaten ağlamıyorsun
Bir sen var senden içeri
Çok iyi saklıyorsun
Koru Koru dolaştım dün
Çocukluğunun ayak izlerinde
Ne güzel koşuyorsun
Yemyeşil gözlerinle

Vahit Kemal Kısa

Yetim

Yaşı olurmu yetimliğin
Cebinde istediğin kadar şeker alacak paran olsada...
Ayakkabı düşleri kurmasanda arefe de
Hani sırf annen demli çay ile
Kek yapsın diye saçak altlarında ıslanacak kadar...
Aptal olduğun yaşları...
Geçsende otuz yıl...

Adı olurmu yetimliğin...
Başın okşansın diye beklermisin
... İlk aşkın herketesinde,
Lamba altlarında...
Cebindeki dökük cigara kırpıntısı tütünlere
Yapışırken elinin teri....

Tarifi olurmu yetimliğin...
Çizilir mi resmi...
En güzel yerinde yaşam parşömeninin
Bitermi kudret kalemi...
İçine dökülen ılık şeyin
Ne olduğunu bilmeden
iki büklüm tutulurmu acı...

Telifisi olurmu yetimliğin...
O gün olmasıydı diye
vazgeçilirmi nedenlerden
O sabah bırakılır mıydı
ak sakalın
Son kahvaltıda
bir zeytin olamaz mıydım
Bir parça simit yada bir yudum çay
Bırakıp gitmeyeceğin bir neden.....olamaz mıydım...

Kırık mumum vardı
Yaktım her gün birini...
Konuşuyorum suskunluğuma....
Yanıtsızım bu gece
Efkar...
iki hece....
Ben tekim be baba

Vahit Kemal Kısa

Yol/karakalem

varlığına aldanmışım ben
zindanlarında prangalarımı törpülerken
tırnak uçlarımla,
hiç gitmeyecekmişsin gibi
zamana karşı kendimi harcamışım...

acının anlamı bu olmalmalıydı
katığı gözyaşı, tuzu sensizlik, suyu
susuzluğunla mı ödenmeliydi
sana tutulan oruçların.
iftar vakitlerinde yer olmaz mıydı hiç,
yürek sofranda,
sonsuz dek sevabım olmalıydın
meleğim, kadını

siğınacak kaç köşe varki
siğınmaktan bıkmış insanlardan arta kalan sur diplerinde.
çiçek satan, su satan, silah, esrar, et, satan varda
yürek satan hiç mi yok şu koca şehirde...
para etmezmi buralarda anaların yemenileri, delikanlıların türküleri babayiğitlerin
tespihleri bakraktaki kan, çukurcadaki vatan, bebek gülüşleri papatya sarıları,
gökyüzünün mavisi,
kızılıрмаğın grisi beş para etmezmi?
yokluğunda çok yalnızım
yanlızlığım sınavın ortasında ucu kırılan tek kalemim gibi bitanem

yokluğunda ağladım
ekmek yedim, sigara içtim, dolaştım
kuşlara buğday balıklara solucan attım,
ama ne sensizliğe nede sessizliğine alışamadım.
terlik tıkrıtıların için merdiven başlarına kulak dayadım.
ellerimle rüzgârları kovaladım
bir gecede kuş olup,
ne pencerene nede başucuna konamadım.

ayaklarım yolunu bulamıyor inan;
dudaklarım sigarımın tadını
saatlerim futursuzca gittiğin zamanı
yok saymışım kirli kenti
ve onun silinmiş yüzlerini
yüzler çizmişim senden izler taşıyan
donuk gözlere yaşam aşlamışım kara kalemlerle
kuru boyalarla süslemişim yürüdüğün yolları ve
bugusuna parmaklarımla adını yazdığım camı

şimdilerde anladım
varlığına aladanmışım ben
gerisinide hiç umursamamışım ...

Vahit Kemal Kısa

Yunus

Ben od'a yanık
Pervane bana
Kuru üzüm tadında gayrı
Yangınım
Dervişin külahından
Daha mı ağır başım
Daha mı uzar yolları
Gönül zindanının
Ses verirmi
Engerek yılanları
İçerken aşk şarabını
Tozu dumana katar
Acem atları
Kargısıyla deler
İçimi
Bin yıllık cihad naraları
Al desem şu kervana beni
Atarmı kuyusuna Yusufun
Döner mi başım Rumi gibi
Odun yine balık olur mu
En derinde bir ben varsam
Neden sızlar ki derim
Ey yar
Seni öyle derin öyle kuytu bir köşeye sapladılar
Vaktin varsa
Varsa takatin
Gel gör
Beni
Aşk
Neyledi....
Bir yunus düşü...kadir hürmeti

Vahit Kemal Kısa

Yusuf

Yusuf'un düşleri...Zindana dair. Benimki de öyle... Yusuf zincirden çıkmayı....Ben zinciri özledim...Kartal çığılıkları başımda...Sıcak et kokusu sarmış dört bir yanı...Kurban edilen, edene minnettar...Kavuşma gününe hevesli...Bizler bilmeyiz, gelir dört bir yandan bıçak...Tutan el tanıdık amma niyetler kaçamak....Beyhudem, zamanım sensiz geçmekte....İklim çoktan döndü erken gecelere, ay çekildi kabuğuna hilal tek...Bir yıldız eklesem ona, birde melek...Konsa başucuna... Tutsa o yıldızı hiç bırakmasa...Yusuf hürriyeti ben mahpusu özlerim...Kalmasın Yusuf yalnız...Ben prangayı seçerim....

Vahit Kemal Kısa

Zaman

kara kaplı zamanlar...sana adanmış bir ömrün berrak yalnızlığı...zambak mevsimindeyim...hiç olmadığım kadar vakur,hiç olmadığım kadar kan uykusunda...bir nota yazdım ismini...bana da hazırlan istedim...ölüme hazırlandığım gibi...

Vahit Kemal Kısa

Zaman..

Zamanın takibi yok, yaşamanın güç yanı, İstersen
seveceksin adam gibi istemezsen ağlamayacaksın... Elini uzatmışken
ahire canı düşünmeyeceksin, Bir sevda masalı derler
binbir gece hikayesi, Ölümünden gayri yol kalmamışca
bükeceksin tunçtan bileğini nefesin... Bükemezsen öpeceksin toprağı,
Ana gibi yurt gibi bileceksin kabri sultanı...

Vahit Kemal Kısa

Zaruri

Zaruri bir aşkın
Taze hezeyanısın sen
Üsküdar yosunu gözlerin
Bir lokmalık ezan vaktinde
Ağlamaklı
Yarım yamalak
Hınca hınç
Düşüm
Gittin güne bakanmış
Suretin
Güneşide götürdün
Olmadı bir daha sabah
Çaylar demini
Ben alamadım
Yolumu
Geldin
Geçti lale zamanları
Gelibolunun
Anzak koyunun
Ne dersen de
Yazarsan yaz sonrasını bu oyunun
Söz ki girsin içeri meclisten
Adem bilsin
Kainatın kubbesinde
Karışsın figan
Ferhat kazsın
Makberi kekikdağında
Tek bir neden içinse yaşamak
Okunun ucunda
Naçar boynum
Medet ya
Medet Rab...

Vahit Kemal Kısa

Zeytinyağı

Zeytinyağı olsan
Adatepe kokulu
Ekmek olsam bende
Hep sana bansam kendimi
Bulansam sana
Sonra uzerime
dussen aniden
Bembeyaz gomlek olsam
Lekelesen tam kalbımın uzerını
Bir omur cikmasan
Ida dusum

Vahit Kemal Kısa

Zümrüdü...

Kuru bir Ankara akşamı
Yeşili kaldı geride
Zümrüt gözlerinin...
Uzanırken koltuğuna,
Bir doğu ekspiresinin
Neden kaçtığımı bilmeden
Gün batımına doğru,
Yola çıktım ömrümün.
Son noktası olacak belkide
Bu yolculuk vuslatımın
Uğradım her şehirde
Yeşilinden kurtulamayacağım
Zümrüt gözlerinin
Bu yüzden başım yerde
Olacak yüzyıllarca
Hanımeli kokmayan,
iklimler arayacağım.
Kıracında bulamamak
İçin kokunu,
Tırnaklarımla yırtacağım...
Saatler alacağım
İçleri boşaltılmış
Başucuma kuramadığım
Biliyorum ki hiç bir sabahın
Seni getirmeye yetmeyecek gücü
Ve hiçgir gözün
Seninki kadar yeşil olmayacak zümrüdü.....

Vahit Kemal Kısa